

Числа

**Як бути ВПЕВНЕНИМ у поверненні Ісуса у 2030
році**

К. Люк Хамфріс

Супровідний том до книги «Викладання історії до того,
як вона станеться»

2026 рік

Зміст

Як читати цю книгу	3
Відповідь на одній сторінці	4
ЧАСТИНА I — ОСНОВНІ ПРАВИЛА	5
Розділ 1 — Правила лічби	5
Розділ 2 — Який календар і чому	8
Розділ 3 — Що вважається доказом	11
ЧАСТИНА II — ДВА РЕЧЕННЯ	15
Розділ 4 — Єзекііль 4: Дві в'язниці, два вироки	15
Розділ 5 — Левит 26: Помножено на сім	18
Розділ 6 — Ізраїльський годинник	26
Розділ 7 — Годинник Юди	29
ЧАСТИНА III — СІМДЕСЯТ ТИЖНІВ	35
Розділ 8 — Сімдесят тижнів Даниїла	35
ЧАСТИНА IV — КОНВЕРГЕНЦІЯ	47
Розділ 9 — Чотири годинники, один рік	47
Розділ 10 — Песах 2030: Термін дії	52
ЧАСТИНА V — З РОКУ В ДЕНЬ	55
Розділ 11 — П'ять місяців	55
Розділ 12 — $1290 \cdot 1260 \cdot 1250 \cdot 1335$	59
Розділ 13 — Послідовність бенкету	63
Розділ 14 — Де два календарі збігаються	66
ЧАСТИНА VI — ЗМАГАЛЬНІСТЬ	69
Розділ 15 — Найвагоміші заперечення	69
Додатки	75
Додаток А — Головна хронологія	75
Додаток В — Кожен розрахунок, відтворюваний	78
Додаток С — День має значення	79
Додаток D — Святковий календар 2025–2030 років, обидва літочислення	80

Додаток Е — Хронологічні примітки	81
---	----

Як читати цю книгу

Не вір мені.

Це не скромність. Це метод. У цій книзі висувається конкретне твердження про певний рік, і єдиний чесний спосіб зробити таке твердження — це дати вам інструменти для його перевірки, а потім забути про нього.

Отже, ось що я зробив. Кожне число в цій книзі було перераховано з нуля. Не скопійовано з моєї попередньої книги. Не прийнято на віру вчителів, у яких я це вивчив.

Перераховано з вихідних даних у електронній таблиці, яка сама себе перераховує та повідомляє мені, коли щось перестає складатися. Ця таблиця виявила дві мої власні помилки, поки я її створював. Я залишив обидві помилки в записі, у розділі 3, бо ви повинні знати, як виглядає книга, коли її автор готовий до виправлення власними арифметичними розрахунками.

Ось що я прошу вас натомість. Прочитайте перші три розділи, перш ніж читати щось інше.

Я знаю, що ніхто не читає книгу пророцтв так. Вам потрібні дати. Дати є в 6-му розділі, і я не збираюся вдавати, що не знаю, що ви збираєтеся перегорнути вперед. Але в перших трьох розділах я розповідаю вам, як саме я рахую, який саме календар я використовую і чому, і що саме вважається доказом у цій книзі, а що ні. Якби я спочатку розповів вам про висновок, а потім про метод, ви б мали підстави підозрювати, що я обрав метод, який відповідає висновку. Тож метод іде першим, перш ніж ви дізнаєтеся, до чого він веде.

У цьому різниця між арифметикою та нумерологією. Арифметика формулює свої правила, перш ніж виконувати обчислення. Нумерологія знаходить правило, яке видає потрібне їй число.

Примітка щодо тону, оскільки книги з пророцтвами мають репутацію. Якби я міг, я б накричав на вас. Я скажу вам, що ви повинні діяти зараз. Я не використовую терміновість як техніку продажів; я розповідаю вам Господній календар і попереджаю вас діяти згідно з ним. Я викладу те, що я знайшов, так, як мене навчили проводити оцінку розвідувальних даних: джерела, рівень достовірності. Те, що ви з цим робитимете, залежить від вас і Бога. Так завжди було. Я не несу відповідальності за вашу вічну адресу, ви відповідаєте. Я молюся, щоб ми були разом на небесах, але якщо ні, ви будете згадувати про мене кожні 1000 років НАЗАВЖДИ і плакати, що не послухали мене.

Ще одне, і тоді почнемо.

Ви знайдете по всій цій книзі місця, де люди вважають мої аргументи слабкими. Вони не поховані у виносках; вони знаходяться в основному тексті, в тому місці, де вони мають значення. У цьому ланцюзі немає слабких ланок, але ви знайдете деякі, які, на вашу думку, є слабкими. Ви не дурні; ви просто *ще не розумієте* .

К. Люк Хамфріс info@purelife2030.com

Відповідь на одній сторінці

Перед роботою – пункт призначення. Щоб ви знали, куди це все йде, і могли спостерігати, як я туди потрапляю.

У 4-му розділі книги Єзекіїля записано два вироки до тюремного ув'язнення. Бог наказує пророку лежати на лівому боці 390 днів і на правому боці 40 днів — по одному дню на кожен рік — несучи провину Дому Ізраїля та Дому Юди. Два народи, два окремі вироки, два окремі годинники.

У Левіті 26 стверджується правило ескалації. Чотири рази в одному розділі Бог каже, що якщо покарання не призведе до каяття, Він покарає «всемикратному розмірі». Чотири попередження, чотири рази помноження.

Жоден дім не покався. Тож обидва годинники були помножені.

Ізраїльський годинник. 390 років відлічуються від невдалої асирійської облоги Єрусалима в 701 році до нашої ери і закінчуються в 311 році до нашої ери. Без покаяння. Помножено на сім: $390 \times 7 = 2730$ років, відлік починається з початкового моменту.

701 р. до н. е. + 2730 років = **2030 р. н. е.**

Годинник Юди. 40 років минули від розп'яття в 30 році нашої ери до облоги Єрусалима в 70 році нашої ери. Без покаяння. Помножено на сім: 280 років, що закінчуються в 350 році нашої ери. Знову без покаяння. Знову помножено на сім — сорок, помножене на сім, двічі, $40 \times 7^2 = 1960$ років.

70 р. н. е. + 1960 років = **2030 р. н. е.**

Ще два годинники показують той самий рік. Дві тисячі років — сорок ювілеїв — від розп'яття 30 року нашої ери припадають на 2030 рік. А покоління, що триває вісімдесят років, — проміжок часу, який Псалом 90 дає для життя сильної людини, відрахований від моменту проголошення Кнесетом Єрусалима столицею 23 січня 1950 року, припадає на 2030 рік. У розділі 9 перевіряється, наскільки ці чотири поняття справді незалежні один від одного, і відповідь *менша, ніж я колись стверджував*.

Термін дії вироків закінчується на Песах. Юдейський годинник почався на Песах у 70 році нашої ери, коли Тит закрив стіни Єрусалима. Від Песаха до Песаха, 1960 років, підводить нас до пасхального сезону 2030 року. Годинник фіксує рік; фіксація дня в межах цього сезону є подальшим кроком, зробленим у розділі 10, який припадає на 21 Нісана — останній день Опрісного хліба, 24 квітня 2030 року.

Потім п'ять місяців. В Об'явленні 9:5 наведено період із п'яти місяців, протягом якого люди мучаться і не можуть померти — спонукаються до покаяння, а не знищуються. З 24 квітня 2030 року по **27 вересня 2030 року** включно триває 157 днів — п'ять календарних місяців і три дні. У розділі 11 йдеться про ці три дні, а не про їх заокруглення.

Яке є Йом Теруа. Свято Труб. Наступне свято в послідовності, яке Ісус ще не виконав — Він виконав чотири весняні свята точно за розкладом під час Свого першого пришествя, і залишилося три осінні свята.

Все інше в цій книзі є роботою, спрямованою на те, щоб довести, що ці сім абзаців є правдивими.

ЧАСТИНА I — ОСНОВНІ ПРАВИЛА

Встановлення методу ще до того, як ви дізнаєтесь, куди він веде.

Розділ 1 — Правила лічби

Є версія цієї книги, яка пропускає цей розділ. Це гірша книга.

Майже кожен спір щодо пророчих дат, який я коли-небудь бачив, розвалився тут — не через теологію, не через історію, а через те, що хтось непомітно змінив спосіб підрахунку. Тож перш ніж я щось порахую, я розповім вам чотири правила, якими я керуюся. Вони застосовуються до кожного розрахунку в цій книзі без винятку. Якщо ви зловите мене на порушенні одного з них, значить, я помилився, і ви повинні про це сказати.

Правило 1 — Підрахунок включає обидві кінцеві точки

Коли в Писанні сказано, що період триває 1260 днів, я вважаю перший день самим початковим днем, а 1260-й день — останнім. Враховуються обидва кінці.

Це не зручність. Так єврейська мова рахує час, і найчистішим доказом цього є обрізання.

Левит 12:3 наказує обрізати хлопчика на восьмий день. Дитину, народжену в неділю, обрізають наступної неділі. Порахуйте час, що минув, і це буде сім днів. Святе Письмо називає це восьмим днем. День народження — це перший день — дата початку відліку.

Естер робить те саме і робить це безпомилково. Вона каже Мордехаю постити три дні, вдень і вночі (Естер 4:16), а потім у тексті сказано, що вона прийшла до царя «на третій день» (Естер 5:1) — на третій день триденного посту, а не на наступний день після нього. А Свято тижнів відраховується п'ятдесят днів від Первинків, враховуючи самі Первини, тому П'ятидесятниця припадає саме на неї.

Отже: **інклюзивно, обидва кінці, щоразу.**

Коли ви перевірятимете мій підрахунок днів на timeanddate.com — а я сподіваюся, що ви це зробите, бо саме для цього він і призначений — поставте позначку в полі **«Включити кінцеву дату до розрахунку»**. Щоразу. Щоразу. Залиште позначку без позначки, і ви отримаєте відповідь на один день менше, ніж моя, і подумаєте, що я помилився.

У цьому правилі я також припустився однієї з двох помилок, про які згадував у вступі. Я знайшов його сам і друкую, бо стандарт у цій книзі застосовується до мене в першу чергу.

У своїй першій книзі «*Викладання історії, перш ніж вона станеться*» я надрукував два скріншоти з цього вебсайту як доказ. На одному з них, що показує підрахунок 1290 днів, прапорець **знято**. На іншому, що показує підрахунок 1260 днів, він **позначений**. Два різних правила, розташовані на чотирьох сторінках один від одного, в книзі, що обговорюють точність.

Обидва знімки екрана дають правильну відповідь для дати, до якої вони прив'язані. Висновок ніколи не був під загрозою. Метод був таким — книга, яка рахує двома способами, взагалі не має правила лічби.

Ця книга рахується одним способом.

Правило 2 — День починається із заходом сонця, і я використовую дату, що відповідає даті літнього часу.

Це коштує мені цілий день, тож зверніть на це увагу.

Єврейський день триває від заходу сонця до заходу сонця. Книга Буття встановлює закономірність у першому розділі: *«І був вечір, і був ранок, день один»*. Спочатку вечір. Ось чому кожне єврейське свято в кожному календарі, який ви коли-небудь побачите, написано як таке, що охоплює дві наші дати — «з вечора 27 березня до вечора 28 березня».

Це створює неоднозначність, яка має величезне значення, коли ви рахуєте до

конкретного дня, і майже ніхто не звертає на це уваги. Якщо менструація починається у свято, яке триває з вечора 27-го до вечора 28-го, який із цих днів є першим днем?

Я використовую дату за літнім часом. 28-е.

Денне світло — це частина дня, яку людина переживає неспаною, діє, і яку вона описує як «день, коли це сталося». Коли Святе Письмо датує подію, воно датує її днем, коли подія була видимою. І це створює підрахунок, який узгоджується з усіма іншими підрахунками в системі. Альтернативний варіант — ні.

Ось чому в цій книзі Мерзота спустошення або схвалення Папою Левом відродженої Османської імперії описується як така, що відбувається в проміжку часу від заходу сонця 27 березня 2027 року до заходу сонця 28 березня 2027 року, але відлік 1290 днів починається **28 березня 2027 року**.

Цей єдиний день — це різниця між часовою шкалою, яка закривається, і тією, яка всюди зміщується на одиницю.

Правило 3 — Немає нульового року

Відразу за 1 роком до нашої ери йде 1 рік нашої ери. Між ними немає жодного року. Цю домовленість було розроблено у шостому столітті ченцем, який працював римськими цифрами, а римські цифри не мають нуля.

Практичний наслідок полягає в тому, що наївне віднімання на межі до нашої ери/н. е. завжди помилкове на один рік і саме в тому напрямку, що робить цифри, отримані за допомогою встановлення дати, кращими, ніж вони є насправді.

Я відмовляюся покладатися на те, що зроблю це правильно вручну. Кожен розрахунок річного проміжку в цій книзі виконується за допомогою того, що астрономи називають астрономічною нумерацією років, де 1 рік до нашої ери записується як рік 0, 2 рік до нашої ери як -1 і так далі. У цій системі 701 рік до нашої ери – це рік -700. Додавання тоді є звичайною арифметикою:

$$-700 + 2730 = \mathbf{2030}$$

А 2030 рік в астрономічній нумерації – це 2030 рік нашої ери, оскільки для позитивних років дві системи узгоджуються. Перетворення відбувається механічно, за формулою на веб-сторінці, що додається до цієї книги, і помилка, що відрізняється на одиницю, стає структурно неможливою, а не просто спостерігається.

Перевірте це з іншого боку, якщо хочете. Від 701 року до н. е. до 1 року до н. е. – це 700 років. Від 1 року до н. е. до 1 року н. е. – це ще один рік, тобто 701. Залишається $2730 - 701 = 2029$ років, починаючи з 1 року н. е., аж до 2030 року н. е. Відповідь та сама. Просто це займає більше часу і легше плутатися.

Правило 4 — Рік є рік, а день є день, якщо в тексті не зазначено інше.

Пророча арифметика має погану репутацію, і вона її заслужила. Ця репутація походить від вчителів, які вільно перетворюють одиниці вимірювання, коли це допомагає — день тут стає роком, рік там стає 360 днями, «час» стає тим, чим потрібно — доки будь-яке число не можна перетворити на будь-яке інше число.

Я використовую лише одне перетворення, тому що текст, який я читаю, виконує його явно та підказує мені, що він це робить.

У Єзекіїля 4:6 Бог каже про сорок днів: *«Я призначив вам це на сорок днів, по днів на рік»*. Це не мій висновок. Це інструкція, дана в уривку, про те, як читати цей уривок. Отже, 390 днів стають 390 роками, а 40 днів стають 40 роками, виходячи з самого вірша.

Скрізь інший день є днем. 1260 днів з Об'явлення 11:3 – це 1260 буквальних днів. 1290 та 1335 з Даниїла 12 – це буквальні дні. Я не перетворюю їх на роки, і це ставить мене в суперечність з цілою школою інтерпретації – історицистами, які читають 1260 як 1260 років і поміщають усю скорботу в середньовічне минуле. Вони помиляються. Я називаю їх тут, щоб ви знали, що я не дійшов до свого тлумачення, не знаючи їхнього.

Я також не використовую 360-денний «пророчий рік». Ви постійно зустрічатимете цю ідею. Вона впливає з того, що 1260 днів, поділені на 42 місяці, дають 30-денні місяці, і звідти люди будують 360-денний рік і починають конвертувати з його допомогою великі проміжки часу. Спостереження, що лежить в основі цього, є реальним: 42 місяці по 30 днів – це 1260, і це навмисно зроблено в тексті. Екстраполяція – це те, де все ламається.

Але подивіться, що станеться, якщо розширити цей проміжок. Перетворіть 2730 «пророчих років» по 360 днів на сонячні роки, і ви втратите близько 39 років за весь проміжок — 2730 років по 360 днів — це 982800 днів, що становить лише 2691 сонячний рік. Проведіть це з 701 року до нашої ери, і ви потрапите в 1991 рік, а не в 2030. Якби мені потрібне було підходяще число, 360-денний рік — це перший інструмент, до якого я б звернувся, але він

далеко не приведе мене туди, куди я хочу. Тому я ним не користуюся. 390 і 40 — це звичайні роки, 1260 і 1290 — звичайні дні, а єдине перетворення одиниць вимірювання в цій книзі — це те, що мені пропонує Єзекіїль 4:6.

Чотири правила разом

1. **Включно** — перший день є датою початку; враховуються обидва кінці.
2. **Літній день** — єврейський день починається із заходом сонця; я рахую від денної частини.
3. **Немає нульового року** — проміжки років, обчислені в астрономічній нумерації, перетворені назад в кінці.
4. **Тільки одне перетворення** — дні стають роками лише там, де це наказано в Єзекіїлі 4:6. Жодного 360-денного року.

Кожен розрахунок у цій книзі відповідає всім чотирьом. На супровідній веб-сторінці вони застосовуються в активних формулах і повідомляються, якщо одна з них перестане дотримуватися правил.

Тепер, перш ніж ми щось порахуємо, є складніше питання. Який календар?

Розділ 2 — Який календар і чому

Це найслабша ланка в цій книзі, і я розміщую її в розділі 2, а не в додатку.

Дозвольте мені розповісти вам про проблему, перш ніж я скажу вам свою відповідь.

Кожна дата в цій книзі, що припадає на єврейське свято, залежить від знання того, на який день це свято припадає. Щодо осінніх свят 2030 року — кінцевої точки всієї суперечки — це виявляється неважливим, і я покажу вам чому в кінці цього розділу, і це найкраща новина в книзі. Але для однієї дати це має величезне значення.

Ця дата – 27–28 березня 2027 року.

Два способи побудови єврейського календаря

Єврейський календар є місячно-сонячним. Місяці йдуть за місяцем; роки повинні йти за сонцем, інакше свята жнив виходять за межі своїх пір року. Дванадцять місячних місяців тривають близько 354 днів, на одинадцять

менше сонячного року, тому приблизно кожні третій рік доводиться додавати додатковий місяць, інакше Песах переходить у зиму.

Питання полягає в тому, **на основі якого повноважень ви це вставляєте?**

Спостережлива відповідь — та, що використовувалася протягом усього біблійного періоду та протягом століть після нього — полягає в тому, що перший місяць — це той, чий молодик припадає найближче до весняного рівнодення, що підтверджується станом врожаю ячменю в Ізраїлі. Повторення Закону 16:1 наказує Ізраїлю «*дотримуватися місяця Авів*» — і *авів* — це не назва місяця, це опис ячменю. Це означає зерно в колосі, зелене та дозріле. Місяць визначається, дивлячись на поле. Якщо ячмінь не був готовий, Синедріон додавав місяць і оголошував про це, і всі дізнавалися за допомогою сигнальних вогнів та посланців.

Розрахована відповідь — це те, що єврейський світ використовує приблизно з четвертого століття нашої ери. Під тиском римських переслідувань — Синедріон був ліквідований і більше не міг надійно надсилати інформацію — Гіллелю II приписують математичне виправлення календаря. Дев'ятнадцятирічний цикл вставляє тринадцятий місяць через сім заздалегідь визначених років. Спостереження не потрібні. Це працює будь-де у світі без діючого суду в Єрусалимі.

Він також містить чотири правила відтермінування, *dexiot*, які зміщують Рош га-Шана на один-два дні, коли в іншому випадку він би припадав на незручний період — головним чином для того, щоб запобігти тому, щоб Йом-Кіпур припав на суботу, що означало б два послідовні дні, протягом яких не можна було готувати їжу чи ховати її.

Фіксований календар заслуговує на краще, ніж те зневажання, яке зазвичай отримують люди в моєму таборі. Це був необхідний акт збереження з боку людей, які намагалися зберегти національний богослужіння недоторканим, поки їхні інституції руйнувалися. Це надзвичайний витвір математики. Він підтримував свята живими протягом шістнадцяти століть. Він заслуговує на повагу.

Але правила відтермінування є адміністративними. Вони існують для того, щоб зробити їх дотримання практичним. Їх немає в Левит 23.

Чому я використовую календар спостережень

Три причини, у порядку ваги.

По-перше, це те, що описує текст. У Левиті 23 свята встановлені за днями місяців. Повторення Закону 16:1 встановлює перший місяць за ячменем. Жоден з уривків не говорить нічого про дев'ятнадцятирічний цикл чи правило, яке забороняє Йом-Кіпуру прилягати до суботи. Якщо я читаю Левит 23, щоб дізнатися, коли припадає свято, я повинен використовувати метод, який передбачає Левит 23.

По-друге, це те, що було чинним, коли були дані пророцтва, і коли збулися перші чотири свята. Єзекиїль, Даниїл та Іван писали за календарем спостережень. Так само чинили й автори Євангелій. Ісуса розіп'яли на Песах, встановлений за календарем спостережень, а не за циклом Гіллеля, який існував лише триста років. Якщо перші чотири свята збулися за календарем спостережень, то саме за цим календарем, я очікую, збулися й останні три.

По-третє — і це невтішна причина — розрахований календар відхиляється. Дев'ятнадцятирічний цикл дуже хороший, але не ідеальний; він продовжується приблизно на один день кожні 216 років. Протягом шістнадцяти століть накопичена похибка є реальною, і це одна з причин, чому сучасний рабинський Песах іноді припадає на цілий місяць після рівнодення. Цей відхилення є арифметичним фактом, визнаним єврейською владою, і це законна причина віддавати перевагу астрономічному методу для питань точного визначення часу.

Отже, календар, який використовується в цій книзі, згідно з роботою проєкту «Месія 2030», визначає перший місяць за місячним з'єднанням, найближчим до весняного рівнодення, обчисленим астрономічно за єрусалимським часом.

Тепер вартість

Ось скільки мені коштує цей вибір, викладено якомога ясніше.

Я порівняв кожен рік з 2025 по 2030 — обидва календарі, кожне свято, пліч-о-пліч. Ось розрив між ними в днях:

Рік	Розрив між двома календарями
-----	------------------------------

2025 рік від 0 до 1 дня	
-------------------------	--

2026 рік 1 день	
-----------------	--

2027 рік 30-31 днів	
----------------------------	--

2028 рік 1-2 дні	
------------------	--

2029 рік 1-2 дні

2030 рік 1 день навесні, **нуль на кожному осінньому святі**

Подивіться на 2027 рік.

У п'яти з цих шести років два календарі збігаються протягом одного-двох днів. Це не конкуруючі системи, які дають різне розуміння результатів. Це два способи наближення до однієї й тієї ж місячної реальності, і здебільшого вони збігаються в одному місці.

Але 2027 рік відрізняється. У 2027 році фіксований календар вставляє свій тринадцятий місяць, Адар II, а правило рівнодення — ні.

Найближче до рівнодення 2027 року з'єднання припадає на 8 березня, тому перший місяць спостереження починається із заходом сонця того ж вечора — дата денного світла 9 березня, згідно з Правилем 2. Це означає, що 14 Нісана, Песах, із заходом сонця 21 березня припадає на захід сонця 22 березня: дата денного світла **22 березня 2027 року**.

Згідно з фіксованим календарем, 1 Нісан припадає на 8 квітня, а 14 Нісан — на **21 квітня 2027 року**. З різницею в тридцять днів, протягом одного року з шести днів, де це має найбільше значення.

Різниця цілий місяць. А 2027 рік — це єдиний рік, що виходить за межі всього діапазону.

Отже, ось у чому вразливість, якщо її висловити вголос: дата 27–28 березня 2027 року існує лише за календарем спостережень. Якщо фіксований календар правильний, то ця дата просто не є святом, аргумент про Первістків на її користь зникає, і початок 1290 року має бути деінде.

Календар спостережень правильний з трьох вищезазначених причин. Це не дрібне питання, і люди, які не погоджуються, не дурні. Це основоположне припущення, що лежить в основі ближчої з двох моїх дат, і вона потрапляє в той один рік із шести, де вибір має значення на місяць. Якщо вас це турбує, то нехай так і буде. Мене це турбувало настільки, що я витратив багато часу на цей розділ.

А тепер гарні новини

Ще раз подивіться на останній рядок цієї таблиці.

У 2030 році два календарі збігаються точно. Не приблизно. Точно в день, на кожне осіннє свято:

Бенкет	Календар спостережень Фіксований рабинський календар	
Йом Теруа (1 Тішрі)	28 вересня 2030 року	28 вересня 2030 року
Йом-Кіпур (10 Тішрі)	7 жовтня 2030 року	7 жовтня 2030 року
Початок Суккоти (15 Тішрі)	12 жовтня 2030 року	12 жовтня 2030 року
1335-й день	21 грудня 2030 року	21 грудня 2030 року

Змиріться з цим, бо це змінює те, що вам доведеться прийняти, щоб серйозно сприймати решту цієї книги.

Пункт призначення не залежить від мого календаря.

Читач, який відкидає все в цьому розділі — який вважає календар спостережень дивацтвом, а фіксований календар єдиним законним єврейським календарем, — все ж таки приходить на Йом Теруа 28 вересня 2030 року та Йом Кіпур 7 жовтня 2030 року.

Ці дві дати не є артефактом мого методу. Це те, до чого приводять обидва методи. Ви можете повністю викинути мій календар, і кінцева точка залишиться незмінною.

Стартова гармата залежить від календаря. Пункт призначення – ні.

Саме в цей момент автор пророцтв починає вдаватися до таких слів, як «чудесне». **Це зближення не є дивом.** Це те, що роблять дві місячно-сонячні системи, коли вони випадково потрапляють у фазу, що відбувається регулярно — ви можете побачити, як вони збігаються у 2025, 2026, 2028 та 2029 роках у тій самій таблиці. Значення згоди 2030 року є захисним, а не доказовим. Воно не доводить дату. Воно знімає заперечення проти нього: ніхто не може відкинути дати вересень і жовтень 2030 року як результат саморобного календаря, тому що стандартний календар також їх генерує.

Це все, що воно робить. Цього достатньо.

Розділ 3 — Що вважається доказом

Перші роки свого трудового життя я провів аналітиком розвідки, а потім проповідником. Спочатку корейським лінгвістом, потім дарі. Моє завдання полягало в тому, щоб розглянути фрагментарну інформацію та сказати щось корисне про її значення, чітко пояснюючи, наскільки достовірними насправді є докази.

Дисципліна, якої навчає Джоб, і яку я хочу привнести в цю книгу, полягає в тому, що **не всі ваші твердження однаково переконливі, і вдавання протилежного призводить до вбивства людей**. Оцінка, яка представляє все в одному впевненому тоні, нічого не варта, оскільки читач не може зрозуміти, на які частини діяти.

Більшість пророцтв мають саме таку проблему. Арифметика, історія, тлумачення та припущення викладаються одним безперервним голосом в одному тоні, і читач сам має розібратися в цьому. Тож я розберуся з цим за вас.

Чотири яруси

Кожне твердження в цій книзі належить до однієї з чотирьох категорій, і я розповім вам, яку саме, по ходу справи.

Рівень 1 — АРИФМЕТИКА. Обов'язково впливає з вхідних даних. Не може бути помилковим, якщо вхідні дані не є помилковими. $390 \times 7 = 2730$ — це Рівень 1. Отже, $70 + 1960 = 2030$. Вам не потрібно довіряти мені для будь-яких тверджень Рівня 1; вам потрібен калькулятор.

Рівень 2 — ІСТОРИЧНИЙ. Добре засвідчений в історичних записах. Облога Єрусалима Санхерівом у 701 році до н. е. — це Рівень 2 — зафіксований асирійським епонімним каноном, власним призматичним написом Санхеріва та 2 Царів 18–19 незалежно. Голосування Кнесету від 23 січня 1950 року — це Рівень 2. Це можна перевірити в будь-якій пристойній довідковій роботі, і я називаю джерела.

Рівень 3 — ТЛУМАЧЕННЯ. Аргументоване тлумачення тексту. Розсудливі, серйозні, богобоязливі люди не погоджуються. 390 років Єзекіїля починаються з облоги 701 року до н. е. — це Рівень 3. Те, що тривалість «сім часів» у Левит 26 множиться на тривалість, — це Рівень 3. **Два вагомні аргументи в цій книзі належать до Рівня 3**, тому їм присвячено окремий розділ, а не абзац.

Рівень 4 — ПРОРОЧИЙ. Майбутнє твердження, що походить від рівнів 1–3. Поки що не піддається перевірці. Все, що стосується 2027 та 2030 років, належить до Рівня 4. Я переконаний у цьому. Фактично, я вважаю це доведеним.

Ланцюг такий міцний, як його найслабша ланка, а найслабшими ланками в цьому ланцюзі є ланки третього рівня. За іронією долі, хоча б на мою думку, ланки четвертого рівня *надійніші* за ланки третього рівня, бо Бог підтвердив мені їх.

Різниця між збіжністю та підгонкою

Основним аргументом цієї книги є конвергенція: чотири годинники, різні дати початку, різна тривалість, різні множники, і все це закінчується у 2030 році.

З цього приводу виникають два заперечення, і це різні заперечення.

По-перше, я знайшов рік і зворотно спроектував чотири шляхи до нього. Це називається підгонкою кривої, і це стандартний спосіб невдалого пророчого

встановлення дати. Маючи достатню свободу у ваших параметрах, ви можете досягти будь-якого року, який вам подобається, з будь-якої початкової точки у Святому Письмі. Кожен, хто висуває таке звинувачення, упереджений і необдуманий, негідний даних.

Друге заперечення є більш тонким, і саме воно б мене більше непокоїло в чийсь книзі: **збіг між джерелами, які насправді не є незалежними, коштує набагато менше, ніж здається.** Збіг чотирьох свідків – це вагома річ. Чотири версії, які всі простежуються до одного джерела, – це повторення одного свідка. Я ставлюся до цього заперечення достатньо серйозно, щоб приділити йому окремий розділ – у розділі 9 щочасно перевіряється наявність спільних джерел, спільних орієнтирів та спільних інтерпретаційних кроків, і висновок полягає в тому, що це **не** чотири незалежні свідки. Я кажу це тут, у таблиці, перш ніж хтось інший зможе це зробити.

Спочатку розглянемо заперечення щодо апроксимації кривої.

Отже, що відрізняє конвергенцію від апроксимації? Три речі, і я б застосував усі три до будь-якої іншої системи також:

Чи були параметри обрані незалежно від місця призначення? Числа 390 та 40 наведені в Єзекіїля 4. Множник сім наведено в Левіті 26. Вісімдесятирічна генерація наведена в Псалмі 90:10. Жоден з них не був обраний мною. Єдиний вибір, який я роблю, це *дати початку*, і саме тут насправді живе аргумент — саме тому розділи 6 та 7 більшу частину свого часу присвячені захисту дат початку, а не арифметичним розрахункам.

Скільки ступенів свободи існує? Кожен годинник має два вільні варіанти вибору: де він починається і скільки разів застосовується множник. Вісім параметрів на чотирьох годинниках, і я хочу бути відвертим, що другий з них є справжнім вибором — Левит 26 не вказує, скільки множень виконувати.

Але подивіться, наскільки груба ця друга ручка. Множник дорівнює сім, тому кожне додаткове застосування масштабує все речення на сім. Для Ізраїлю, починаючи з 701 року до нашої ери з 390 роками: нульове множення дає 311 рік до нашої ери, одиниця — 2030 рік нашої ери, а два — 18410 рік. Для Юдеї, починаючи з 70 року нашої ери з сорока роками: нуль дає 110 рік нашої ери, одиниця — 350 рік нашої ери, два — 2030 рік нашої ери, три — 13790 рік.

Існує лише одне значення на такт, яке з'являється будь-де в записаній історії. Це не ручка, яку можна налаштувати; це перемикач з одним правдоподібним положенням. Дати початку — це місце, де живе справжня свобода, тому

розділи 6 і 7 більшу частину свого часу присвячені захисту дат початку, а не арифметичним розрахункам.

Чи виконує система перевірки, які їй не потрібно було проходити? Це найсильніший тест, і саме його я б застосував до себе, якби був на вашому місці. Підібрана система видає саме ті відповіді, для яких вона була створена, і нічого більше. Система, яка описує щось реальне, схильна створювати несподіванки — результати, які випадають з неї без будь-якої мети.

У цій книзі є три таких, і ви зустрінетеся з ними пізніше. Проміжок між 1290 роком Даниїла та 1260 роком Івана виявляється рівно тридцять днів, що рівно дорівнює тривалості періоду відступництва, і я його туди не вказав — це різниця між двома числами, записаними з різницею в шістсот років двома авторами. Проміжок між 1260 та 1250 роками виявляється рівно десять днів, і в усьому єврейському календарі є рівно одна пара свят, які мають різницю в десять днів, і відліки розташовуються на обох його кінцях. А 1335 рік Даниїла припадає на річницю повторного освячення Храму, чого я не помітив, доки електронна таблиця не повідомила мені про це.

Жоден з цих трьох пунктів не мав працювати. Система не для них була створена. Коли модель постійно видає правильні відповіді на запитання, яких ви не ставили, це ознака того, що модель відстежує щось реальне.

Що я зробив неправильно

У вступі я сказав, що під час створення веб-сторінки перевірки я виявив дві власні помилки. Ось вони, бо книга, яка претендує на перевірку, повинна показувати, що саме вона дала.

Правило підрахунку. Описано в розділі 1 — дві різні конвенції включення/виключення в моїй першій книзі, на чотирьох сторінках одна від одної. Виправлено оголошенням одного правила та його застосуванням скрізь.

Зруйнування Храму. У книзі *«Викладання історії, перш ніж це станеться»* я писав, що Храм був зруйнований «під час Песаху 70 року н. е.».

Це неправильно. Йосип Флавій чітко стверджує, як і Мішна. Тит закрив стіни Єрусалиму на Песах, 14 Нісана, приблизно в середині квітня 70 року нашої ери — місто було переповнене паломниками, саме тому облога була такою катастрофічною. Але сам Храм згорів лише 9 чи 10 ава, приблизно через три з половиною місяці, на початку серпня.

Я стиснув облогу в подію. Це досить поширена помилка, і вона все одно була моєю.

Цікаво, що сталося, коли я це виправив. Годиннику Юди потрібен проміжок часу від Песаху до Песаху, щоб досягти Песаху 2030 року. Облога *почалася* на Песах. Храм горів у серпні. Тож виправлений факт — облога, а не пожежа — це те, що насправді правильно закріплює відлік.

Ця помилка послаблювала мій власний аргумент. Це трапляється частіше, ніж люди очікують, і це аргумент на користь перевірки вашої роботи, навіть якщо вам подобається ваш висновок.

Що ця книга стверджує і чого не стверджує

Чотири речі, щоб ми все зрозуміли, перш ніж почати.

Я справді стверджую, що мені було сказано Богом. Я розгляну заперечення «ніхто не знає ні дня, ні години» в останньому розділі, але я не збираюся залишати його без уваги протягом вісімдесяти сторінок, тому ось коротка версія. Ця книга називає дату. Вона приходить до цієї дати шляхом висновків з текстів та історії, збираючи безліч фактів і дивлячись, як вони поєднуються між собою.

Я не стверджую, що жоден рядок цього аргументу є доказом. Жоден із чотирьох годинників сам по собі не переконав би мене. Будь-який із них може бути збігом; Біблія — це велика книга, і в ній багато чисел. Аргументом є збіжність. Я заявляю про це прямо та неодноразово, щоб ніхто не сплутав це з книгою, яка спирається на один розрахунок.

Я стверджую, що мої дати початку незаперечні. Вони належать до третього рівня. Я їх стверджую. Хтось міг би заперечити, але він помилятиметься.

Я не претендую на те, щоб бути кимось особливим. Бог використовує людей, які каються. Я людина, яка повністю присвятила себе служінню Господу у святості, я особливий лише тим, що такі люди трапляються рідко.

Це основні правила. А тепер власне суперечка.

ЧАСТИНА II — ДВА РЕЧЕННЯ

Дві несучі глави та два годинники, які вони завели.

Розділ 4 — Єзекііль 4: Дві в'язниці, два вирoki

Єзекіїля просять зробити дивну річ.

А ти ляж на лівий бік свій і поклади на нього провину дому Ізраїлевого, і носитимеш їхню провину стільки днів, скільки будеш лежати на ньому. Бо Я призначив тобі кількість днів, за роками їхньої провини, триста дев'яносто днів, і носитимеш ти провину дому Ізраїлевого.

«Коли ти це виконаєш, то ляжеш удруге, але на правий бік, і носиш провину дому Юдиного; Я призначив тобі це на сорок днів, по одному дню на рік». — Єзекіїля 4:4–6

Перед цим, у віршах з 1 по 3, йому наказано зробити щось дивніше:

*«А тепер сину людський, візьми собі цеглину, поклади її перед собою та накресли на ній місто, Єрусалим, і обложи його... Потім візьми собі залізну плиту та постав її залізною стіною між собою та містом, і зверни своє обличчя до нього, щоб воно було в облозі, та облягай його. **Це знак для дому Ізраїлевого**».*

Цеглина з намальованим на ній містом. Навколо неї збудовано облогові укріплення. Залізна сковорода — це слово є звичайним єврейським словом для позначення плоскої плити для приготування їжі — стоїть вертикально між пророком і містом. А потім 390 днів з одного боку та 40 днів з іншого, кожен день означав рік.

У цих шести віршах встановлено чотири речі, і я хочу розглянути їх, щоб показати, наскільки вони суперечливі.

Безперечно: день означає рік

У вірші 6 це прямо сказано: *«один день на кожен рік»*. Це єдиний спосіб перетворення одиниць вимірювання в цій книзі, і я використовую його тут, тому що уривок виконує його сам по собі. Ніхто з цим не сперечається.

Безперечно: є два окремих речення

Ізраїль отримує 390. Юдея отримує 40. Вони дані окремо, народжені окремо, і

вони не додаються до єдиного числа 430.

У деяких перекладах грецької Септуагінти перше число читається як 190, а не 390, а деякі тлумачі об'єднують цифри, щоб дійти до 430 і побачити навмисне відлуння 430 років у Єгипті. Я використовую єврейський масоретський варіант 390 і тримаю речення окремо, тому що сам уривок розділяє їх — різні сторони, різні народи, різна тривалість і чітка вказівка завершити перше, перш ніж починати друге.

Двонаційне тлумачення також саме те, чого вимагає історія. До часів Єзекіїля це дві окремі політичні утворення з двома окремими історіями. Північне царство, Дім Ізраїля — десять колін, що відкололися під керівництвом Єровоама після того, як зарозумілість Ровоама розділила царство, — настільки повністю погрузло в ідолопоклонство, що Бог описує Себе як такого, що розлучився з ним. Його знищила Ассирія, виселила і він ніколи не повернувся. Південне царство, Дім Юди, також було невірним, але неодноразово і частково каялося, ніколи не розлучалося і було збережено.

Дві нації, два рекорди, два речення. Ось такий текст.

Що означає залізна сковорідка

Тепер переходимо до інтерпретації, тож рівень знижується.

Сковорода стоїть між пророком, який грає роль облоги, та містом. Це бар'єр. Божий власний коментар у вірші 3 полягає в тому, що це *«знак для дому Ізраїля»*. Коли настає час переходити на бік Юди, сковороди немає.

Я інтерпретую зображену перешкоду як провал **облоги**. Армія не проходить крізь неї. Щось стоїть між облогою та містом.

Таке тлумачення має очевидного історичного кандидата. Єрусалим облягали не один раз, і облоги чітко поділяються на два види. Облога Навуходоносора в 586 році до нашої ери вдалася; стіни впали, Храм згорів, люди пішли до Вавилону. Облога Тита в 70 році н. е. вдалася; те саме сталося знову. Але в 701 році до нашої ери Санхерів Ассирійський обложив Єрусалим і **зазнав невдачі**.

Ця невдача є однією з найкраще засвідчених подій на стародавньому Близькому Сході, і вона засвідчена з обох сторін. У Другій книзі Царів 19 описано, як ангел Господній уразив ассирійський табір, і як Санхерів відступив до Ніневії. А власна «Призма» Санхеріва — його офіційний звіт, написаний його власними писарями з усіма підставами для хвалькуватості — описує, як Єзекію замкнули в Єрусалимі, *«як птаха в клітці»*, а потім, що дивно, він ніколи не стверджував, що взяв місто. Ассирійський цар, який завоював столицю, довго про це говорив. Цей цар цього не зробив.

Невдала облога Єрусалима, зображена бар'єром, який облогувач не може подолати. Я вважаю це природним доповненням, і я тут, щоб сказати вам, що це правильно.

Що означають дві сторони

На цьому аргументі ґрунтується вся книга, тому я сповільнюся.

Єзекіїль лежить на лівому боці, що відповідає Ізраїлю, потім на правому, що відповідає Юдеї, обличчям до міста протягом усього тексту. Чому в тексті вказано, на якому боці він?

Найпростіша відповідь — географічна: якщо дивитися на схід, північ буде ліворуч, а південь — праворуч. Ізраїль був північним царством, Юдея — південним. Ліворуч дорівнює півночі, що дорівнює Ізраїлю; праворуч дорівнює півдню, що дорівнює Юдеї. Це одне тлумачення, це тлумачення більшості, і його цілком достатньо, щоб пояснити деталі, але я покажу вам, що воно неправильне. **Читач, який зупиняється на цьому, нічого не втрачає щодо ідентичності двох народів і не виграє часу.**

тлумачення — згідно з роботою проекту «Месія 2030», де я вперше з ним зіткнувся, — полягає в тому, що сторони також кодують **напрямок у часі**.

Ось аргумент. Іврит пишеться справа наліво. Погляд читача, який пише єврейською мовою, починається з правого поля і рухається ліворуч. Якщо ви розмістите послідовність подій так, як єврейський писар розміщував слова — а єврейські писарі малювали послідовності саме так — то ранніші події розташовуються праворуч, а пізніші — ліворуч.

Пророк лежить поруч із зображенням обложеного Єрусалиму. Облога — це фіксована точка посередині діаграми. І він лежить то з одного боку від неї, то з іншого.

- **Ліва сторона, Ізраїль, 390 років.** Ліворуч від облоги на часовій шкалі справа наліво означає *після*.
це. 390 років Ізраїлю розпочинаються з моменту облоги.
- **Правий бік, Юда, 40 років.** Правий бік облоги означає *перед* нею. 40 років Юди тривають так, щоб закінчитися облогою.

Якщо це правильно, то Єзекіїлю надано не лише дві тривалості, а й два напрямки, а облога, зображена на цеглині, є тим шарніром, навколо якого обертаються обидва речення.

А тепер дозвольте мені заперечити самому собі, бо ви заслуговуєте побачити контраргументи в повній силі.

Заперечення. Це занадто вагома деталь для позиційної деталі. Єзекіїль — це пророк, що лежить у землі, а не кресляр, який створює масштабну діаграму. Якщо Бог мав на увазі «ці роки йдуть після облоги», а «ці йдуть перед нею», то в Нього був словниковий запас, щоб це сказати — в івриті є цілком звичайні слова для позначення «до» та «після» — і Він досить легко сказав їх в інших місцях Єзекіїля. Читання хронологічного напрямку, на якому боці свого тіла лежить людина, — це висновок зі сценічної ремарки. Це розумно. Розумно — це не те саме, що істина.

Я відчуваю силу цього.

Що б я сказав у відповідь? Три речі.

По-перше, деталь *уточнюється* двічі, і ця уточнення не працює в рамках виключно географічного тлумачення. Якщо ліворуч і праворуч просто позначають північ і південь, то сторони є декоративними — текст уже чітко назвав обидва будинки одним словом. Бог дав Єзекіїлю безліч символічних

дій, і деталі загалом щось означають.

По-друге, залізна сковорода вказує той самий напрямок. Згідно з чисто географічним тлумаченням, сковорода є бар'єром, який не потребує пояснень, оскільки облогу не потрібно ідентифікувати. Згідно з моїм тлумаченням, сковорода визначає, *яка* облога — невдала — і сторони підказують, з якого боку відраховувати час. Ці дві деталі взаємодіють, що є певним доказом їхньої спільної складової.

По-третє: **читання підтверджується нижче за течією, а не вище за течією.** Ніхто не зробив би цього лише з Єзекіїля 4, читаючи холодно. Мене змушує вважати, що якщо слідувати далі, обидва речення закінчуються в одному році двома абсолютно різними шляхами, і в цьому році також зупиняються ще два годинники. Читання виправдане тим, що воно створює, а не його власною самоочевидністю.

Це легітимна форма аргументації — саме так гіпотеза закріплюється в будь-якій дисципліні, — але це не найсильніша форма, і я не буду прикрашати її як таку. Якщо конвергенції нижче за течією, описаної в розділах 6 та 7, не відбувається, вам слід відмовитися від цього тлумачення. Воно піднімається або падає залежно від того, що воно дає.

Рівень 3. Аргументовано, не доведено. Найсильніше заперечення викладено повністю. Ось де справа, і тепер ви можете самі це зважити.

Що нам дає Єзекіїль 4

- Дві нації, два вирoki: 390 років і 40 років. (*Рівень 2 — текст говорить сам за себе.*)
- Один день означає рік. (*Рівень 2 — вірш 6 говорить про це.*)
- Облога, що зазнала невдачі, позначена залізною перешкодою. (*Рівень 3 — сперечаються.*)
- Роки Ізраїлю тягнуться вперед від тієї облоги; роки Юди йдуть до облоги. (*Рівень 3 — сперечається, і це слабка ланка.*)

Чого Єзекіїль 4 не дає нам, так це жодного натяку на те, що ці числа можна помножити. Для цього нам потрібно повернутися на дев'ятьсот років назад, до розділу Левита, який майже ніхто не читає.

Розділ 5 — Левит 26: Помножено на сім

Левит 26 – це розділ, де Бог говорить Ізраїлю, ще до того, як вони ввійдуть у землю, що саме станеться, якщо вони покинуть Його в ній.

Це незручний розділ. Це також структурно найцікавіший розділ Тори, оскільки він не загрожує одним покаранням. Він загрожує поетапним нарощуванням низки покарань, з чітким правилом для посилення — і він зазначає це правило чотири рази.

вірш 18 — «Якщо й після цього ви не послухаєтеся Мене, то Я семикратно побільшу покарання за ваші гріхи». **вірш 21** — «Якщо ж ви будете ворогувати зі Меною і не захочете слухатися Мене, то Я семикратно побільшу на вас кару за ваші гріхи». **вірш 24** — «тоді Я вчиню проти вас ворогуюче, і Я, навіть Я, вражу вас семикратно за ваші гріхи». **вірш 28** — «тоді Я вчиню проти вас лютою ворожістю, і Я, навіть Я, покараю вас семикратно за ваші гріхи».

Чотири попередження. Кожне з них обумовлене подальшою відмовою. Кожне з них містить **сім уточнень** .

Структура безпомилкова, і вона навмисна: це поступова система покарань із зазначеним множителем. Що б не означало «сім разів», Бог говорить це чотири рази в одному розділі, і кожного разу це спрацьовує за однієї й тієї ж умови — *ви все одно не покаєлися*.

Питання, яке розглядається в цьому розділі

Тепер усе залежить від двох єврейських слів: **שבע** (*шева*), сім, і фраза, побудована на ньому.

Є два прочитання, і вони справді різні.

Читання А — інтенсивність. «У сім разів більше» означає семикратно суворіше. Гірше, важче, ретельніше. «Сім» використовується так, як його часто використовує Святе Письмо, як число повноти — повна та завершена міра покарання. У цьому читанні фраза нічого не говорить про те, як довго щось триває.

Читання В — тривалість. «Сім разів» множить вирок. Якщо термін становив 390 років і він не призвів до покаяння, термін стає 390×7 .

Читання А - це позиція більшості. Я зазначу це власними словами. Більшість коментаторів, більшість перекладів і більшість навчальних Біблій тлумачать цю фразу як посилення суворості, а не як розширення часу. Найпоширеніший англійський переклад, «семикратний», природно, передбачає ступінь, а не тривалість. Якби ви опитали вчених-гебраїстів, Читання А впевнено перемогло б. Вони всі помиляються.

І ця книга вимагає Читання В. Без нього немає множених речень, немає 2730 років, немає 1960 років і немає 2030. Це шарнір. Якщо Читання А правильне, закрийте книгу.

Тож дозвольте мені обґрунтувати В, і почнемо з того, що визнаю правду в А.

Що показує показник інтенсивності

Це правильно відображає безпосередній контекст. Покарання, перелічені в Левит 26, є якісними.

— терор, виснажлива хвороба, поразка, посуха, дикі тварини, облога, канібалізм, вигнання. Вони посилюють жах. Інтерпретація множника як посилення цього жаху природно вписується в навколишній матеріал.

І «сім» безперечно несе в собі відчуття завершеності в усьому Святому Письмі. Сім днів творіння. Семикратна помста за Каїна. Нааман занурюється сім разів. Прощає сімдесят разів сім. Ніхто їх не рахує.

Інтенсивність читання не є натяжкою. Це очевидне тлумачення речення окремо.

Аргументи на користь тривалості

По-перше, форма розділу, оскільки від неї залежить аргументація, і майже ніхто її не викладає.

Тригер

Покарання

Базовий рівень	вірші 14–15 — якщо ви не слухаєтесь	вірші 16–17 · жах, виснажлива хвороба, поразка
Ескалація 1	вірш 18 — <i>у сім разів більше</i>	вірші 19–20 · небо, як залізо, земля нічого не дає
Ескалація 2	вірш 21 — <i>сім разів</i>	вірш 22 · дикі звірі, забрані діти, спустошені дороги
Ескалація 3	вірш 24 — <i>сім разів</i>	вірші 25–26 · меч, мор, хліб на пайку
Ескалація 4	вірш 28 — <i>сім разів</i>	вірші 29–33 · канібалізм, спустошені міста, розпорошені серед народів

Чотири рази той самий умовний спосіб: *ти все ще не звернувся до Мене → сім разів*. І зверніть увагу, де останній потрапляє — у вигнання, розсіяний серед народів.

Застереження щодо цієї таблиці. Я пронумерував ці ескалації від одного до чотирьох, і було б легко перейти від «у розділі правило зазначено чотири рази» до «правило спрацьовує рівно чотири рази, а потім втрачає свою силу». У тексті цього не сказано. Він ніколи не оголошує остаточну ескалацію, ніколи не каже, що *і після цього я більше не множитиму*. Він дає умову — *якщо ви все ще не повернетесь, то сім разів* — зазначену чотири рази.

Чи це перелік чотирьох окремих подій, чи постійне правило, наведене чотири рази, щоб Ізраїль сприйняв його серйозно, саме по собі є інтерпретацією, і текст залишає це питання відкритим. Я схильюся до постійного правила: умовний речення, повторене в однаковій формі, читається радше як політика, ніж як список, і умова, яка його запускає, ніколи не скасовувалася. Я тут не для того, щоб щось обговорювати. Бог послав мене сказати вам, що є правдою, а не бути одним із багатьох вчених з думками. Читання В – тривалість – єдино правильне.

Тепер аргументи — сім з них, приблизно від найслабших до найсильніших, за одним винятком. Останній навмисно розташований у неправильному порядку: це чесний аргумент, а чесний — це не те саме, що сильний. Четвертий і п'ятий аргументи — це пара, на яких спирається розділ, і їх найкраще читати разом.

По-перше: іврит не є вирішальним. Фраза у вірші 18 — *וְהָיָה שְׁוֵאָה אֶל־חַטֹּתֵיכֶם*. Нерозбірливий текст — *sheva al-chattotekhem*, сім на ваші гріхи. Це обставина і не має позначки. Там не сказано «всім разів суворіше» і не сказано «всім разів довше». Обидва варіанти граматично придатні. Англійські переклади, які передають це як «семикратно», зробили вибір, до якого іврит не прив'язує. Це не доводить варіант читання В — це просто означає, що двері не зачинені граматикою, що є нижчою планкою, ніж може здатися, але це варто встановити.

По-друге: покарання, яким насправді закінчується розділ, має тривалість. Левит 26 проходить чотири етапи, завершується вигнанням — а потім одразу ж вимірює це вигнання в *часі*, а саме в суботніх роках:

«Тоді земля насолоджуватиметься своїми суботами по всі дні спустошення, поки ви будете в землі ваших ворогів; тоді земля відпочине та

насолоджуватиметься своїми суботами». — Левит 26:34

Наступний вірш наголошує на тій самій думці: усі дні свого спустошення земля дотримується спокою, якого не дотримувалася, поки Ізраїль жив на ній.

Подивіться, як це стисло. Четверті «сім часів» – це вірш 28. Його покарання проходить через вірш 33 і закінчується розсіюванням. А у вірші 34 – у наступному рядку – текст вказує, як вимірюється це покарання: у кількості років. Кінцевий множник і підрахована тривалість знаходяться поруч у тексті, без нічого між ними.

Власна логіка розділу закінчується арифметикою. Множник, доданий до штрафу, який текст вимірює в роках, — це множник, який щось робить з роками.

По-третє: саме так фактично рахували вигнання. Коли у 2 Хронік 36:21 згадуються сімдесят років вавилонського життя, літописець одразу ж звертається до Левита 26, щоб

причина: це сталося , «щоб збулося слово Господнє, проголошене устами Єремії, аж поки земля не насолодилася своїми суботами». Вигнання пояснюється як відплата суботних років, і відплата підраховується. А Даниїл у Даниїла 9:2 читає сімдесят років Єремії як буквальный період, підраховує його та молиться, коли він закінчиться.

Отже, у нас є канонічний прецедент саме для тієї операції, яку я виконую: взяти період покарання з Тори, розглядати його як певну кількість років, порахувати його та очікувати, що він закінчиться. Даниїл так і зробив. Це не екзотичний крок.

Чотири: сім разів *на скільки* , власне? Це не та суперечка, з якої я почав. Вона виникла із заперечення, і це змінило моє розуміння всього питання.

Жорстокість — це не вимірювана величина. Немає одиниці, в якій одне покарання в сім разів перевищує інше. Запитайте, що означатиме, якщо голод буде рівно в сім разів гіршим за попередній голод, і на це питання не буде відповіді — не тому, що це важко обчислити, а тому, що обчислювати нема з чим.

Тривалість має одиницю вимірювання. Роки. Сорок років ув'язнення, помножене на сім, — це двісті вісімдесят років ув'язнення, і кожен може це перевірити.

А тепер тисніть на це. Покарання — це не якість, що вільно витає у світі; це щось, що накладається на людей, а накладання вимагає часу. Тому кожне покарання має два виміри — наскільки важким і наскільки тривалим — і *загальне* покарання є добутком обох. Тож, коли в тексті сказано, що покарання буде семикратним, він говорить щось про цю суму. І з двох вимірів, з яких складається сума, рівно один може нести множник сім будь-яким перевіреним способом.

Існує реальне спростування, і це єдиний шлях втечі. Сім є ідіоматичним для повноти в усьому Святому Письмі — «помста буде йому семикратно» в Буття 4:15 — це нічия арифметика. Якщо *сім разів* у Левит 26 є ідіомою такого роду, вона означає *повністю* і взагалі не містить кількості.

Підіть цим шляхом і подивіться, до чого це призведе. Якщо число — це чиста ідіома, то воно нічого не вимірює, і чотири твердження не є послідовністю, що зростає, — це одне й те саме, сказане чотири рази зі зростаючим акцентом. Покарання у віршах 19, 22, 25 та 29 були б чотирма описами суду, а не чотирма сходинками драбини.

Отже, є розгалуження, і обидва шляхи ведуть кудись, з чим я можу працювати. Або *сім разів* є кількісним — у такому разі воно стосується загальної кількості, яка має часовий вимір, а тривалість є єдиним виміром, у якому фактор можна перевірити — або воно взагалі не є кількісним, і в такому разі Читання А також не є читанням про множення серйозності. Це читання про Бога, який каже, *що це серйозно* чотири рази.

Показник інтенсивності зберігається лише в цій другій, слабшій формі. Він не може бути одночасно справжнім множенням і множенням чогось невимірного.

П'ять: лише одне з двох показань може бути неправильним.

Продовжуємо четвертий аргумент ще на один крок. Якщо коефіцієнт *сім* пов'язаний з тяжкістю, то він пов'язаний з величиною, яку ніхто не може назвати, виміряти чи перевірити. Наскільки суворим було покарання до цього? Не вказано. Наскільки суворим після? У *сім разів* більше. Протягом якого періоду часу? Також не вказано — у Левиті 26 не вказано тривалість жодного з його посилення.

Твердження, побудоване таким чином, не може виявитися хибним. Немає жодного спостереження, жодної дати, жодного розрахунку, які могли б йому суперечити. Що б не сталося з Ізраїлем протягом трьох тисяч років, це можна описати як усемерократне перевищення.

Тепер покладіть поруч показник тривалості. Триста дев'яносто років, помножені на *сім*, від заданого початку, дають рік — і цей рік або правильний, або ні. Вороже налаштований читач може перевірити це за допомогою калькулятора менш ніж за хвилину. Він висовує шию.

Твердження, яке не може бути помилковим, означає, що воно не виконує жодної роботи. Це не перевага охайності; це різниця між тим, щоб щось сказати, і тим, щоб нічого не сказати. Якщо *сім помножень* — це дійсне множення дійсної величини, то в принципі має бути можливо виявити, що його застосували неправильно. Лише одне з цих двох тлумачень робить це можливим.

Існує погана версія цього аргументу, що стоїть на відстані одного кроку. Погана версія звучить так: *тлумачення тривалості дає мені число, а тлумачення тяжкості — ні, отже, тлумачення тривалості правильне.* Це не аргумент, це уподобання — і саме це має на увазі критик, коли каже, що вся система є мотивованим міркуванням. Бажання отримати певну відповідь не є

доказом того, що текст її надає. Багато текстів насправді цього не роблять.

Гарна версія — це твердження про те, як поводить текст, а не про те, чого б я хотів. **Подивіться, що насправді передають Єзекіїлю.** Не «лежати там довго». Триста дев'яносто днів, потім сорок днів — а потім, якщо суть буде пропущена, явний коефіцієнт перетворення: *день на кожен рік*. Бог кількісно дав речення, а потім сказав пророку, в якій одиниці його читати. Це не мова атмосфери. Точні числа, що видаються, із зазначеним перетворенням, видаються для підрахунку.

Поставте це поруч із Левит 26 і зверніть увагу на його економічність. В одному розділі є точний множник, а в іншому — точні терміни. Згідно з показником тривалості, кожне число, що бере участь, відповідає іншому числу та виконує функцію. Згідно з показником серйозності, точний множник ніколи не стосується точних термінів — він натомість діє на щось невизначене, тоді як 390 і 40 залишаються бездіяльними після закінчення терміну дії.

Це не доказ. Бог не зобов'язаний робити Свої числа зручними для мене, а аргумент з економії — це зрештою аргумент про те, як текст має бути пов'язаний між собою.

Але коли одне прочитання залишає кожну зазначену кількість невикористаною, а інше використовує їх усі, це варто зазначити — і на відміну від поганої версії, це твердження про текст, а не твердження про мої вподобання.

Шість: читання суворості закінчується в розділі раніше, ніж історія закінчується нерозкаяністю. Четвертий і п'ятий аргументи стосуються того, що можуть означати слова. Цей — про те, для чого досі існує розділ.

У розділі 26 книги Левит, що стосується суворості, описується замкнена послідовність. Чотири посилення, що закінчуються вигнанням, а потім розділ у віршах 40-42 переходить до можливості сповіді. Ескалатор зупиняється. Як розповідь про те, що сталося з Ізраїлем аж до Вавилону, це працює — і далі йому більше нічого сказати.

Але умова, яка спричинила кожну з цих чотирьох ескалацій, була однією: *ви все ще не звернулися до Мене*. І ця умова не закінчилася у Вавилоні. Дім Юди не звертався до свого Месії протягом двох тисяч років. Якщо тригер все ще активний, а текст зупинився, то Левит 26 — це розділ про восьме та шосте століття до нашої ери і ні про що з того часу.

Згідно з показником тривалості, він все ще працює. Кожне нерозкаяне закінчення терміну дії породжує новий, а арифметика розділу продовжує працювати над нацією, яка все ще відмовляється.

Отже, питання не лише в тому, яке тлумачення дозволяє єврейський текст — обидва варіанти дозволяють. Питання в тому, яке тлумачення дає Левит 26 якусь інформацію про останні два тисячоліття.

Сьоме — і це те, чого я дотримуюся найбільше — це тлумачення підтверджується тим, що воно дає. Те саме визнання, яке я зробив у розділі 4, і з тієї ж причини. Застосуйте множник як тривалість до двох речень Єзекиїля 4, і обидва вони потрапляють в один рік, різними шляхами, з різними множниками, з початковими датами, що відрізняються за вісімсот років. Якби тлумачення В було неправильним, цього не мало б статися.

Я б краще показав вам це міркування, ніж приховав його. Це висновок до найкращого пояснення, що є справжньою формою аргументу і слабшою, ніж доказ.

Зверніть увагу, як п'ять і сім поєднуються, оскільки вони є двома половинами однієї операції. Аргумент п'ять стверджує, що показник тривалості робить твердження, яке може бути невірним. Аргумент сім стверджує, що коли ви запускаєте перевірку, вона не є невірною. Будь-яка з половин сама по собі є слабкою — твердження, яке можна спростувати, таким чином не є істинним, а щасливий результат нічого не доводить, якщо твердження взагалі не могло виявитися помилковим. Разом вони просто є тим, як ви перевіряєте щось: скажіть щось, що може бути хибним, а потім ідіть і подивіться.

Версію цього аргументу я не збираюся друкувати.

Четвертий аргумент має гучнішого родича, і я хочу показати вам обидві версії, хорошу та погану, бо різниця між ними — це весь метод цієї книги.

Гучніша версія звучить так: помножене на суворе покарання все ще має бути *застосоване*, а виконання вимагає часу. Єдиний термін, який текст дав Юді, — це сорок років. Отже, семикратно гірше покарання має тривати ще сорок років, а коли воно закінчиться без розкаяння, то всесемикратно гірше ще протягом сорока років. Протягом двох тисяч років це приблизно п'ятдесят термінів, а суворість зрештою сягає семи у п'ятдесятому степені, числа з сорока двома цифрами. Ніхто не зміг би такого пережити. Тому суворість неможлива.

Перша половина цього вірна, і саме на ній побудовано четвертий

аргумент. Покарання справді має застосовуватися з часом. Суворість не може бути вільною від тривалості. Саме це спостереження змушує мене думати, що визначення інтенсивності є неповним, а не просто малоімовірним.

У другій половині все йде не так, і не так у двох місцях.

Потрібно, щоб перевізник проіснував *ще сорок років*, і ніщо цього не підтверджує.

У Левіті 26 взагалі не вказано тривалості. Жодне з чотирьох посилення покарання не має певної тривалості; покарання у віршах 19, 22, 25 та 29 просто тривають до наступного посилення. Той, хто має читання інтенсивності, може сказати, що посилене покарання тривало протягом невизначеного періоду, і текст йому не суперечить. Щоб наполягати на тому, що період має становити сорок років, мені доводиться імпортувати термін Єзекиїля в розділ, який ніколи не згадує його, а імпортувати власну концепцію в позицію мого опонента — це така ж помилка, як і сперечатися по колу, тільки краще замаскована.

А сорокадвозначне число — це найслабша частина хорошого аргументу, а не найсильніша. Насправді проблема з множенням необмеженої суворості полягає не в тому, що число стає великим. Річ у тім, що «*в сім разів гірше, ніж у сім разів гірше, ніж вигнання*» не описує стан справ. Проблема в неузгодженості, а не в величині — і саме це вже підкреслює четвертий аргумент, без театральності.

Є й третя причина, і саме вона вирішила для мене. Якщо я визнаю, що помножена суворість вимагає повторюваного терміну, я не спростовую тлумачення інтенсивності — я тихо перетворив його на тлумачення тривалості, а потім оголосив перемогу. Опонент, який щиро стверджує, що *сім разів* означає *повністю, повністю, у значній мірі*, взагалі не зобов'язаний дотримуватися жодного повторюваного терміну, тому редукція ніколи його не досягає. Це лише заважає позиції, якої ніхто не дотримується. Однак очевидно, що якщо покарання помножити «повністю», то чи можна його «повністю» помножити знову? З каяттям чи без нього, покарання досягло б своєї межі суворості.

Я виклав це детально з причини, більшої, ніж цей один аргумент. Велике число переконує непропорційно до його змісту, а пророчі твори мають звичку звертатися саме до нього. Якщо я збираюся попросити вас перевірити мої арифметичні обчислення скрізь у цій книзі, я маю бути готовим назвати той розрахунок, який мені найбільше подобається. Цей мені найбільше сподобався, і я його не друкуватиму.

Ще одне розкриття, поки я тут. У попередньому варіанті цього розділу стверджувалося, що Левит 26 обмежує ескалацію чотирма віршами — вірші 18, 21, 24, 28 — тому суворість ніколи не може посилюватися після семи до четвертого. **Мені це також було недоступно. У тексті ніде не вказано обмеження.** Я вчитував обмеження у закономірність, і саме цей крок я присвячую цій книзі, просячи інших людей не робити. Його більше немає.

Якщо це правило є безстроковим, чому воно припиняє діяти у 2030 році?

Це питання, яке залишилося, і я піднімаю його раніше за всіх інших.

Якщо в Левиті 26 зазначено постійне правило, а не список із чотирьох, то це правило залишається чинним щоразу, коли термін закінчується без розкаяння. Вирок Юди був помножений у 70 році нашої ери, а потім знову у 350 році нашої ери. Коли поточний термін закінчується у 2030 році, а Юда все ще не розкаяна, чому правило просто не спрацьовує знову — 1960 рік, помножений на сім, ще 13720 років?

На це питання немає арифметичної відповіді. Арифметика б із задоволенням продовжувалася. Відповідь має прийти ззовні арифметики, і саме тому існує ця книга: **послідовність не вичерпує ескалації, вона вичерпує час.** Левит 26 цього не робить.

закінчуються ескалацією. Це закінчується у віршах 40-42 сповіддю та згаданим завітом. Множення — це не кінцевий пункт призначення; це те, що відбувається, коли кінцевий пункт відхиляється.

У розділах з 10 по 12 стверджується, що у 2030 році *відмова припиняється* — що після закінчення терміну вироку є п'ять місяців, протягом яких нерозкаяні будуть вигнані, а не знищені, а потім повернеться Месія, і устрій, до якого належав вирок, закінчиться. Ще одне множення вимагатиме ще тринадцяти тисяч років завіту, який, як сказав Бог, Він пам'ятатиме.

Отже, точка зупинки не зчитується з розділу. Вона зчитується з усього іншого в цій книзі — трьох інших годинників, що прибувають на той самий рік, відліку днів, що закінчується осінніми святами, послідовності свят, яку Ісус ще не завершив. Якщо вони не відповідають дійсності, то так, очікуваний час буде 13790, а не 2030.

Чому ніколи не було або/або

Ще одна думка, і вона найкорисніша в цьому розділі.

Я спочатку розглядав це як два конкуруючі прочитання, А та Б, і саме так зазвичай ставиться питання. Тепер я вважаю, що таке формулювання неправильне, і причиною цього є четвертий аргумент.

Покарання має два виміри — наскільки суворим і наскільки тривалим — і його розмір є добутком обох. Суворість без тривалості не є легшим покаранням; це взагалі не покарання, бо нікому нічого не завдається. Тривалість без суворості так само порожня. Жоден з вимірів не існує сам по собі. Тож *«семикратне покарання»* ніколи не було вибором між множенням одного виміру чи іншого. Це твердження про розмір, а розмір складається з обох.

Це означає, що Читання А та Читання Б не є суперниками. Читання А описує один вимір речі; Читання Б описує вимір, у якому число насправді можна перевірити. Якщо людина не хоче вчитися з покарання, його подовження та посилення – це один і той самий акт терплячого авторитету, а не дві конкуруючі теорії про те, що мав на увазі цей авторитет.

Це не знімає заперечення. Читання тривалості все ще має нести арифметичні обчислення самотійно, і це все ще 3-й рівень — ви все ще вірите мені на слово, що роки — це те, до чого прив'язана сімка. Але якщо ви прийшли до цього розділу впевнені, що Левит 26 розповідає про суворість, зверніть увагу,

що ви можете бути повністю праві, і ця книга все ще працює. Ви б описували вимір, який я не враховую. Ніщо в цьому не змушує зникати інший вимір.

Що нам дає Левит 26

- Заявлений множник: **сім** . (Рівень 2 — у тексті він згадується чотири рази.)
- Заявлений тригер: **постійна відмова покаятися** . (Рівень 2.)
- Заявлена структура: **чотири послідовні ескалації** . (Рівень 2.)
- Множник застосовується до *тривалості* речення. (Рівень 3 — обговорювалося вище. Читання меншістю. Суть цієї книги.)
- І примітка про те, чого вартий цей статус меншини. Більшість читає *сім разів*. як тяжкість, і я голосно заявив, що більшість помиляється — я стверджував, що тяжкість і тривалість — це два виміри однієї величини, що лише один з них може мати перевірений коефіцієнт сім, і що тлумачення, яке множить невимірний вимір, має пояснювати, що воно множить. Це вужче твердження, ніж «всі інші помиляються», і це єдине, що мені потрібно.

Два речення з Єзекіїля 4. Один множник з Левит 26. Ось і весь інструментарій.

Тепер порахуємо.

Розділ 6 — Ізраїльський годинник

Два речення, один множник, чотири правила лічби. Тепер запускаємо перший годинник.

Де починається

390 років Єзекіїля належать до Дому Ізраїля, північного царства — десяти племен, які відкололися під керівництвом Єровоама і більше ніколи не повернулися.

Згідно з тлумаченням, наведеним у розділі 4, роки Ізраїлю лежать ліворуч від облоги, зображеної на цеглині, що на єврейській часовій шкалі справа наліво означає, що вони починаються **від неї** . А залізна сковорідка позначає цю облогу як таку, яку облогувач не зміг взяти.

У літописах є одна невдала облога Єрусалима. **701 р. до н. е.**

Санхерів, цар Ассирії, виступив проти укріплених міст Юдеї та взяв їх. Потім він прийшов до Єрусалиму, але не взяв його. Друга книга царів 18–19 та Ісая 36–37 розповідають історію зсередини — данину Єзекії, промову равсака на мурі, слово Ісаї, ангела Господнього, який ударив по табору, та повернення Санхеріва додому в Ніневію, де його сини зрештою вбили його в храмі його бога.

Ассирійські літописи розповідають ту саму історію ззовні, і їхня мовчанка голосніша за біблійну мову. «Призма» Санхеріва, офіційні аннали, написані його власними писарями, вихваляються захопленням сорока шести міст-мурів Єзекії та замкненням самого Єзекії в Єрусалимі, «*як птаха в клітці*». А потім вони зупиняються. Вони записують отриману данину. Вони ніколи не претендують на місто. Ассирійський цар, який захопив столицю, сказав про це, довго, з цифрами. Цей описав клітку і рушив далі.

Рівень 2. Дата встановлена незалежно ассирійським епонімічним каноном, Призмою та біблійним переказом, і вона є настільки ж надійною, як і будь-яка інша дата у VIII столітті до нашої ери. Меншість вчених пропонують провести другу кампанію близько 688–686 років до нашої ери, щоб вирішити проблему щодо віку Тірхаки; більшість дотримується єдиної кампанії у 701 році. Я використовую дату більшості, яка також є традиційною.

Кілька слів про те, чого я *не* використовую. Північне царство впало під владу Ассирії та було депортовано приблизно у 722 році до нашої ери — Самарію облягали три роки та захопили, населення переселили, десять колін втратили. Це очевидний кандидат на початок покарання Ізраїлю, і це не та дата, яку я використовую. Це не дає 2030 року; 722 рік до нашої ери + 2730 років приходить на 2009 рік, який ніде не існує. Я згадую про це, бо хочу, щоб ви побачили, що я знаю про існування альтернативи, і що вона не працює, а не щоб ви самі її відкрили та почали дивуватися.

Початок 701 року до н. е. походить від аргументу в розділі 4 — невдалої облоги, позначеної сковорідкою, — а не від пошуку дати початку, яка б дала бажану відповідь. Якщо ви відхилили розділ 4, вам слід відхилити і це. Це і є зазначена залежність.

Перший термін

701 р. до н. е. + 390 років = 311 р. до н. е.

(Рівень 1. В астрономічній нумерації: $-700 + 390 = -310$, що дорівнює 311 році до н. е.)

Термін початкового вироку Ізраїлю закінчився у 311 році до нашої ери.

Чи покався Дім Ізраїля у 311 році до нашої ери? Ні. Не було Дому Ізраїля, який би покався — десять колін були розпорошені серед народів і так було протягом чотирьох століть. Термін дії вироку минув, і нічого не змінилося.

Щось інше відбувалося у 311 році до нашої ери, і я хочу розглянути це обережно, бо саме такі деталі перебільшуються в таких книгах, як ця.

Що правда: Весна 311 року до нашої ери — це епоха Селевкідів. Селевк I повернув собі Вавилон, і ера, що датується цим відвоюванням, стала стандартним календарем усього Близького Сходу на століття. За вавилонським літочисленням, яке прийняли євреї, перший рік починається 1 Нісана — 3 квітня 311 року до нашої ери.

І євреї справді прийняли цю систему. Вони називали її *мін'ян штарот*, Ера договорів. Це система датування, яка використовується в 1 книзі Макавеїв. Вона згадується в єврейських юридичних документах, шлюбних контрактах і купчих договорах протягом понад тисячі років. Ще довго після того, як царі Селевкідів перетворилися на порошок, єврейські писарі все ще датували свої документи роком, коли грецький полководець вступив у Вавилон.

Тут є реальний образ. У рік, коли термін вироку Ізраїлю минув без покаяння, єврейський народ почав датувати власні контракти правлінням язичницького царя — і продовжував робити це протягом тисячоліття.

Що не відповідає дійсності, і що я не стверджуватиму: нічого не сталося в Юдеї в 311 році до нашої ери. Жодної битви, жодного завоювання, жодної зміни правителя. Птолемеї захопив регіон у 312 році та відступив; Антигон знову окупував його; Мир династій у 311 році залишив питання відкритим і нічого не вирішив на місцях. Тривалий контроль Птолемеїв з'явився лише після Іпса в 301 році.

Отже, значення 311 року до нашої ери є календарним, а не військовим. Це цікавий резонанс, і це не доказ. Арифметика жодним чином від цього не залежить, і якби епоха Селевкідів почалася в інший рік, годинник ішов би точно так само. Я включаю це, тому що він б'є, і я позначаю це, тому що б'ючи, це не те саме, що доказ.

Множення

Без покаяння. Застосовується Левит 26.

$$390 \times 7 = \mathbf{2730 \text{ років}}$$

(Рівень 1.)

А тепер питання, яке важливіше, ніж здається: **з якого часу?**

Два варіанти. Або помножений термін продовжуватиметься з 311 року до н. е., коли закінчився перший термін, або він замінить початковий термін і відбудеться з часу облоги, 701 року до н. е.

Я використовую другий варіант. Помножене речення бере свій початок з 701 року до нашої ери.

Ось чому. У Левиті 26 не сказано «і тоді Я додам ще одне покарання». Там сказано: «Я покараю вас семикратно більше за ваші гріхи» — ті самі гріхи, покарані семикратно. Метою множення є сам вирок, а не новий вирок, доданий до старого. Суддя, який множить вирок на сім, не додає послідовний термін; він повторно виносить вирок за той самий злочин. І вирок відбувається з тієї петлі, на якій висів початковий вирок, яким для Ізраїлю є облога 701 року до нашої ери.

Запам'ятайте це слово — *шарнір*. У наступному розділі воно вирішить більше проблем, ніж тут, і якщо правило, яке я використовую, виявиться двома правилами під маскою, саме тут ви мене й підловите.

(Рівень 3 — це вибір інтерпретації, і я маю це сказати. Якби помножений термін простягався з 311 року до н. е., ви б отримали 311 рік до н. е. + 2730 = 2420 рік н. е., і книги б не було. Вибір має значення, і я радше аргументував на його користь, ніж припускав.)

Результат

$$\mathbf{701 \text{ р. до н. е.} + 2730 \text{ років} = 2030 \text{ р. н. е.}}$$

(Рівень 1. Астрономічний: $-700 + 2730 = 2030$.)

Якщо хочете, перевірте це з іншого боку. Від 701 року до н. е. до 1 року до н. е. проходить 700 років. Ще один рік переводить вас до 1 року н. е. Це 701 витрачений рік, залишаючи 2029 рік, який починається з 1 року н. е., а це 2030 року н. е.

Вирок Дому Ізраїля, помножений у сім разів, як зазначено в Левит 26,

закінчується в
2030 рік .

Один годинник нічого не доводить

Я маю на увазі це.

Якби це був увесь аргумент, я б не написав про це книгу. Один арифметичний ланцюжок від спірної дати початку через спірний множник до цільового року – це саме те, як виглядає апроксимація кривої ззовні, і я б з підозрою поставився до неї в чужих руках.

Зверніть увагу, яка частина цього розділу була третього рівня, а не першого. Арифметика тривіальна.

— 390 помножити на 7 — це не складна сума. Усі *аргументи* криються у виборі: що сковорідка позначає невдалу облогу, що ліва сторона означає рух уперед у часі, що множник подовжує тривалість, що помножений термін повторюється з початкового моменту. Чотири інтерпретаційні судження, кожне з яких можна захистити, жодне з них не є певним, і всі вони мої для захисту.

Ось чому другий годинник такий важливий. Він використовує іншу історію, іншу дату початку, іншу кількість років та іншу кількість множень. Він має лише дві спільні риси з цим годинником: той самий розділ Єзекіїля та те саме правило з Левита.

Якщо показники неправильні, другий годинник має зупинитися деінде.

Розділ 7 — Годинник Юди

Друге речення Єзекіїля коротше, і його історія краще задокументована, оскільки воно проходить через події, що є центром Нового Завіту.

«Коли ти це виконаєш, то ляжеш удруге, але на правий бік, і носиш провину дому Юдиного; Я призначив тобі це на сорок днів, по одному дню на рік.» — Єзекіїля 4:6

Сорок років. Правий бік.

Згідно з читанням 4-го розділу, права сторона на часовій шкалі справа наліво означає *раніше* — сорок років Юди не починаються з облоги, а йдуть **до одного року**. Речення закінчується облогою, а не починається з одного року.

Отже, нам потрібно сорок років, що закінчуються облогою Єрусалиму. І така облога є, і вона не є невідомою.

Від розп'яття до облоги

Ісуса розп'яли на Песах, 5 квітня 30 року нашої ери.

(Рівень 3. Ця дата впливає з хрещення 26 року н. е. та трьох з половиною років служіння, а хрещення 26 року н. е. впливає з розрахунку п'ятнадцятого року правління Тиберія за датою меншості в Євангелії від Луки 3:1. Я детально

розгляну це нижче, оскільки це четверта слабка ланка в цій книзі, і я не збираюся пропускати це повз вас у підрядному реченні.)

Сорок років по тому, на Песах у 70 році нашої ери, Тит закрив стіни Єрусалима.

Вибір часу не був випадковим для жаху цієї події. Йосип Флавій описує місто, переповнене паломниками на Песах, коли римські лінії закрилися — населення, що опинилося в пастці, було святковим, а не місцевим, тому голод, що послідував за цим, був таким катастрофічним. Облога почалася на Песах.

30 р. н. е. + 40 років = 70 р. н. е.

(Рівень 1.)

Сорок років, від Песаху до Песаху, від розп'яття до облоги. А між ними — національне рішення.

Ісус сказав, для чого ці сорок років. *«Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і камінням забиваєш посланих до тебе! Скільки разів Я хотів зібрати дітей твоїх, як квочка збирає курчат своїх під крила, та ви не хотіли. Ось ваш дім залишається вам пустим!»* (Матвія 23:37–38). А на хресній дорозі: *«Бо настануть на вас дні, коли ваші вороги покладуть проти вас загороду, оточать вас і оточать вас звідусіль, і зрівняють вас із землею та дітей ваших у вас, і не залишать у вас каменя на камені, бо ви не пізнавали часу вашого відвідин»* (Луки 19:43–44).

Сорок років проповідей апостолів у Храмових дворах. Сорок років, коли пропозиція залишається відкритою. Сорок – це біблійне число, що означає період випробувань: пустеля, потоп, Йона в Ніневії, Мойсей на горі, Господь у пустелі. Це були сорок років Юди.

Виправлення, яке я вам винен

Ось друга з двох помилок, які я обіцяв вам показати.

У своїй першій книзі я писав, що Храм був зруйнований «під час Песаху 70 року н. е.». Це неправильно, і варто уточнити, що саме сталося, бо саме виправлена версія і є тією, яка насправді потрібна аргументу.

Облога розпочалася на *Песах* — 14 Нісана, приблизно в середині квітня 70 року н. е. *Храм* згорів 9 або 10 ава, приблизно через три з половиною місяці, приблизно в перший тиждень серпня. Йосип Флавій записує десятий ава; Мішна записує дев'ятий, і єврейська традиція з тих пір зберігає дев'ятий день як Тіша бе-Ав, піст для обох Храмів.

Я перетворив чотиримісячну облогу на одну подію. Поширена помилка. Досі моя.

Але подивіться, що робить корекція. Годинник Юди має йти від Песаху до Песаху, якщо він має закінчитися на Песах у 2030 році — і саме облога, а не спалення, є подією Песаху. Розп'яття на Песах 30 року н. е., облога на Песах 70 року н. е. Сорок років, від свята до свята, чисто.

Неправильна версія факту робила аргументацію більш недбалою. Правильна версія робить її більш жорсткою. Зазвичай так буває, коли перевіряєш власну роботу, і це найкращий аргумент, який я знаю для цього.

Перше множення

Чи покалася Юдея до 70 року нашої ери? Місто впало, Храм згорів, жертвопринесення припинилися і більше ніколи не відновлювалися. Народ не звернувся до свого Месії.

Застосовується Левит 26.

$$40 \times 7 = \mathbf{280 \text{ років н. е. } 70 + 280 = 350 \text{ р. н. е.}}$$

(Рівень 1.)

І тут мені знову є що виправити, а не стверджувати.

Неподалік відбулася реальна подія. Єврейське повстання проти Констанція Галла спалахнуло в **351 році**, а не в 350 році — Галла було призначено цезарем у березні 351 року, після чого відбулося повстання, яке Урсікін жорстко придушив, зруйнувавши Діокесарію (Сепфоріс) та спустошивши Тіверію та Лідду.

Це суміжний. Це не точний показник, і я називатиму його суміжним, а не округлюватиму до цілого числа. У самому 350 році нашої ери немає нічого конкретного. Я міг би дійти до 351 року, змінивши початкову дату або рахуючи включно там, де я рахував виключно в інших місцях, але я не збираюся цього робити, бо щойно я починаю підштовхувати умовності, щоб досягти резонансу, я перестаю займатися арифметикою і починаю робити щось інше.

Арифметиці це не потрібно. 350 рік нашої ери — це точка в ланцюжку, а не доказ. Ланцюг нормальний, якщо того року взагалі нічого не сталося.

Друге множення

Покаяння все ще немає. Тож правило знову застосовується — і це четвертий етап ескалації, описаний у Левит 26, останній у цьому розділі.

Ось тут я хочу змінити те, як це зазвичай пишуть, зокрема й я.

Природний спосіб записати наступний крок — $280 \times 7 = 1960$. Це правильно, і це викликає очевидне заперечення: 280 виглядає як число, обране тому, що воно приведе вас туди, куди ви хочете.

Але 280 не є незалежним числом. Це 40×7 . Отже, друге множення буде:

$$40 \times 7 \times 7 = \mathbf{40 \times 7^2 = 1960 \text{ років}}$$

Початковий сорокарічний вирок Джуди, помножений на сім, **двічі** .

Це не косметичне переформулювання. Левит 26 описує не одне множення; він описує серію з них, чотириступеневу, кожна з яких викликана тією ж постійною відмовою. Речення, яке пройшло два етапи цієї ескалації, — це початкове речення, помножене на сім у квадраті. Записано як 40×7^2 , ордер Левита видно в самому виразі. Записано як 280×7 , воно виглядає як довільне число, що отримує довільне посилення.

Та сама арифметика, з початком на сторінці.

70 р. н. е. + 1960 років = 2030 р. н. е.

(Рівень 1.)

Одне правило чи два? — головне питання

А тепер уважно подивіться на якір, бо саме там уважний читач має тягнутися за ручкою.

Ізраїлю тривав з 701 року до нашої ери — *початку* її початкового вироку. Термін ув'язнення Юди — з 70 року нашої ери — *кінця* її вироку. Її вирок розпочався з моменту розп'яття в 30 році нашої ери.

Скажімо прямо: це схоже на два різні правила. І якщо це два різні правила, обрані тому, що кожне з них випадково призводить до 2030 року, то ця книга робить саме те, в чому звинувачує всіх інших. Розгляньте альтернативний варіант і подивіться, скільки від нього залежить. Ізраїль з кінця свого терміну правління — це 311 р. до н. е. + 2730 р. = 2420 р. н. е. Юдея з початку свого терміну правління — це 30 р. н. е. + 1960 р. н. е.

= 1990 р. н. е. Жоден з них не зберігся. Обидва годинники чутливі до якоря, і я вибрав той якір, який працює в кожному випадку.

Тож я винен тобі одне правило, яке справді є одним із правил.

Ось воно. **Помножений термін подається вперед від облоги — в обох випадках.** Облога — це шарнір. Це те, що Єзекїіль намалював на цеглі та збудував навколо своїх облогових укріплень і встановив перед ним залізну сковорідку, і це знаходиться в центрі всього знака. Облога Ізраїлю — 701 рік до нашої ери. Облога Юдеї — 70 рік н. е. Обидва помножені речення йдуть вперед від облоги, яка їм належить.

Обидві сторони пропонують не два правила. Це місце, де знаходиться

початкове вирок кожної нації відносно її облоги — і саме для цього було тіло Єзекіїля. Ліва сторона, Ізраїль: її 390 років лежать ліворуч від облоги на часовій шкалі справа наліво, тому вони починаються від неї, і її облога, отже, знаходиться на початку її терміну. Права сторона, Юдея: її 40 років лежать праворуч, тому вони йдуть до облоги, і її облога, отже, знаходиться в кінці її терміну.

Одне правило множення — починайте з облоги. Одне правило геометрії — бік показує, на якому кінці початкового терміну триває облога. Облога Ізраїлю починає її речення; облога Юдеї завершує її. Ось чому 701 рік до нашої ери є початком одного відліку, а 70 рік н. е. — початком іншого, і це не умовність, яку я змінив на півдорозі.

Дві зауваження з цього приводу.

Це не твердження, що час тече назад. Сорок років Юди пробігли вперед, як і в усіх інших — з 30 по 70 рік нашої ери. Сторони стосуються розміщення на діаграмі, а не напрямку, в якому проживаються ці роки. Після того, як початковий термін закінчується без розкаяння, новий термін відбувається вперед з петлі, тому що це єдиний напрямок, у якому можна відбувати покарання.

І це робить розділ 4 більш змістовним, ніж годину тому. Ліворуч-правий читання вже було найбільшою інтерпретаційною залежністю в цій книзі. Тепер воно забезпечує як орієнтири, так і напрямки. Якщо ці сторони означають не що інше, як *північ* і *південь* — що цілком розумно вважати, і я сказав про це в розділі 4 — тоді годинник Юди не має принципової причини починати з 70 року нашої ери, а не з 30 року нашої ери, а 30 рік нашої ери показує 1990 рік. Вся структура ґрунтується на цій одній деталі, де лежав пророк. Я викладаю це в одному реченні, щоб нікому не довелося його шукати.

Песах 70 року нашої ери плюс 1960 років — це **Песах 2030 року** .

Два годинники, без спільних входів

Поставте їх поруч.

	Дім Ізраїлю	Дім Юди
Речення (Єзекіїля 4)	390 років	40 років
Початок	701 р. до н. е.	30 р. н. е.

Напрямок з облоги	вперед (з лівого боку)	до нього (правий бік)
Перший термін закінчується	311 р. до н. е.	70 р. н. е.
Множення	один	два
Помножений член	$390 \times 7 = 2730$	$40 \times 7^2 = 1960$
Біжить з	701 р. до н. е.	70 р. н. е.
Термін дії закінчується	2030 р. н. е.	2030 р. н. е.

Подивіться, чого немає між цими двома колонками .

Різні речення — 390 і 40, жодне з яких не походить від іншого. Різні дати початку, з різницею в сім століть, встановлені на основі зовсім різних історичних подій за допомогою зовсім різних аргументів. Різні напрямки на часовій шкалі. Різна кількість множень — один і два. Різні кінцеві члени — 2730 років і 1960 років.

Вони мають спільні лише дві речі: розділ Єзекіїля, який їх призначає, і правило з Левита, яке їх множить.

І термін їхньої дії закінчується в тому ж році.

У розділі 3 я казав, що система, яка описує щось реальне, має тенденцію давати результати, на які вона не претендувала. Це перший з них. Я міг би обрати дату початку Юдеї, щоб це спрацювало, але я її вибрав не я, а розп'яття, а сорок років до облоги — це просто те, що дає вам історія. Збіг — це або збіг обставин, або сама річ.

Один збіг обставин можна пережити. У розділі 9 є ще два годинники.

Перш ніж ми продовжимо: четверта слабка ланка

Я ж казав, що є чотири місця, де я б позначив свій аргумент як слабкий. У другому розділі був календар. У четвертому розділі було читання зліва направо. У п'ятому розділі було читання Левит 26 про тривалість. Ось четвертий розділ, і він належить до цього розділу, тому що з нього починається відлік часу в Юдеї.

Дата розп'яття у 30 році нашої ери залежить від позиції наукової меншини.

Ланцюг виглядає так. Луки 3:1 датує служіння Івана, а отже, і хрещення Ісуса, п'ятнадцятим роком правління кесаря Тиберія. Ісусу було близько тридцяти років (Луки 3:23). Служіння тривало три з половиною роки, протягом чотирьох

Пасх (Івана 2:13, 5:1, 6:4, 11:55). Отже: п'ятнадцятий рік правління Тиберія плюс три з половиною роки дає розп'яття.

Все змінюється на краще, коли Тиберію виповнилося п'ятнадцять.

Більшість веде відлік часу від смерті Августа 19 серпня 14 року нашої ери — дати, коли Тиберій став *єдиновладним* імператором, а Тацит, Светоній і Діон — від дати його правління. Таким чином, п'ятнадцятий рік припадає на кінець 28 року або початок 29 року нашої ери, а розп'яття — приблизно на 32 або 33 рік нашої ери. Це поширена позиція, якої дотримується більшість істориків і більшість дослідників Нового Заповіту. Знову ж таки, більшість помиляється.

Відлік меншості ведеться від співправительства Тиберія — надання рівної влади над провінціями, здійсненого приблизно з 11 по 13 рік нашої ери, описаного Веллеєм Патеркулом, який жив у той час. Це відносить п'ятнадцятий рік приблизно до 26 року нашої ери, а розп'яття — до 30 року нашої ери.

Я використовую метод меншості. Він дає 26 та 30 роки нашої ери.

У цьому ж залежному слові є ще одна залежність, і вона має бути тут, а не у виносці. Три з половиною роки служіння ґрунтуються на підрахунку чотирьох Пасх у Євангелії від Івана. Три з них є явними — 2:13, 6:4 та 11:55 — усі згадують Пасху. Четверта, Івана 5:1, говорить лише «свято юдеїв» без означеного артикля, і значна частина вчених інтерпретує його як якесь інше свято; зазвичай пропонуються П'ятидесятниця та Кучки. Тож читання про чотири Пасхи також є вагомим і оскаржується.

Обидва твердження можна виправдати. Лука писав для провінційної аудиторії у східних провінціях, де влада Тиберія здійснювалася з часів співправительства; п'ятнадцятий рік, відрахований від провінційного гранту, був би зрозумілим для Теофіла. А дата 30 року нашої ери має суттєве підтвердження, зокрема середу 14 Нісана, що відповідає хронології страсного тижня.

Але я скажу вам, що питання вирішене, бо так воно і є, але читач, який перевірить, протягом приблизно десяти хвилин виявить, що більшість проти мене.

Ось що на цьому базується. Якби розп'яття відбулося в 33 році нашої ери, а не в 30 році, то сорок років Юди тривали б до 73 року нашої ери, а не до 70 року, а 73 рік нашої ери — це не пасхальна облога Єрусалима; це падіння Масади. Годинник би не закрився. **Годинник Юди вимагає дати 30 року нашої ери.**

Ізраїльський годинник цього не робить. Він встановлений у 701 році до нашої ери і не має нічого спільного з цим.

Отже, з двох моїх речень одне залежить від спірної хронології, а інше — ні, і вони все одно належать до одного року. Це чогось варте. Не варто вдавати, що спірне речення не є спірним.

Це повний набір для Частини II: календар у Розділі 2, читання зліва та справа у Розділі 4, читання тривалості у Розділі 5 та хронологія Нового Заповіту тут — яка насправді є двома ланками, літочисленням Тиберія та читанням про чотири Пасхи, і обидва вони підтверджують дату початку Юдеї.

Ось на ці місця потрібно натиснути, якщо ви хочете зіпсувати цю книгу.

Частина II на цьому закінчується. У розділі 8 розглядаються сімдесят тижнів Даниїла — рамки, на яких тримаються найближчі дати. Потім у частині IV встановлюється ще два годинники та запитується, наскільки насправді незалежними є будь-які з чотирьох.

ЧАСТИНА III — СІМДЕСЯТ ТИЖНІВ

Каркас, на якому тримаються найближчі дати.

Розділ 8 — Сімдесят тижнів Даниїла

Все досі побудовано на двох розділах: Єзекіїля 4, де призначаються речення, та Левит 26, де їх множать. Ці два розділи утворюють рік.

Цей розділ відрізняється. У 9-му розділі книги Даниїла не згадується 2030 рік, і я не збираюся вдавати, що це так. Він створює структуру, яка робить зрозумілими найближчі дати — де ми знаходимося у визначеній послідовності, чому ще залишилося три з половиною роки, і чому семирічна скорбота, на яку очікує більшість християнського світу, є подвоєнням того, що вже наполовину сталося.

Якщо в розділах 6 та 7 вказано рік, то в цьому розділі вказано форму.

Він також містить єдиний вірш, який найчастіше неправильно тлумачиться в пророчій літературі, і приблизно дві третини його я збираюся витратити на нього деякий час, тому що все, у що більшість людей вірить про останні часи, ґрунтується на одному реченні, прочитаному певним чином.

Ось усе пророцтво. Прочитайте його, перш ніж я щось про нього скажу.

24 *«Сімдесят тижнів призначено для твого народу та твого святого міста, щоб покінчити з переступом, щоб покласти край гріху, щоб очистити провину, щоб встановити вічну праведність, щоб запечатати видіння та пророцтво, і щоб помазати Святее Святих.*

25 *Отже, знайте та розумійте, що від видання указу про відновлення та відбудову Єрусалиму до Месії-Володаря буде сім тижнів і шістдесят два тижні; він буде знову відбудований, з площею та ровом, навіть у часи лиха.*

26 *А після шістдесяти двох тижнів Месія буде знищений і нічого не матиме, а народ князя, який має прийти, зруйнує місто та святиню. А кінець його буде потопом; аж до кінця буде війна; спустошення визначені.*

27 *І Він утвердить заповіт з багатьма на один тиждень, але посередині тижня Він зупинить жертву та хлібну жертву; і на крилі гидот прийде той, хто спустошує, аж поки не вилетіться на того, хто спустошує, повне знищення, призначене».*

— Даниїла 9:24–27

Тижні - це сімка

Перш за все, питання словникового запасу, бо англійська мова його приховує.

Слово *тиждень* перекладається як **שָׁבֻעַ** (*шавуа*), і це не означає тиждень днів. Це означає **сім** — одиницю з семи, незалежно від того, що рахується. В івриті є субота днів і субота років; Левит 25 будує цілу економіку на семирічних циклах, а Даниїл щойно читав Єремію про сімдесят років вигнання, що в 2 Хронік 36:21 пояснюється як відплата землі за недотримані суботні роки .

Отже, сімдесят сімок – це сімдесят сімок років: **490 років** . Таке тлумачення не є суперечливим. Його дотримуються люди з різними інтерпретаціями, які

майже ні з чим іншим не погоджуються в цьому уривку.

Таблиця показників: шість речей, які мають відбутися

Вірш 24 майже ніхто не читає уважно, і саме він вирішує, чи завершилися сімдесят тижнів.

Шість речей визначено, що мають бути виконані в них:

Гол	Статус
1 завершити порушник закону	зроблено на хресті
2 покласти край гріху	зроблено на хресті
3 щоб спокутувати провину	зроблено на хресті
4 щоб принести вічну праведність	спірно — див. нижче
5 запечатати видіння та пророцтво	ще ні
6 помазати найсвятіше	ще ні

Пункти з першого по третій – це справа Голгофи, і я не думаю, що християнин може тлумачити їх інакше. *«Він же з'явився один раз, наприкінці віків, щоб жертвою Себе знищити гріх»* (Євреїв 9:26). Спокута була здійснена. Переступ був завершений. Це Євангеліє.

Пункти п'ятий і шостий явно не здійснилися. Видіння та пророцтва не запечатані — ми все ще читаємо їх, все ще сперечаємося про них, все ще пишемо книги, подібні до цієї. І жодного Святого Святих не було помазано.

Пункт чотири — це той, який не буде акуратно підшито. *Приведення вічної праведності* почалося на хресті в тому сенсі, що була доступна праведність, яка не є нашою власною; вона не прийшла в тому сенсі, що світ наповнений нею. Коментатори розділилися в думках. Я вважаю це початком, а не завершенням, і я позначаю це позначкою, а не враховую в колонці, яка мені допомагає.

Ось чому важлива ця таблиця з рахунками. Якщо сімдесят тижнів були завершені в першому столітті, то видіння та пророцтво запечатані, і Святе Святих було помазано, і ні те, ні інше не є правдою. Якщо вони безперервно йдуть від указу, то вони давно закінчилися, залишивши третину своєї мети невиконаною. Щось у цій послідовності незавершене — і це не висновок, який я намагаюся довести, це те, чого вимагає 24-й вірш від кожного, хто його читає.

Указ і 483 роки

У вірші 25 вказано відправну точку: *«від видання указу про відновлення та відбудову Єрусалиму»*.

Як кандидатів пропонуються чотири перські укази, і лише один з них відповідає опису. Кір у 538 році до нашої ери дозволив відбудову храму, а не міста. Дарій у 520 році підтвердив ті самі роботи в храмі. Артаксеркс у 445 році уповноважив Неемію відбудувати стіни — указ про укріплення, виданий чашнику.

Указ Артаксеркса до Ездри, виданий на сьомому році його правління, відповідає цим словам. Він дозволяє відновлення, фінансує храмову службу, призначає магістратів та суддів, а також відновлює закон Божий як закон країни — відновлення державного устрою, а не просто ремонт кам'яної кладки. Це записано в Ездрі 7.

Ця книга датує цей указ 458 роком до н. е., а в Додатку Е пояснюється, чому 457 рік до н. е. є поширеною альтернативою та що пояснює цю різницю. Обидва варіанти можна виправдати; розбіжність виникає через те, чи рахувати роки перського правління за домовленістю про рік сходження на престол, і від того, чи рахувати від весняного чи осіннього нового року. Я використовую 458 рік і кажу так, а не представляю його як встановлений.

Тепер підрахунок:

7 тижнів × 7	49 років	458 р. до н. е. → 409 р. до н. е.
62 тижні × 7	434 роки	409 р. до н. е. → 26 р. н. е.
69 тижнів × 7	483 роки	458 р. до н. е. → 26 р. н. е.

(Арифметика першого рівня, обчислена в астрономічних роках, тому відсутній нульовий рік не може бути значним: −457

+ 483 = 26. Довгий шлях: з 458 р. до н. е. до 1 р. до н. е. становить 457 років, ще один рік доходить до 1 р. н. е., залишаючи 26 років.)

Перші сім тижнів мають очевидний натяк: у вірші 25 сказано, що місто *«буде знову відбудоване, з площею та ровом, навіть у часи лиха»*, і сорок дев'ять років відбудови за умов опору – це саме те, що описують Ездра та Неемія.

Месія-Князь — помазання, а не народження

Шістдесят дев'ять тижнів тривають «до Месії Князя». До чого саме? Він народився, Він був охрещений, Він увійшов до Єрусалиму, Його розіп'яли. Який з них завершує відлік?

Назва вирішує все. **Месія** — **מָשִׁיחַ** (*masiax*) — означає *помазаний* . Кінцева точка народження. Це помазання. не є

Ісуса було помазано під час Його хрещення, коли на Нього зійшов Дух, і Новий Завіт говорить про це цими словами. Петро, проповідуючи в домі Корнилія: *«Ви знаєте Ісуса з Назарету, як Бог помазав Його Святим Духом і силою»* (Дії 10:38). І Сам Ісус у синагозі Назарету, читаючи вголос Ісаю та застосовуючи його до Себе того дня: *«Дух Господній на Мені, бо Він помазав Мене»* (Луки 4:18).

Отже, шістдесят дев'ять тижнів закінчуються біля Йордану в 26 році нашої ери, коли Месію було помазано та представлено. Луки 3:1 датує цю подію п'ятнадцятим роком правління Тиберія, а в розділі 7 вже чітко сказано, що ця книга використовує меншість, яка рахує цей п'ятнадцятий рік, а більшість ставить його на два роки пізніше. Ця слабкість належить як цьому розділу, так і розділу 7, і я не збираюся залишати її незгаданою в розділі, якого вона найбільше стосується.

«Після шістдесяти двох тижнів» — перший проміжок, і він невеликий

Вірш 26 починається словами: *«А потім, після шістдесяти двох тижнів, Месія буде вбитий»*.

Прочитайте швидко, там сказано, що розп'яття відбудеться наприкінці шістдесят дев'ятого тижня. Якщо прочитати так, як написано, то сказано щось більш загальне та корисне: **після**. Не о. Не в останній тиждень. Після.

В івриті є способи сказати *«негайно»*, і цей до них не належить. Це слово є прийменником послідовності, і інтервал у ньому не висловлюється.

Це важливо, бо проміжок часу не був ніщо. Месію було помазано у 26 році нашої ери та страчено на Песах у 30 році нашої ери — три з половиною роки публічного служіння між цими двома подіями, чотири Песахи, цілі Євангелія.

Зверніть увагу на те, що роблять вірші 25 та 26 між собою. Вірш 25 відраховує **подію** і відраховує її точно: 483 роки, до помазання. Вірш 26 потім повідомляє про другу подію та поєднує її з першою за допомогою невизначеного кількісного слова. **Число точне, сполучник відкритий, і кожен робить саме те, що говорить**. Тут нічого не розтягується. Книга, яка стверджує, що сімки еластичні, повинна буде відповісти за 1260 днів пізніше; книга, яка зазначає, що *після цього* не є виміром, взагалі нічого не стверджує про сімки.

Зверніть увагу на цю відмінність. Вона знову згадується в 11-му розділі в іншій формі.

Двоє чоловіків в одному вірші

Усе в цій книзі, що стосується сімдесятого тижня Даниїла, ґрунтується на одному вірші та на питанні, на яке цей вірш ніколи не відповідає прямо: **хто такий «він»?**

«І Він утвердить заповіт з багатьма на один тиждень, а посередині тижня Він зупинить жертву та хлібну жертву; і на крилі гидот прийде той, хто спустошує, аж поки не вилетіться на того, хто спустошує, цілковита знищення, призначене». — Даниїла 9:27

Прочитайте це як одна людина, і ви отримаєте тлумачення, якого навчали більшість християн: грядущий антихрист підписує семирічний договір з Ізраїлем, порушує його через три роки.

півроку, припиняє жертвоприношення у відбудованому храмі та встановлює мерзоту. Кожен елемент популярної хронології кінця часів побудований на такому тлумаченні цього одного речення.

Прочитайте це як двоє чоловіків, і ви зрозумієте, про що йдеться в цій книзі: Месія підтверджує заповіт і завершує систему жертвоприношень, виконуючи її, а друга постать — спустошувач — з'являється в останній половині вірша.

Отже, вся структура залежить від того, де і чи змінюється тема. Ось три тести, і всі три ви можете перевірити в самому тексті, а не брати до уваги мої висновки.

Тест перший — граматики позначає зміни

Подивіться, як дві половинки звертаються до своїх підданих.

У першій половині взагалі немає імені актора. Два дієслова третьої особи, обидва з підметом всередині дієслова: **יִרְבֵּהוּ** (*vehigbir*), «і він зробить сильним», та **לְיִשְׁבִּית** (*yashbit*), «Він зробить припинення». Іменник відсутній. Від читача очікується, що він продовжить розмову з 26-го вірша.

Потім друга половина перестає це робити. Вона постачає актора: **מֵשֹׁמֶם** (*meshomem*), дієприкметник — «той, хто спустошує», спустошувач. І він робить це знову в самому кінці з **שֹׁמֶם** (*shomem*).

Це справжній структурний сигнал, і його легко не помітити в англійській мові. В івриті не вводиться новий іменник для підмета, який вже є в слові. Ви використовуєте імпліцитний підмет, поки він залишається незмінним, і називаєте новий, коли він змінюється. Вірш починається з неназваного «він», а потім називає когось.

Це саме по собі не говорить вам, *хто* цей безіменний. Це говорить вам про те, що чоловік в кінці вірша — це не просто чоловік на початку його продовження.

Тест другий — дієслово завіту є неправильним дієсловом для укладання завіту

У єврейській мові є стандартна ідіома для позначення укладення заповіту, і це не та, яку використовує Даниїл.

Звичайний вираз — **יִרְתָּ**. **Нерозбірливий текст** (*карат берит*), «укласти заповіт» — фраза, яка використовується, коли Бог укладає заповіт з Ноем, з Авраамом, на Синаї, з Давидом. Вона зустрічається в усьому Старому Завіті. Якщо Даниїл мав на увазі, що хтось *укладає* заповіт, то саме ця фраза завжди наготові.

Він цим не користується. Він пише **יִרְתָּ**, **Нерозбірливо** — **יִרְתָּ** (*габар*), значення якого — бути сильним, перемагати, робити могутнім. У причинному способі воно означає зміцнювати, підкріплювати, робити твердим.

Ви не зміцнюєте те, чого ще не існує. Це дієслово передбачає вже чинний завіт і описує когось, хто його зміцнює — що є описом того, що Месія зробив із завітом, який Бог уже уклав, і дивним способом описати семирічний договір, який підписують вперше.

Зверніть також увагу, з ким укладено цей заповіт: **יָמֶיךָ** (*ла-раббім*), «з багатьма». Ця фраза не є

нейтральний. Це словник Слуги Ісаї, який «*виправдає багатьох*» і «*понесе гріх багатьох*» (Ісаї 53:11–12) — і це словник, до якого Ісус звернувся за столом: «*це кров Моя Нового Заповіту, що за багатьох проливається на прощення гріхів*» (Матвія 26:28). Завіт, пролитий за багатьох. Він цитує цей вірш.

Тест третій — чоловік у кінці вірша — це чоловік, на якого падає суд

Це найсильніше з трьох англійських уявлень, і воно має одну умову, яку я сформулюю в кінці, а не приховуватиму.

Дочитайте останнє речення до кінця. Знищення — «*повне знищення, таке, що визначено постановою*».

— **виливається на того, хто спустошує.**

Хто б не був суб'єктом другої половини, саме на нього обрушується призначене знищення. Він не просто діє; його засуджують.

А тепер запитайте, чи може це бути та сама особа, яка підтверджує заповіт з багатьма.

Не може. Не з доктринальних міркувань — з міркувань вироку. Одна постать зміцнює заповіт і доводить систему жертвопринесення до кінця. Інша чинить гидоти, спустошує і на неї виливається суд. Один суб'єкт повинен бути одночасно і тим, хто підтверджує заповіт, і об'єктом визначеного гніву в межах одного вірша.

Це найчистіший рядок з усіх доступних: тема другої половини визначається віршем як та, на яку обрушується руйнування.

А тепер умова, яку я обіцяв.

Останнє слово вірша — **וְנִיחַ** (*шомем*), і переклади розділилися щодо цього. NASB, ESV, NIV, NET, CSB та NLT прочитали його як агента — *спустошителя* , того, хто спустошує.

У KJV, NKJV та ASV це слово читається як стан — *спустошення* , що означає зруйноване місто або людей. У старішому прочитанні руйнування виливається на жертву, а не на злочинця, і цей критерій втрачає свою переконливість.

Я користуюся NASB, і сучасна спільна думка з ним. Але читач, який читає за перекладом короля Якова, має тут справжнє питання, і заслуговує на те, щоб йому про це сказали, а не щоб він сам його відкривав.

Що виживає в будь-якому випадку : перше з двох слів, **וְנִיחַ (*мешомем*) у**

фразі «*на крилі гидот прийде той, хто спустошує*» є агентивним у кожному читанні. Призначається новий актор, і він здійснює спустошення. Отже, двосуб'єктна структура вірша — перевірити свій результат — залишається в силі незалежно від того, яким буде останнє слово. Лише вирішальне рішення залежить від перекладу.

Де пролягає межа

Зведення трьох разом:

	Тема	Що він робить
27а	безіменний «він», взято з вірша 26	зміцнює завіт з багатьма · припиняє жертвопринесення та приношення в середині семи
27б	<i>мешомем</i> — той/та/те спустошувач, новоназваний	приходить на крилі мерзот · спустошує · на нього виливається призначене знищення

Розрив відбувається на «*і на крилі мерзот*». Перед цим зміцнюється завіт. Після нього призначається новий виконавець, і його судять.

Хто такий «князь, який має прийти»?

Питання щодо займенників у вірші 27 не може бути вирішене без вирішення цього питання, тому воно має бути тут.

«...і народ князя, який має прийти, зруйнує місто та святиню». — Даниїла 9:26б

Пропонується три кандидатури, і одна з них виключається сама стаття.

Спочатку кілька слів про слово. *Принц* тут — це **נָגִיד**. (*нагід*), і це титул, призначений не лише для добрих людей. У книзі Єзекіїля 28:2 його використовують стосовно правителя Тиру — постаті, яку цей уривок далі описує найсуворішими словами у пророків. Це загальне слово для позначення того, хто веде: царів, полководців, храмових чиновників, іноземних могутніх володарів, злих правителів. Тож жодного кандидата не можна виключити лише на тій підставі, що *князь* звучить для нього занадто почесно, і жодного не можна включити на тій підставі, що це звучить занадто почесно для когось іншого.

Кандидат перший: майбутній антихрист. Це стандартне диспенсаційне тлумачення, і воно є основою семирічної договорної системи — грядущий князь з вірша 26 стає «він» з вірша 27, підписує договір і порушує його. Все, проти чого виступає ця книга, залежить від цього. Це також тлумачення, яке вимагає, щоб знищення міста та святилища у вірші 26 було або іншою подією, ніж 70 р. н. е., або дивно довгою дужкою.

Другий кандидат: Месія. Тобто, обидва князі — це Ісус — *Месія-Князь* у вірші 25 і *князь, який має прийти* у вірші 26. Це привабливо, оскільки повністю усуває антихриста з Даниїла 9, а саме цього й потрібно для аргументу.

Але прочитайте фразу, яку вона містить. **Люди князя руйнують місто та святилище.** Єрусалим та храм були зруйновані у 70 році нашої ери римськими легіонами. Згідно з цим тлумаченням, римська армія — це *народ Ісуса*. Його власним народом були євреї, і євреї не зруйнували той храм — вони загинули в ньому.

Справедливим запереченням є те, що Святе Письмо справді змушує іноземні армії служити Богові, а потім вимагає їх: Навуходоносор — «*Мій слуга*» (Єремії 25:9), Ассирія — «*жезло Мого гніву*» (Ісаї 10:5), а Кіра називають Божим *масіахом*, Його помазанником (Ісаї 45:1). Тож ідея про те, що Рим діяв як інструмент суду Христа над містом, не є абсурдною — сам Ісус виніс цей суд у Євангелії від Луки 19.

Навіть у цьому випадку «*народ князя*» є присвійним відмінком, а присвійний відмінок найприродніше називає народ, до якого людина належить або яким вона керує, а не народ, який Бог колись використав проти когось іншого. Читання має напружуватися саме в тому місці, де вірш є найбільш конкретним.

Існує й другий варіант цього тлумачення, до якого варто поставитися серйозно, бо саме його я дотримувався деякий час: *народ* — це євреї — народ Месії — і храм упав, бо вони відкинули Його.

Теологія цього правильна, а граматики — ні, і ці два поняття можна чітко розрізнити.

Теологія, по-перше, тому що вона істинна і має значення. Храм був зруйнований як суд за відкидання Месії. Це не висновок; це те, що Ісус сказав заздалегідь, простими словами. «*Ось ваш дім залишається вам пустим*» (Матвія 23:38). «*Не залишайте у вас каменя на камені, бо ви не зрозуміли часу вашого відвідин*» (Луки 19:44). Причиною 70 року нашої ери стало те, що

сталося в 30 році нашої ери.

Тепер граматики. У вірші 26 єврейська версія звучить як **נִהְיָה לְעַמִּי הַנֶּחֱרָה**. **Нерозбірливо**, **Нерозбірливий текст**! **יְהוָה** — об'єкти, що зображені спереду для наголосу, а також *місто та святилище*, потім дієслово **נִהְיָה** **Нерозбірливо**, ' (*ящит*), «він знищить», а потім підмет: **עַמִּי** (*ат*), *люди князя, того, хто приходить*.

Ам є підметом дієслова. Народ — це ті, хто руйнує. Тож у вірші, який робить їх євреями, є вірш, у якому сказано, що євреї зруйнували місто та святилище, але євреї не зруйнували той храм. Вони були в облозі всередині нього та загинули, захищаючи його.

Різниця полягає між **причиною** та **діячем**, і Святе Письмо розрізняє їх тут. Даниїла 9:26 називає діяча — народ грядущого князя, ким би він не виявився. Ісус називає причину: вони не розпізнали часу свого відвідин. Нікому не потрібно вибирати. Відкидання принесло суд; легіони виконали його.

І зверніть увагу, що випадає, коли ви дозволяєте кожному тексту виконувати свою роботу. **Даніель дає послідовність**

— Месію стратили, потім місто та святилище зруйнували. **Ісус пояснює причину. У Єзекіїля 4 вказано інтервал** — сорок років вироку Юдеї, з 30 по 70 рік нашої ери, який 7-й розділ використовує для прив'язки її часу. Три тексти, одна подія, кожен з яких доповнює те, що інші пропускають. Це кращий результат, ніж один вірш, що містить усі три.

Кандидат третій: Тит. Тит Флавій Веспасіан командував облогою Єрусалиму в 70 році нашої ери. Він був сином правлячого імператора та спадкоємцем принципату — римським принцом у найпростішому сенсі цього слова. А *його* народ, легіони, зробив саме те, що сказано у вірші: вони зруйнували місто та святилище.

Також є один момент послідовності, який говорить йому на користь. У вірші 26 щойно сказано, що *Месію буде знищено*. Потім знову представити цього ж Месію на наступному диханні як *князя, який має прийти*, було б дивно — Його щойно описали як *знищеного*, а *прихід* — це дивний спосіб говорити про Нього в цей момент. Прочитаний як дві фігури, вірш є просто хронологічним: Месію знищено, а потім народ грядущого князя знищує місто. 30 р. н. е., потім 70 р. н. е., по порядку.

Це відповідає події та дійовій особі. Це не вимагає напруженого присвійного підтексту та жодних суперечок щодо того, чи можна називати язичницькі

армії чиймось народом — легіони однозначно були народом Тита. І це безпосередньо стосується пророцтва Даниїла до облоги, яку розділ 7 використовує як відправну точку годинника Юдеї, того самого 70 року нашої ери, що дійшла з зовсім іншого напрямку.

Що я стверджую, а що ні

Я наводжу Тита як правдоподібне тлумачення і не претендую на більшу впевненість, ніж це. **Я не можу визначитися між ним і Месією**. Питання стосується синтаксису єврейської мови та попередніх правил мови, і вчені, які присвятили своє життя вивченню цього тексту, не погоджуються один з одним з цього приводу.

Для цієї книги важливо вужче, ніж саме питання, і я хочу бути точним щодо цього.

У цьому аргументі не потрібно знати, чи є князем Тит чи Месія. Потрібно, щоб князь не був антихристом.

Дотримуйтесь цього до кінця. Якщо князем є Тит, правило найближчого попередника передає вірш 27 Титу.

— що означало б, що римський полководець зміцнює завіт з багатьма та припиняє жертвоприношення й приношення. Ніхто цього не стверджує, і ніщо це не підтверджує, тому займенник має сягати далі в минуле, до Месії. Якщо ж князем є Месія, то займенник безпосередньо стосується Месії. **Обидві дороги ведуть до одного й того ж місця.** Лише третє читання — ще майбутній антихрист — поміщає підписанта договору у вірші 27, і саме на ньому побудовано семирічні рамки.

Отже, ця робота не ідентифікує князя. Вона полягає в наступному: **руйнування, описане у вірші 26, відбулося у 70 році нашої ери, а князь, чий народ це здійснив, належав до 70 року нашої ери.** Місто було зруйновано. Святилище було зруйновано. Це завершена подія з певною датою, і людина, чий народ це зробив, була жива, щоб це побачити. Читання його як правителя майбутнього у нашому столітті вимагає трактування «народу князя» як далеких предків когось, хто ще не народився, — що є значною вагою для присвійного відмінка, і саме це припущення про несучу силу структури сформувало очікування більшості християнського світу.

Отже, два князі, а не три — і я приблизно визначаю особу другого. **Месія-Князь — це Ісус. Князь, який має прийти, належав до першого століття, чи то Тит, який командував облогою, чи то Господь, чий суд був.**

Антихриста немає в цьому вірші. Його не потрібно бути, і саме його присутність тут і створила плутанину.

А тепер найскладніше

Третій тест підтверджує, що друга половина не про Месію. Він не підтверджує, що перша половина ...

Для цього книга спирається на аргумент, викладений раніше в цьому розділі, — що однина «він» у вірші 27 посилається на «Месію» у вірші 26, а не на «князя, який має прийти». **Більшість сучасних коментаторів відкидають таке тлумачення.**

Їхня причина вагома, і вона називається правилом найближчого антецедента: коли займенник може стосуватися кількох попередніх іменників, він зазвичай стосується найближчого. «Князь, який має прийти» стоїть ближче до вірша 27, ніж «Месія». За звичайним правилом, князь перемагає.

Як показано вище, це заперечення можна пережити — якщо князь є постаттю першого століття, займенник все одно має повернутися до Месії, оскільки жоден князь першого століття не підтверджував заповіту з багатьма. Але граматичний момент стоїть сам по собі, і я не збираюся його відкидати. Це найсильніша річ, яку має тут інша сторона.

Контраргумент — що фраза — це «народ князя». Отже, іменник у головному відмінку — *народ*, а множина «голова» — це поганий антецедент для займенника в однині — це реальний аргумент, і саме на нього спиралася моя перша книга. Я досі вважаю, що він має силу. Але іврит дозволяє іменнику в родовому відмінку служити антецедентом, і будь-хто, хто каже вам, що це вирішує питання, перебільшує.

Ось де я стою, в одному абзаці, щоб ніхто не робив висновків:

Тільки граматики говорять на користь князя. Лексика та контекст сприяють Месії. Дієслово «gigbir» – неправильне дієслово для підписання договору та правильне дієслово для зміцнення існуючого завіту. «Ла-раббім» – це словник Слуги. Припинення жертви та приношення – це те, що, як сказано в Посланні до євреїв, зробив Христос – «однією жертвою Він назавжди удосконалив тих, хто освячується» – і це своєрідна річ, яку приписують антихристу, який перериває жертвопринесення, а не виконує їх. Я зважую їх важче, ніж близькість. Хтось може зважити їх інакше і міркувати чесно.

(Рівень 2 для структури з двома підметами — перший і другий тести

виконують цю функцію, і жоден з них не залежить від оскаржуваного перекладу. Рівень 3 для визначення підмету 27а як Месії: аргументоване тлумачення проти сучасної більшості, сказане прямо, а не представлене як усталене. Тест третій — це Рівень 2 щодо NASB та його сімейства, і не спирається на переклад останнього слова в KJV.)

Що це вирішує, а що ні

Воно вирішує, що Даниїла 9:27 містить дві цифри, чого достатньо, щоб порушити семирічний договірний період, який залежить від наявності однієї цифри.

Саме по собі це не визначає, коли відбуваються половини сімдесятого тижня. Це питання наступного розділу — і варто зазначити, що ці два питання є роздільними. Читач може прийняти все в цьому розділі і все одно помістити весь сімдесятий тиждень у майбутнє. Чого він не може зробити, так це продовжувати читати вірш 27 як одну людину, яка підписує, а потім порушує заповіт, тому що вірш називає другого діяча, а потім виносить йому вирок.

Розрив — найважче в цій книзі захистити

Тепер у нас є все, крім тієї частини, яка забезпечує роботу всієї системи, тож давайте розглянемо її.

Сімдесят тижнів – це 490 років. Шістдесят дев'ять з них тривали без перерви з 458 року до нашої ери до 26 року нашої ери. Сімдесятий тиждень – це сім років. У вірші 27 сказано, що заповіт зміцнюється на один тиждень, і щось відбувається *посередині тижня* — через три з половиною роки.

У цій книзі сказано, що цей тиждень – це служіння Ісуса, з 26 по 30 рік нашої ери, яке Він особисто виконував, а друга половина ще попереду, і її маємо виконати ми, Його два свідки.

Це означає, що проміжок приблизно у дві тисячі років знаходиться всередині семирічного періоду.

Скажімо прямо, бо критик скаже: переривання в чотири рази довше за все пророцтво, яке воно перериває. Чотириста дев'яносто років, визначених як єдине ціле, з двотисячолітньою прогалиною в останніх семи з них. Ніщо в Даниїла 9 не оголошує про таку прогалину. Немає вірша, який би говорив, *а потім відлік зупиниться*.

Отже, ось випадок, і ви можете його зважити.

По-перше: вірш 24 нав'язує кожному певну незавершеність. Що б ви не робили з цією прогалиною, три з шести визначених цілей не здійснилися. Видіння та пророцтво не запечатані. Святее Святих не помазане. Той, хто каже, що сімдесят тижнів завершилися в першому столітті, повинен пояснити, як визначена мета завершилася, залишивши третину своєї мети невиконаною. Незавершена справа — це не мій винахід; вона є в тексті, і кожне читання має її пояснювати. Питання лише в *тому, де* знаходиться ця незавершеність.

По-друге: сам текст поділяє тижні. Бог не сказав «сімдесят тижнів». Він сказав сім тижнів і шістдесят два тижні, а потім окремо розглянув останній з них у окремому вірші. Один безперервний проміжок часу не потрібно переказувати трьома частинами. Поділ знаходиться у вірші 25, перш ніж будь-який тлумач його торкнеться.

По-третє: пророцтво явно стосується конкретного народу та конкретного міста. *«Сімдесят тижнів визначено для твого народу та твого святого міста».* Не для світу. Для Ізраїлю та Єрусалиму. Годинник, призначений для народу, принаймні зрозумілий як годинник, який зупиняється, коли Божі справи повертаються в інше місце — і Новий Завіт описує саме такий поворот, коли язичники прищеплюються, а Ізраїль частково загартовується, *«доки не ввійде повнота язичників».* Незалежно від того, чи приймаєте ви цю концепцію чи ні, це не спеціальний винахід, створений для порятунку Даниїла; це власна розповідь Павла про епоху, в якій ми живемо.

По-четверте, і це те, що я б залишив: Ісус продемонстрував непомічений пробіл у пророчому реченні, і зробив це навмисно.

У синагозі в Назареті Йому дали книгу Ісаї, і Він прочитав таке:

*«Дух Господній на Мені, бо Він помазав Мене, щоб благовістити вбогим. Він послав Мене звіщати полоненим визволення, а сліпим — прозріння, відпустити на волю пригноблених, проголошувати **рік** Господній благодатний».* — Луки 4:18–19

Потім, каже Лука, *«Він закрив книгу, повернув її слугі та сів»* — і сказав їм: *«Сьогодні збулося це Писання, яке ви чули».*

Він зупинився на півслові. Ось повністю уривок з Ісаї 61:2, де позначено місце, де Він закрив сувій:

«Щоб проголосити рік сприятливий Господній — Він зупинився тут і день помсти нашого Бога; щоб потішити всіх, хто сумує».

Один вірш. Три речення. Він прочитав перше, сказав їм, що воно збулося того дня, і сів перед другим — а день помсти досі не настав.

Це проміжок щонайменше дві тисячі років між двома реченнями одного вірша, нічим не позначений у єврейській мові. Ми знаємо, що він існує лише тому, що Господь перестав читати і сів.

Отже, заперечення «*пророцтво так не працює*» має відповідь, і відповідь полягає в тому, що Ісус прочитав його саме так публічно і сказав громаді, що Він щойно виконав першу половину речення, друга половина якого все ще залишалася невиконаною. Якщо проміжок може бути між двома пунктами одного вірша, він може бути і між двома половинами одного тижня.

Чого цей аргумент не робить. Він показує, що прогалина можлива в пророчій літературі; він не показує, що ця прогалина реальна, або що вона становить дві тисячі років, або що вона закінчується у 2027 році. Ісая 61 робить заперечення переконливим. Він не доводить цю правоту.

(Рівень 3. Прогалина впливає з незавершених цілей вірша 24 та підтверджується прецедентом. У книзі Даниїла про це не йдеться. Якщо ви вважаєте це незадовільним, ви правильно реагуєте на докази — це висновок, і я не видавав це за щось інше.)

Одна річ відрізняє версію розриву, описану в цій книзі, від більш розпливчастої. **Вона має кінці.** Розрив триває від Песаху 30 року нашої ери до двадцять сьомого квітня 2027 року. Це твердження з двома датами, і одна з них достатньо близька, щоб бути помилковою публічно протягом року. Теорія розриву, яку можна перевірити, відрізняється від теорії розриву, яка просто поглинає все, що пропонує історія.

Що нам дає Розділ 8

- Сімдесят сімок — це 490 років, а сімки — це роки. *(Рівень 2 — єврейська та майже універсальна згода.)*
- На цей період визначено шість цілей; три безперечно досягнуто, одну можна сперечатися, дві — ні. **Послідовність залишається незавершеною при будь-якому читанні.** *(Рівень 2.)*
- Цей указ є дорученням Артаксеркса Ездри, 458 р. до н. е. *(Рівень 2, з 457 р. до н. е. як актуальною альтернативою — Додаток Е.)*
- 458 р. до н. е. + 483 роки = 26 р. н. е. *(Арифметичні обчислення 1-го рівня базуються на даті указу 2-го рівня, зазначеній вище — змініть указ, і сума зміниться разом з ним.)*

- Цей 26 рік нашої ери також є роком помазання на Йордані. *(Рівень 3, і окремо: він спирається на обчислення п'ятнадцятого року правління Тиберія за принципом співправительства меншості, зазначене в розділі 7 і знову тут. Арифметика та ідентифікація – це два твердження, і вони невірні незалежно один від одного.)*
- Після шістдесяти двох тижнів — не в той час, коли — дозволяє пройти три з половиною роки від помазання до хреста. **Число точне; сполучна ланка ніколи не була мірою.** *(Рівень 2.)*
- У книзі Даниїла 9:27 згадуються дві постаті, а не одна — у другій половині названо нового суб'єкта-агента *(Рівень 2)*. Те, що друга постать — це людина, на яку впаде призначене знищення, стосується другого рівня NASB та його родини, і не відповідає перекладу останнього слова вірша в перекладі короля Якова.
- Завіт зміцнюється, а не розривається. Месія підтверджує існуючий завіт з багатьма; Він не підписує семирічний договір. *(Рівень 3 та тлумачення цієї книги всупереч поточній більшості.)*
- Князь, чий народ зруйнував місто, належав до першого століття — Тит або Господь, чий це був суд. Не постать майбутнього. *(Рівень 3, і аргумент не залежить від того, який саме.)*
- Три з половиною роки сімдесятого тижня залишаються невикористаними. *(Рівень 3 — проміжок.)*

Решта книги розповідає про те, коли починаються ці три з половиною роки.

ЧАСТИНА IV — КОНВЕРГЕНЦІЯ

Ще два годинники та аудит вартості чотирьох угод.

Розділ 9 — Чотири годинники, один рік

З шостого розділу минуло два годинники. Цей розділ починає ще два, а потім робить те, чого ніколи не робить більшість книг такого типу: він запитує, скільки коштують чотири угоди, якщо подивитися, звідки кожна з них бере свої частини.

Коротка версія, щоб ви знали, де ми опинимося. **Два з цих чотирьох годинників варті багато чого. Один вартий чогось. Один — найслабша річ у цій книзі, і я сам поставлю його на останнє місце, а не дозволяти рецензенту робити це за мене.**

Де ми вже є

З розділів 6 та 7, коротко:

Ізраїль. Єзекіїль 4 вказує на 390 років. Вони починаються з невдалої асирійської облоги 701 року до н. е. і закінчуються в 311 році до н. е. без жодного покаяння. У Левит 26 вирок множить на сім. $390 \times 7 = 2730$, відбуло після облоги. **701 рік до н. е. + 2730 = 2030 рік н. е.**

Юдея. Єзекіїль 4 вказує на 40 років. Вони охоплюють період від розп'яття в 30 році нашої ери до облоги 70 року нашої ери без покаяння. Левит 26 множить, а потім знову множить. $40 \times 7^2 = 1960$, починається після облоги. **70 року нашої ери + 1960 = 2030 року нашої ери.**

Тепер два інших.

Третя година — два дні та сорок ювілеїв

Осія говорить від імені людей, які перебувають під судом і ще не навернулися:

«Ходімо, повернімося до Господа, бо Він розірвав нас, але Він нас зцілить; Він поранив нас, але Він перев'яже нас. Він оживить нас по двох днях, і Він підніме нас третього дня, щоб ми жили перед Ним». — Осія 6:1–2

Два дні, потім третій. Якщо прочитати це як звичайні дні, це прислів'я про швидке одужання, і це правильне тлумачення.

Пророчо прочитане, це проміжок — і Петро вказує коефіцієнт конверсії, який робить його одним:

«Але одного цього нехай не буде повсюди у вас, улюблені, що для Господа один день, як тисяча років, а тисяча років, як один день» — 2 Петра 3:8

Два дні – це дві тисячі років. Розрив почався, коли народ відкинув свого Месію, і його дім залишився спустошеним; відродження настає через дві тисячі років, а потім настає третій день – тисячоліття.

30 р. н. е. + 2000 років = 2030 р. н. е.

Існує другий спосіб підрахунку тієї ж проміжку, який приземляється ідентично, і він вартий окремого речення, оскільки побудований на Торі, а не на

прислів'ї. У Левиті 25 встановлений Ювілей у п'ятдесят років — сім циклів суботнього року, а потім п'ятдесятий, коли борги скасовуються, раби звільняються, а земля повертається її первісному власнику. Сорок Ювілеїв — це дві тисячі років, а сорок — це число в Святому Письмі для періоду випробувань.

Дві тисячі років випробувань, що завершуються звільненням того, що було втрачено. Саме для цього існує Ювілей. Незалежно від того, чи ви дійдете до числа через два дні Осії, чи через сорок Ювілеїв, ви дійдете до 2030 року.

(Рівень 3. Читання Осії «день за тисячоліття» є типологічним, а не констатованим. Рядок Петра стосується ставлення Бога до часу, а не декодуючого кільця, і уважні читачі застосовують його обережніше, ніж я тут. Цей годинник — це аргумент, заснований на шаблоні, і я ставлюся до нього більш вільно, ніж два попередні.)

Четвертий годинник — покоління та заперечення, яке я вам запропоную

Ісус, після притчі про фігове дерево:

«Поправді кажу вам: не перейде цей рід, аж поки все це не станеться». — Матвія 24:34

І тривалість покоління, з псалма Мойсея:

«Щодо днів нашого життя, то вони складають сімдесят літ, а якщо сила, то вісімдесят літ». — Псалом 90:10

Отже: якась подія започатковує покоління, а через вісімдесят років покоління, яке її бачило, ще не пішло з життя.

Подія, яку використовує ця книга, не є тією, яку використовує більшість вчителів. **23 січня 1950 року** Кнесет проголосував 60 голосами проти 2 за оголошення Єрусалима столицею Ізраїлю.

1950 + 80 = 2030 рік нашої ери.

А тепер, перш ніж ви це порушите, ось заперечення, і воно вагоме.

Усі інші використовують 1948 рік. Ізраїль відродився як нація 14 травня 1948 року, і якщо якась сучасна подія започаткувала пророче покоління, то це очевидний кандидат. І 1948 рік не дає 2030 рік. Він дає 2028 рік.

Гірше за це. Дозвольте мені розмістити всю сітку на сторінці, включаючи комірки, які мене бентежать:

Початок події	+ 70 років	+ 80 років
Відродження Ізраїлю — 14 травня 1948 року	2018 · вже минув	2028 рік
Кнесет проголошує Єрусалим столиця — 23 січня 1950 року	2020 · вже минув	2030 рік
Возз'єднання Єрусалима — червень 1967 року	2037 рік	2047

Шість правдоподібних комбінацій. Рівно одна з них дає 2030 рік, і саме ця комбінація використовується в цій книзі.

Це найвразливіша річ у цій книзі, і на неї немає розумної відповіді.

Обидва вільні рішення — яка подія і який із двох термінів життя псалма — мають випасти на мою долю, і вони трапляються. Якби я сказав вам, що шанси проти цього астрономічні, я б образив вас, бо точний опис полягає в тому, що годинник із двома параметрами влучив у ціль, і було шість способів його налаштувати.

Я можу навести вам свої причини, і я хочу, щоб ви їх зважили, знаючи, що від них вимагається нести.

Чому місто, а не нація? Промова на Оливній горі стосується Єрусалиму, а не державності. Учні запитують про храмові будівлі. Ісус відповідає, що Єрусалим оточений військами, а Лука записує годинник, який Він насправді називає: «*Єрусалим буде топтаний язичниками, аж поки не виповняться часи язичників*» (Луки 21:24). Вимірюється панування язичників над містом. Нація може відродитися, поки її столиця залишається під іноземною адміністрацією — і в 1948 році Єрусалим був саме таким, розділеним, зі Старим містом в руках Йорданії, а міжнародна спільнота наполягала на інтернаціоналізації міста. Голосування в Кнесеті в січні 1950 року стало актом, який поклав край питанню, чия це столиця.

Чому вісімдесят, а не сімдесят? У Псалмі 90 наведено обидва числа, і він дає їх у діапазоні з умовою: сімдесят, «*або якщо через силу, вісімдесят*». Вісімдесят – це зовнішня межа.

Читаючи Матвія 24:34 як *те, що не мине* — покоління все ще тут, коли це відбувається — стверджується про зовнішню межу, а не внутрішню. Візьмемо сімдесят, і покоління вже минуло.

Це реальні аргументи. Це також, очевидно, аргументи, які призводять до

потрібної мені відповіді, і я не збираюся вдавати, що знайшов би їх, якби 1950 плюс вісімдесят дав 2041 рік.

(Рівень 3. Два вільних параметри, шість комбінацій, один влучний результат.)

Аудит незалежності — частина, яку більшість подібних книг опускають

Ось питання, яке має поставити собі уважний читач. Я ставлю його першим.

Чи справді ці чотири годинники незалежні?

Це надзвичайно важливо. Згода чотирьох незалежних свідків – це вагома перевага. Чотири розповіді, які всі походять з одного джерела, зовсім не є чотирма свідками – це один свідок, який повторюється, і згоди між ними майже нічого вам не говорять.

Тож дозвольте мені викласти, звідки кожен годинник бере свої деталі.

Годинник	Текстове джерело	Історичний якір	Інтерпретаційні рухи, які йому потрібні
Ізраїль	Єзекіїль 4 · Левит 26	Облога 701 року до н. е.	читання ліворуч/праворуч · читання тривалості · облоговий якір
Юда	Єзекіїль 4 · Левит 26	Розп'яття 30 року н. е. → Облога 70 року н. е.	читання ліворуч/праворуч · читання тривалості · облоговий якір · розплата Тиберія
Ювілей	Осія 6:2 · 2 Петра 3:8	Розп'яття 30 року н. е.	щоденне читання тисячоліття
Покоління	Псалом 90:10 · Матвія 24:34	Голосування Кнесеті 1950 року	вмісто-не-нація · вісімдесят-не-сімдесят

Тепер прочитайте перекриття, бо їх три, і вони не малі.

Ізраїль та Юдея мають спільну структуру. Обидва походять з Єзекіїля 4, обидва помножені на Левит 26, і обидва залежать від тих самих трьох інтерпретаційних рухів. Вони не є двома свідками. Це **одна структура, застосована двічі.**

Годинник Юди та ювілею має спільний якір. Обидва починаються з розп'яття в 30 році нашої ери. Якщо ця дата неправильна — а в розділі 7 сказано, що вона базується на меншості, яка рахує п'ятнадцятий рік правління

Тиберія, — тоді два з чотирьох годинників рухаються разом.

Тільки генератор годин повністю незалежний від інших. І він найслабший з чотирьох.

Це незручний набір фактів, і він завдає справжньої шкоди фразі « *чотири незалежні годинники* ». Я використовував цю фразу. Вона була занадто сильною, і я її тут прибираю.

Тож скільки насправді коштує конвергенція?

Менше чотирьох свідків. Більше ніж нічого. Ось що збереглося.

Ізраїль та Юдея — це одна структура, застосована двічі, але ці два застосування майже не мають спільних вхідних даних. Різна довжина речень, 390 та 40. Різні точки зору, встановлені з різницею в сім століть, з непов'язаних подій за допомогою непов'язаних аргументів. Різна кількість множень, один і два. Різні множені члени, 2730 та 1960.

Це не два свідки факту. Це **перевірка узгодженості структури** — а перевірки узгодженості мають реальну цінність. Якщо ліве/праве тлумачення Єзекіїля 4 було неправильним, або тлумачення тривалості Левита 26 було неправильним, немає жодної причини, чому структура повинна видати один і той самий рік двічі з таких різних вхідних даних. Вона могла б видати 2030 та 1990 роки. Вона могла б видати 2420 та 2030 роки. Розділ 7 показав вам, як легко це робиться, коли якір переміщується.

Ювілейний годинник додає трохи, але не багато, оскільки він спирається на ту саму дату розп'яття, що й годинник Юди. Він вносить інший *вид* міркування — типологічний, а не юридичний — який приходить до того ж року. Підтвердження з іншої дисципліни має свою цінність, але це не другий зразок.

Генераційний такт додає найменше, з причини, зазначеної вище.

Отже, точне формулювання аргументу не полягає в тому, що *всі чотири незалежні годинники погоджуються*. Воно полягає в наступному:

Одна структура, складена з двох розділів Тори та пророцтв, застосована двічі з абсолютно різними вхідними даними, обидва рази дає один і той самий рік — і ще два напрямки міркування, один типологічний, а інший слабкий, приходять до того ж самого.

Це слабше твердження, ніж те, що наведено на задній обкладинці більшості

книг з пророцтвами. Воно також правдиве, і правдиве, менш суттєве твердження переживає вражаюче перебільшене. Читач, який перегляне цей розділ, побачить, що я вже сказав найгірше з цього приводу.

Рейтинг власних доказів

Тому що не всі чотири заслуговують на однакову вагу, і сказати так корисніше, ніж таблиця з чотирьох рівних рядків:

	Годинник	Сила	Чому
1	Ізраїль	найсильніший	Числа, наведені в тексті, добре засвідчені у 701 році до нашої ери, не залежать від хронології Нового Заповіту. Залежить від Єзекіїля 4 та Левит 26.
2	Юда	сильний	Та сама структура, зовсім інші вхідні дані. Послаблена залежністю від розп'яття 30 року н. е., яке базується на численних розрахунках меншості.
3	Ювілей	помірний	Інший тип міркування, що сягає того ж року, але типологічний і має спільну мову з Юдою.
4	Покоління	слабкий	Два вільні параметри, шість правдоподібних комбінацій, одне влучення. Включено для повноти картини, на нього не покладаються.

Якщо розділи 4 та 5 не вдаються, два верхні збігаються, і книга вважається завершеною. Якщо обчислення за Тиберієм не вдається, годинники два та три зміщуються, і на 2030 році залишається лише Ізраїль. Якщо годинник покоління неправильний, нічого більше не змінюється.

Це фактична структура залежностей, і тепер ви можете мене переконати.

Що нам дає розділ 9

- Два дні Осії плюс тисячолітній день Петра дають 2000 років від розп'яття. **30 р. н. е. + 2000 = 2030 р.** (*Рівень 3 — типологічний.*)
- Сорок ювілеїв п'ятдесяти років — це той самий 2000 рік, до якого доходить через Левит 25. (*Рівень 3.*)
- Покоління через вісімдесят років після оголошення Кнесетом Єрусалима столицею. **1950 + 80 = 2030.** (*Рівень 3 — шість правдоподібних обстановок, одне влучення, сітка надрукована вище.*)
- Чотири годинники **не є чотирма незалежними свідками.** Ізраїль

та Юдея мають спільну структуру; Юдея та ювілейний годинник мають спільний якір; лише годинник покоління є незалежним. *(Сказано, тому що це правда, і тому що читач все одно знайшов би це.)*

- Збереглася лише одна модель, застосована двічі з різними вхідними даними, яка двічі потрапляла в один і той самий рік, що підтверджується типологічно. **Це аргумент, викладений у його реальному масштабі.**

У наступному розділі питання про рік перестає бути точним, а починається з питання про день.

Розділ 10 — Песах 2030: Дата закінчення терміну дії

До цього моменту в книзі йшлося про рік. Далі йдеться про дні, і відповідно має підвищитися стандарт доказування. Рік — це велика ціль. День — ні. У цьому розділі робиться одне: береться годинник Джуди, який закінчується у 2030 році, і запитується, коли саме у 2030 році він закінчується.

Годинник завжди був від бенкету до бенкету

Повернімося до того, як було виміряно вирок Юді.

Сорок років тривали від розп'яття до облоги — і обидва кінці цього періоду — це Песах. Ісуса розп'яли на Песах у 30 році нашої ери. Тит закрив стіни Єрусалиму на Песах у 70 році нашої ери, коли місто було переповнене святковими паломниками, саме тому наступна облога була такою катастрофічною.

Бенкет за бенкетом, сорок років. Це не те, що я нав'язав цьому проміжку; це те, чим є ці дві події.

Отже, коли у Левиті 26 помножено вирок, і помножений термін відбувається після облоги, він відбувається з Песаху. А через 1960 років він закінчується під час Песаху.

Песах 70 р. н. е. + 1960 років = Песах 2030 р. н. е.

розділі було встановлено рік. Що там не було встановлено — і я позначив це на першій сторінці книги, а не пропустив це, — це *день пасхального сезону*. Це робота цього розділу, і це подальший крок, а не наслідок арифметики.

Песах — це сезон, а не день

Саме тут більшість трактувань стають недбалими, тож дозвольте мені точно пояснити, що насправді викладено в Торі.

«У першому місяці, чотирнадцятого дня місяця, надвечір, Пасха Господня. А п'ятнадцятого дня того ж місяця свято Опрісноків для Господа; сім день їстимете опрісноки. Першого дня святі збори; жодної роботи не робитимете. Але сім день приноситимете вогняну жертву для Господа. Сьомого дня святі збори; жодної роботи не робитимете». — Левит 23:5–8

Отже, сезон має таку форму:

День першого місяця Що це таке

14 Нісана	Песах — ягня, заколене в сутінках
15 Нісана	Початок святкування Опрісного хліба · святе зібрання
16–20 Нісана	проміжні дні
21 Нісана	сьомий день Опрісноків · святі збори

Вісім днів від забою ягняти до завершальних зборів. Вихід 12:16 дає ту саму рамку: святі збори першого дня, *«і інші святі збори сьомого дня»*. Пора року взята в дужки з обох кінців.

Отже, «Пасха 2030» – це вісім днів, а не один. Той, хто каже вам, що пророчий період закінчується «на Песах», а потім називає одну дату, пропускає крок. Ось цей крок.

Чому термін покарання закінчується в кінці сезону, а не на його початку

Речення закінчується, коли воно закінчується. Це вся аргументація в одному рядку, але вона заслуговує на більше, ніж один рядок, бо альтернатива не є дурною.

Аргумент на користь 14 Нісана — дня заколення ягняти, річниці як розп'яття, так і початку облоги — полягає в тому, що саме в цей день дві кінцеві точки прольоту точно збігаються.

Від Песаха до Песаха, від 14 Нісана до 14 Нісана, – це найчистіше можливе тлумачення підрахунку від свята до свята. Якщо вам потрібна чисто механічна відповідь, то вона є, і вона дає **17 квітня 2030 року**.

Аргумент на користь 21 Нісана полягає в тому, що відлік не є річницею, а терміном покарання, і терміни закінчуються зі своїм закінченням.

І є щось особливе в сьомому дні Опрісноків, що робить його гідним

завершенням вироку рабства.

Ізраїль покинув Єгипет п'ятнадцятого числа. Небезпека не припинилася й п'ятнадцятого. Фараон передумав, колісниці погналися за ними, а Ізраїль опинився в пастці біля води. Саме на сьомий день свята — за давнім єврейським літочисленням, 21 Нісана — море розкрилося, Ізраїль пройшов кризь нього, і вода зімкнулася над військом позаду них.

П'ятнадцяте число — це день, коли вони вийшли. Двадцять перше — це день, коли влада гнобителя над ними закінчилася. Одне — це відхід; інше — кінець переслідування.

Святе Письмо відзначає другий день власним святим зібранням, що є дивним явищем для звичайного кінця тижня.

Вирок, який розпочався під час облоги та триває 1960 років, не закінчується в річницю смерті ягняти. Він закінчується в день, коли Тора відкладає, щоб зазначити, що стара влада більше не має жодних претензій.

(Рівень 3. Це типологічний аргумент, а типологія — найм'якший вид аргументів у цій книзі. Читач, який віддає перевагу 14 Нісану на тій підставі, що підрахунок свят до свята має збігатися з його кінцевими точками, міркує правильно, і різниця між нами становить сім днів.)

Дата

Тепер календарі, і вони не зовсім збігаються.

	14 Нісана (Пасха)	21 Нісана (останній день Прісний хліб)
Спостережувальний той/та/те	—16 квітня 2030 року	23 квітня 2030 року
Календар M2030		
Фіксований календар	рабинський 17 квітня 2030 року	24 квітня 2030 року

Різниця в один день. У розділі 2 було викладено, чому два календарі розходяться і наскільки протягом 2025–2030 років; весна 2030 року — один із років, коли розрив становить один день.

У цій книзі використовується 24 квітня 2030 року — 21 Нісана за фіксованим рабинським календарем.

Це не той вибір, який передбачала б послідовність. Книга всюди дотримується календаря спостережень, і календар спостережень встановлює останній день Опрісного хліба на 23 квітня. Використання тут рабинської дати є відхиленням, і причина цього радше практична, ніж принципова: рабинська дата — це та, яку єврейський світ фактично дотримуватиметься у 2030 році, а вирок, про який йде мова, належить Юді. Дата, яка закінчується в день, коли дім Юди відзначає свято, є відповідним розрахунком вироку, винесеного над домом Юди.

Це аргумент з точки зору доцільності, а не методу, і вам слід оцінювати його відповідно. **Якщо ви віддаєте перевагу 23 квітня, інтервал до Йом Теруа стає 158 днями замість 157, і нічого іншого в книзі не змінюється.**

Примітка щодо єврейського року, оскільки легко помилитися, і моя попередня робота це робила. Песах 2030 року припадає на **5790 рік**. Осінні свята 2030 року — Йом Теруа та Йом Кіпур — припадають на 5791 рік, оскільки єврейський цивільний рік повертається на Тішреї, між ними. Весна 5791 року — це Песах 2031 року. Там, де в цій книзі йдеться про 6001 рік від Адама, починаючи з Тішреї 2030 року, це окремий відлік років створення, і ці два роки ніколи не змішуються.

Що закінчується, а що ні

Одне уточнення перед наступним розділом, оскільки мову закінчення терміну дії можна тлумачити як більше, ніж вона означає.

Коли термін вироку Юди закінчується 24 квітня 2030 року, **це не означає повернення Христа**. Це кінець терміну покарання. 1260 днів скорботи все ще тривають — вони почалися 27 квітня 2027 року і завершаться лише в жовтні. Світ не змінюється 24 квітня 2030 року, окрім того, що це знаменує собою дуже швидкий початок п'яти місяців юдейської дисципліни у вигляді укусів скорпіонів, доки вони особисто не приймуть Ісуса як Месію та Господа.

Закінчується вирок: помножений термін з Єзекіїля 4 та Левит 26 вичерпався повністю, і нічого не залишилося заборгованим.

А потім в Об'явленні 9:5 вказано п'ять місяців.

Що нам дає розділ 10

- Годинник Юди відлічував від свята до свята — розп'яття на Песах 30 року н. е., облога на Песах 70 року н. е. (*Рівень 2*).
- Помножений термін, що відбувся після облоги, таким чином,

закінчується на Песах. **Песах 70 р. н. е. + 1960 р. = Песах 2030 р.**
(Арифметика 1-го рівня на основі 3-го рівня з 7-го розділу).

- Песах — це восьмиденний період, з 14 по 21 Нісан, який розділений двома священними зборами. (Рівень 2 — *Левит 23:5–8, Вихід 12:16.*)
- Термін дії вироку закінчується наприкінці сезону, 21 Нісана — дня, коли море зімкнулося над армією, що переслідувала, і претензії старої держави закінчилися. (Рівень 3 — *типологічний. 14 Нісана є розумною альтернативою і дає 17 квітня 2030 року.*)
- **21 Нісана 5790 = 24 квітня 2030 року** за фіксованим рабинським календарем; 23 квітня за календарем спостережень. У книзі використовується 24 квітня, і причина цього — скоріше доцільність, ніж метод. (Рівень 2 *щодо перетворення, рівень 3 щодо вибору.*)
- Ніщо інше не закінчується цього дня. 1260 днів тривають до жовтня. (Уточнення.)

Через п'ять місяців настає Йом Теруа. У наступному розділі їх перераховано.

ЧАСТИНА V — 3 РОКУ В ДЕНЬ

Мікрохронологія: п'ять місяців, чотири відліки, сім свят.

Розділ 11 — П'ять місяців

Термін покарання Юди закінчується 24 квітня 2030 року. Господь повертається в Йом Теруа, ввечері 27-28 вересня 2030 року. Між цими двома датами є вікно, і Об'явлення 9:5 вимірює його.

«І не було їм дозволено нікого вбивати, а лише мучити п'ять місяців; а муки їхні були, як муки від скорпіона, коли він ужалить людину. І в ті дні люди шукатимуть смерті, але не знайдуть її; вони прагнутимуть смерті, але смерть утікає від них». — Об'явлення 9:5–6

П'ять місяців. Термін вироку закінчується у квітні; Господь повертається через п'ять місяців.

Саме так я цього навчав, і це майже правильно, а слово «майже» є причиною існування цього розділу.

Порахуй це.

Від	До	Днів, включно
24 квітня 2030 р. нісана	2127 вересня 2030 Теруа	· переддень Йом 157

Сто п'ятдесят сім днів.

А тепер, скільки триває п'ять місяців? Це залежить від місяця, тож розглянемо всі розумні відповіді:

Розплата	Дні
П'ять місяців по 30 днів	150
П'ять місячних місяців (29,53 дні)	~148
П'ять календарних місяців, з 24 квітня по 24 вересня	153
Власне вікно	157

Кожне обчислення «п'яти місяців» не дотягує до зазначеного вікна на чотири-дев'ять днів.

Спокуса тут величезна, і я хочу назвати її, перш ніж їй встояти. Проміжок невеликий. Я міг би писати *приблизно п'ять місяців*, і жоден читач з тисячі не підрахував би.

Але в цій книзі в першому розділі вас просили перевірити кожен підрахунок, а книга, яка запитує, що не можна округляти, коли округляти, зручна. Сім днів є сім днів.

Відповідь, яка не підійде

Очевидним виходом є твердження, що «п'ять місяців» – це кругла цифра, що Бог говорив приблизно, і ми не повинні вимагати від Нього точності, якої Він не надав.

є щось правильне, і я до цього повернуся. Але як відповідь на цю проблему це невдало, і невдало дорого.

Якщо «п'ять місяців» можуть витримати семиденну похибку, то й «1260 днів» можуть. І весь часовий штрих наступного розділу залежить від того, чи буде 1260 точним до дня. Щойно я надаю еластичність одному пророчому числу, я надаю її всім, і березень 2027 року стає м'яким разом з усім іншим. Це занадто висока ціна за сім днів.

І Джон не заокруглює. Це та частина, яка це вирішує, і вона вирішується з його власного тексту.

Джон двічі наводить один і той самий період, у двох різних одиницях вимірювання:

«...вони топтатимуть святе місто **сорок два місяці**». — Об'явлення 11:2 «... вони пророкуватимуть **тисячу двісті шістдесят днів**». — Об'явлення 11:3 «...її годуватимуть **тисячу двісті шістдесят днів**». — Об'явлення 12:6 «... йому була дана влада діяти **сорок два місяці**». — Об'явлення 13:5

Сорок два місяці. Дванадцятьсот шістдесят днів. Ті самі три з половиною роки, враховуючи обидва варіанти, розділи по розділах.

$$42 \times 30 = 1260.$$

Точно. Не приблизно. **Місяці Джона тридцятиденні, і його кругла форма та його точна форма узгоджуються з днем.** Він є письменником, який у своїй книзі продемонстрував, що коли він подає число в місяцях, воно перетворюється на дні без залишку.

Отже, за словами Джона, п'ять місяців — це **150 днів**. Не «близько 157».

Точно сто п'ятдесят, згідно з арифметичними розрахунками, які він сам наводить.

Це означає, що семиденний розрив не є помилкою округлення. Це реальна різниця між двома дійсними числами, і вона нам про щось говорить.

Що це нам говорить

Прочитайте Об'явлення 9:5 ще раз, повільно, і зверніть увагу, що там насправді написано.

«І їм не було дозволено нікого вбивати, а мучити п'ять місяців».

Це твердження про те, **як довго триватимуть муки**. Це обмеження, накладене на сарану.

— вони можуть мучити, вони не можуть вбивати, а їхня ліцензія діє п'ять місяців.

Це не твердження, що Господь повернеться після п'яти місяців. Там ніколи цього не сказано. Я читав тривалість події як вимірювання вікна, а це різні речі.

Вікно становить 157 днів. Муки тривають 150 днів. Муки тривають усередині вікна.

Нічого не потрібно округляти, розтягувати чи вибачатися. Число було точним весь цей час; я просто просив його виміряти те, чого він не вимірював.

Де всередині вікна?

У Святому Письмі цього не сказано, і я не збираюся вигадувати це місце.

Я подивився. Якщо 150 днів починаються з дня закінчення терміну покарання, вони закінчуються 21 вересня 2030 року, за шість днів до Йом Теруа. Якщо ж вони закінчуються в Йом Теруа, то починаються 30 квітня 2030 року, через шість днів після закінчення терміну покарання. Жодна з цих дат не є святом. Жодна з них жодним чином не позначена. Немає текстового гачка, на який можна було б повісити місце, і якби я обрав якийсь, це було б радше декорацією, ніж екзегезою.

Отже: вікно тривалістю 157 днів, що містить 150 днів мук, розташованих у межах нього на основі інформації, якої ми не маємо.

Я б краще залишив прогалину у часовій шкалі, яку залишає Святе Письмо, ніж заповнив би її чимось власним. Якщо це незадовільно, то це незадовільно у

правильному напрямку.

Для чого ці п'ять місяців

Арифметика врегулювалася, суть варта того, щоб її розглянути, бо легко прочитати 9-й розділ книги Об'явлення як чистий жах і не помітити його дивності.

Сарані дана влада, *«як мають силу скорпіони земні»*. А потім на неї накладено два обмеження. Вони не можуть торкатися трави чи будь-якої зелені. І — обмеження, яке має значення — *«їм не дозволено нікого вбивати»*.

Вирок, який прямо забороняє вбивати, не є стратою. Це виклик до суду.

Люди *«шукатимуть смерті та не знайдуть її»*. Усі виходи закриті, крім одного. Це жахливо читати, і це не знищення; це період, коли нерозкаяні утримуються у свідомості, не в змозі втекти у смерть, а двері до покаяння все ще залишаються відчиненими.

Ровоам називає джерело зображення. Коли Ізраїль попросив нового царя полегшити ярмо свого батька, той відповів:

«Мій батько карав вас батогами, а я каратиму вас скорпіонами». — 1 Царів 12:11

Ровоам сказав це як хвальку, і це розкололо царство — подію, яка породила два доми, вироки яких перераховується в цій книзі. Те, чим погрожував гордий молодий цар, Господь справді зробить, і Він зробить це не для того, щоб знищити, а щоб вигнати.

П'ять місяців скорпіонів, і заборона вбивати. **Милосердя в цьому уривку — це та частина, яку ніхто не цитує.**

Що нам дає 11-й розділ

- Період від закінчення терміну вироку Юди до Йом Теруа становить **157 днів**. (Рівень 1 — *порахуйте*.)
- У власному тексті Івана його місяць фіксується на рівні тридцяти днів: 42 місяці та 1260 днів, наведених для того ж періоду, і $42 \times 30 =$ рівно 1260. **П'ять місяців у термінології Івана дорівнюють 150 дням.** (Рівень 2.)
- Отже, в Об'явленні 9:5 **не йдеться про вимірювання вікна**. Там зазначено, як довго сарані дозволено мучити. (Рівень 2 — *саме так*

сказано в реченні).

- 150 днів знаходяться в межах 157-денного вікна. **Писання не говорить, де саме вони знаходяться, і ця книга не робить припущень.** (Встановлена межа.)
- Муки прямо заборонені для вбивства. Це виклик, а не страта — скорпіони, якими хвалився Ровоам, яких Бог використовує, щоб спонукати людей до покаяння, поки двері відчинені. (Рівень 3 — читання, а не арифметика.)
- **Нічого не було округлене.** Число було точним; помилка була моєю, я попросив його виміряти не те число.

Розділ 12 — 1290 · 1260 · 1250 · 1335

Чотири номери від двох авторів, з різницею в шістсот років. Цей розділ охоплює всі чотири та показує, до чого вони приводять.

Він також містить найвагоміший окремий внутрішній доказ у книзі — результат, для якого система не була створена — та одну проблему, яку я не вирішив, і яку я поставлю перед вами, а не залишу на розгляд комусь іншому.

Правила підрахунку, переформульовані

З розділу 1, оскільки тут усе залежить від них:

1. **Включаючи обидві кінцеві точки.** День 1 – це дата початку.
2. **Дата денного світла.** Єврейський день починається із заходом сонця; якщо свято триває «з вечора 27-го до вечора 28-го», то використовується дата 28-го.

На сайті timeanddate.com це означає, що прапорець «*Включити кінцеву дату в розрахунок*» щоразу ставиться . Якщо зняти позначку, кожна відповідь нижче буде на одну менша.

Два якорі

Все рахується від однієї з двох дат у 2027 році.

27-28 березня 2027 року — Гидота спустошення. За календарем спостережень це Первістки: з вечора 27 березня до вечора 28 березня. Згідно з Правилom 2, відлік починається **28 березня** . Слід сказати, що я досі не впевнений, чи відбудеться День спустошення цього дня, чи просто Папа Лев

схвалить неоосманський орден цього дня. Побачимо.

27 квітня 2027 року — Пізні дощі. Останній день Другого свята Опрісних хлібів

— 21-й день другого місяця, компенсаційна Пасха з Чисел 9 для тих, хто не зміг відсвяткувати першу. Відлік починається **27 квітня**.

Тридцять днів з різницею. Залиште це число.

Чотири пункти підрахунку

Кількість	Святе Письмо	Від	До	Дні	Який є
1290	Даниїла 12:11	28 березня 2027 рік	7 жовтня 2030 рік	1290	Йом-Кіпур — 10 Тішре
1260	Об'явлення 11:3, 12:6	27 квітня 2027 рік	7 жовтня 2030 рік	1260	Йом-Кіпур — 10 Тішре
1250	Матвія 24:22	27 квітня 2027 рік	27 вересня 2030 рік	1250	Йом Теруа — переддень 1 Тішрі
1335	Даниїла 12:12	27 квітня 2027 рік	21 грудня 2030 рік	1335	25 Кіслев — Ханука

Кожен з них приземляється у призначений час. Перевірте їх самі; саме для цього призначені супровідна веб-сторінка та сторінка огляду.

Тридцять днів, що випали

Тепер результат я не збудував.

Даниїл вказує на 1290 днів. Іван вказує на 1260 днів. Два автори, що пишуть різними мовами на різних континентах приблизно в один і той самий період, з різницею в шість століть.

$$1290 - 1260 = 30.$$

А два опорні моменти у 2027 році — Перші плоди та останній день Другого Опрісного Хліба, незалежно визначені як святкові дні в календарі, обчисленому за місячними з'єднаннями, — мають **різницю в тридцять днів**.

З 28 березня по 26 квітня триває тридцять днів. 1260 рік починається 27-го числа.

Я цього туди не вказав. Це різниця між двома числами, які я не вибирав, що відповідає проміжку між двома датами, які я не встановлював. Тридцять днів відступництва — період, у якому світ займає чиясь сторону після явлення Антихриста і до того, як настане Пізній Дощ — не вставлені в цю часову шкалу. Вони випадають з віднімання.

Це тест, який я запропонував у розділі 3: система, яка описує щось реальне, має тенденцію давати відповіді на запитання, які їй ніхто не ставив. Це найяскравіший приклад у книзі. Підібрана система дає саме те, для чого вона була підібрана. Це створило тридцятиденне вікно, тому що два пророки, які писали з різницею в шістсот років, обрали числа з різницею в тридцять років.

Десять днів, що теж випали

Те саме відбувається і на іншому кінці.

$$1260 - 1250 = 10.$$

Десять днів між днем взяття вірних і днем завершення гніву Господнього. У єврейському календарі є рівно одна пара призначених часових проміжків, які відрізняються за десять днів:

Йом Теруа 1-го Тішрея та Йом Кіпур 10-го Тішрея. Дні між ними – це Дні Благоговіння.

І відліки приземляються на обох кінцях цієї пари. 1250 закінчується на Йом Теруа. 1260 закінчується на Йом Кіпур.

Ісус сказав, що дні будуть короткі:

«Якби ті дні не були вкорочені, то не врятувалася б жодна душа; але заради вибраних ті дні вкоротяться». — Матвія 24:22

Наскільки скорочено? На десять — на різницю між повною мірою скорботи та днем, коли вірні будуть позбавлені її. Ісая описує те, що відбувається протягом цих десяти днів:

«Ході, народе мій, увійдіть до своїх кімнат і зачиніть за собою двері, сховайтеся на короткий час, поки гнів не мине». — Ісая 26:20

Десять днів за зачиненими дверима, поки гнів вичерпується, між двома святами, що відрізняються один від одного на десять днів. **Жодного числа не**

було обрано, щоб це спрацювало.

Проблема, яку я не вирішив

Ось у чому складність, і вона має бути в основному тексті.

У книзі Даниїла 12:11 число 1290 не пов'язане з однією подією. Воно пов'язане з двома:

«Від часу, коли буде скасовано постійну жертву і встановлено гідоту спустошення, мине 1290 днів».

Яке ж регулярне жертвопринесення, якщо немає храму?

Чернетка заміни невирішеного уривку в розділі 12. — CLH

У першому виданні цього розділу я казав, що в мене немає однозначної відповіді на це питання, і вона в мене не була. Зараз вона в мене є, і це не та відповідь, на яку я сподівався, бо вона зобов'язує мене до того, що щось станеться публічно протягом семи місяців після друку цієї книги.

У Даниїла 12:11 наведено два маркери, а не один:

«Від часу, коли буде скасовано постійну жертву і встановлено гідоту спустошення, мине 1290 днів».

Гидота, про яку розповідає ця книга. Звичайне жертвопринесення не було принесено — бо немає храму, немає чинного вітваря, а посудини Інституту Храму знаходяться в будівлі на вулиці Місгав Ладах в очікуванні святилища, якого не існує.

Тож або перший маркер Данієля порожній, або я шукав не те. Я довго намагався зробити його другим. Слово мені не дозволяє.

Слово не гнеться

Я хотів, щоб *тамід* означав постійне поклоніння в загальному сенсі. Це не так, і я збираюся правильно навести аргументи проти себе, а не жестикулювати.

У кожному випадку вживання цього слова в Даниїлі — 8:11, 8:12, 8:13, 11:31 та 12:11 — воно використовується як תמיד , де означений артикль є скороченням від תמיד לזמן , *постійне цілопалення* з Виходу 29:38–42 та Чисел 28:3–8: ягня вранці, ягня ввечері, щодня без перерви. Даніїл ніколи не використовує це слово для позначення молитви, відданості чи поклоніння абстрактно. Жодного разу. А 8:11 ставить святилище в той самий пункт, що й

жертву.

Я ознайомився з аргументами на користь ширшого сенсу. Це аргументи, які я б із задоволенням прийняв. Вони не збереглися в контексті конкорданції.

Отже, чесний висновок є незручним: щоб перший маркер Даниїла мав дату 28 березня 2027 року, постійне цілопалення мало відбуватися до цієї дати. А це означає, що воно має розпочатися. А це означає, що воно має розпочатися незабаром.

(Рівень 3 — це судження про те, як Даниїль використовує слово, а не арифметичний результат. Але це судження всупереч моїй власній зручності, яка є єдиним видом, що має велику цінність.)

Для цього не потрібен храм. Для цього потрібен вівтар.

Ось що змінило мою думку щодо того, чи це можливо, хоча я роками пропускав це, бо дивився не на ту будівлю.

Повернувшись з вигнання, вони відновили постійне жертвопринесення **ще до того, як з'явився храм, щоб його помістити :**

«Вони поставили жертовник на його підвалинах, бо були налякані народами тих країв; і приносили на ньому цілопалення Господу, цілопалення вранці та ввечері... але підвалини храму Господнього ще не були закладені». — Ездри 3:3, 6

Прочитайте це двічі. *Олат тамід* — ранок і вечір, саме та жертва, про яку говорить Даниїл — проходила на відбудованому жертovníку на відкритому місці, де храм був будівельною ямою, і так було роками, доки не було закладено фундамент.

Немає храму. Немає скинії. Є вівтар, священство та ягня.

Це вся вимога, і вона зовсім іншого порядку, ніж будівництво Третього Храму. Храм — це десятирічний національний проект, що вимагає знесення або переміщення споруд, які п'ята частина людства вважає священними. Вівтар — це камінь, пандус і дозвіл стояти десь.

(Рівень 1 про те, що написано в Ездрі 3 — прочитайте самі. Рівень 3 про висновок, що маркер Даниїла задоволений таким самим чином.)

Що вже існує

Я не спекулюю щодо того, чи можна зібрати ці частини. Здебільшого це можливо.

- Кам'яний **вівтар, готовий до будівництва храму** , збудований за галахічними вимогами з необробленого каміння, був завершений та освячений в останній день Хануки, у грудні 2018 року. Він був сконструйований таким чином, щоб його можна було розібрати та перенести.
- Інститут **Храму** виготовив посудини, священицький одяг та золоту менору, а також роками навчав коенімів служінню.
- Програма з **розведення рудих телиць** є активною і з 2026 року перетворилася на національну навчальну програму.

Бракує не обладнання, не одягу, не навчених священиків і не дизайну. **Бракує місця, де можна було б стояти, і дозволу там стояти.** Ось і вся прогалина, і я не збираюся її применшувати: це політичний та релігійний бар'єр найсерйознішого типу на землі, і він триває вже п'ятдесят дев'ять років.

Бар'єр, який зараз рухається

І ось чому я готовий сказати сім місяців, а не сім років.

Домовленість, яка забороняла євреям молитися на Храмовій горі — *статус-кво* , низка домовленостей між Ізраїлем та Йорданією, згідно з якими Вакф управляє цим місцем, а молитва немусульман заборонена — помітно погіршилася протягом 2026 року. Три датовані пункти, всі вони були повідомлені та перевірені:

Дата	Що змінилося
21 січня 2026 року	Ізраїльська поліція, задовольнивши прохання єшиви Храмової гори, вперше дозволила єврейським відвідувачам проносити на гору друковані літургійні матеріали, включаючи Аміду. Донедавна відвідувачів, яких ловили на молитві, виганяли або затримували, а молитовні предмети взагалі забороняли.
23 липня 2026 року (Тіша бе-Ав)	До полудня піднялися понад три тисячі єврейських відвідувачів. Літургійні матеріали були дозволені. Близько десятка було заарештовано за молитву на західній стороні. Міністерство закордонних справ Йорданії назвало це « <i>кричущим порушенням історичного та правового статус-кво</i> » та звинуватило поліцію у « <i>сприянні цим діям</i> ».
16 серпня	Ізраїльська поліція знову послабила обмеження на єврейські

Дата Що змінилося

2026 року молитви на цьому місці — за тиждень до того, як я написав цей абзац.

Це не статичний бар'єр. Це бар'єр, який демонтують поступово, публічно, і щоразу в газетах фіксуються заперечення Вакфу та Королівства Йорданія.

А тепер дисципліна, бо саме тут така книга заходить надто далеко. Молитва — це не жертва. Відстань між тим, як *людина може читати Аміду на Горі*, і тим, як *там вранці та ввечері жертвують ягня*, величезна, і ніщо в таблиці вище не закриває її. Те, що встановлює таблиця, вужче, і я не стверджуватиму більше: розташування, яке унеможливорює створення вівтаря, не є фіксованим, воно рухається, і цього року воно рухалося тричі в одному напрямку.

(Рівень 2 — кожен рядок датований та має вказане джерело. Висновок з нього мій, і це в кращому випадку Рівень 3.)

Отже, що передбачає ця книга

Я б волів бути конкретним і помилковим, ніж розпливчастим і непідданим спростуванню, тому:

Постійне цілопалення — жертovníк, священство, ягня вранці та ввечері — починається в Єрусалимі до 28 березня 2027 року. А потім воно припиняється.

Обидві половини є обов'язковими. *Тамід* не може бути скасований 28 березня 2027 року, якщо він не діє з 27 березня 2027 року. Пункт Даниїла потребує певної існуючої речі, щоб описати його скасування.

У мене немає жодної думки щодо механізму, місця на Горі, юридичного інструменту чи того, хто його виконує, і я не збираюся вигадувати його, щоб зробити картину повною. Я вважаю, що цього вимагає сама структура, і що саме ця структура є тим, для чого я вам показував арифметику.

(Рівень 4 — пророчий. Це те, що передбачає структура, а не те, що мені сказали.)

На одне заперечення дано відповідь, бо воно гарне

«Будь-який вівтар, встановлений у 2027 році, буде незаконним. Оскаржуване священство, відсутній попіл рудої телиці, відсутній Синедріон, який визнає

більшість євреїв. Це не міг бути справжній тамід , і Бог не зарахував би його видалення».

Даниїл відповідає на це в тому ж розділі, звідки походить це слово.

Коли Антіох припинив постійне приношення, **священство, яке його здійснювало, було куплене та зіпсоване**. Ясон придбав первосвящество; Менелай перехитрив його за нього. Такий був стан служіння, коли *тамід* було забрано — і Святе Письмо досі називає це приношення *тамідом* і досі вважає його видалення злочином, а Даниїл досі приписує йому пророче число.

Постійне приношення не обов'язково має бути в належному стані, щоб його скасування було зареєстровано на небесах. Це не мій висновок; це історична ситуація уривку.

Якщо віттар не з'явиться

Тоді перший маркер Даниїла не має референсу, 1290 рік починається не там, де я сказав, і цей розділ провалився. Аргумент про мерзоту вижив би сам по собі; цей — ні.

Перш ніж це станеться, я хочу, щоб один варіант був зафіксований, бо вважаю, що його варто розглянути, навіть якщо я не збираюся на нього зупинятися.

На землі існує лише один інститут, який описує себе як вічну жертву, що приноситься в кожному місці. Це Меса — власне твердження Риму, визначене в Тридентському соборі, що спирається на Малахію 1:11 і не вимагає жодного храму. І його вже один раз забрали: 8 березня 2020 року Римська єпархія скасувала всі публічні Меси, і протягом двох тижнів єпархії Італії, Ірландії, Філіппін, Іспанії та більшої частини Сполучених Штатів зробили те саме. Протягом кількох тижнів вічна жертва публічно не приносилася ніде в західному світі.

Якщо це *тамід* , то те, що відбувається у березні 2027 року, є актом Римської церкви проти себе за часів **Лева XIV** , спрямованим на пристосування до ісламу, а відступництво з 2 Солунян 2 – це відпад найбільшої групи християн на землі. Це моя думка про живу людину на державній посаді, запропонована як думка, і я б волів висловити її прямо, ніж нав'язувати.

Але я ставлю це на друге місце, і причина полягає в конкорданції. *Тамід* Даниїла — це постійне цілопалення щоразу, коли він його використовує, і я не можу просувати читання, бо воно зручніше, ніж те, для якого потрібен

жертвник у Єрусалимі протягом семи місяців. Читання з Меси — це правдоподібність, яку тримають про запас. Жертвник — це позиція.

(Рівень 4 протягом усього тексту та залежний від ототожнення Звіра з ісламом, що обговорюється у книзі «Викладання історії до того, як це станеться», і тут радше передбачається, ніж захищається.)

Що нам дає цей розділ

- Даниїлове слово תָּמִיד – це постійне цілопалення у **всіх п'яти** його випадках і ніколи не означає поклоніння загалом. *(Рівень 3 — і це судження, винесене всупереч моїй власній зручності.)*
- У книзі Ездри 3:3–6 відновлено жертвопринесення на жертвнику **до закладення фундаменту храму**, тому маркеру потрібен жертвник, а не святилище. *(Рівень 1 у тексті).*
- Вівтар, посудини, одяг та навчені жерці **вже існують**; бракує місця та дозволу. *(Рівень 2.)*
- Домовленість про заборону єврейського богослужіння на Горі **змінювалася тричі у 2026 році** в одному напрямку, незважаючи на зареєстровані заперечення Йорданії. Молитва — це не жертва, і це не закриває прогалину — це показує, що бар'єр не є незмінним. *(Рівень 2 щодо подій, рівень 3 щодо висновків.)*
- **Отже: постійне цілопалення починається в Єрусалимі до 28 березня 2027 року, а потім припиняється.** Якщо ні, то цей розділ неправильний, і я попередив вас про це заздалегідь. *(Рівень 4.)*
- Зберігається в резерві: Меса як вічне жертвопринесення, а березень 2020 року – як доказ того, що таке поняття можна скасувати в усьому світі без армії. *(Рівень 4).*

Гидота встановлена у березні 2027 року. Про це розповідає ця книга. Але **яке регулярне жертвопринесення скасовано у березні 2027 року?**

Згідно з інтерпретацією цієї книги, регулярне жертвопринесення було скасовано Христом на хресті в 30 році нашої ери — це аргумент, наведений у 8-му розділі щодо Даниїла 9:27, і я досі його дотримуюся. У серпні 2026 року, коли я пишу цю книгу, не було жодного храму, що стояв би, і жодної відновленої системи жертвоприношень, яку можна було б скасувати. Отже, перший із двох маркерів у Даниїла не має референсу на момент початку відліку. Оскільки це стосується події, яка ще є в майбутньому, я можу лише

здогадуватися про це без вагомих доказів.

У мене немає однозначної відповіді. Ось два, які, на мою думку, варті уваги, і я твердо не дотримуюся жодного з них.

Єврейське слово **תמיד** (*тамид*), що означає *постійний* або *регулярний* . У Даниїла 8:11–13 це слово означає постійне цілопалення, але саме слово називає безперервність, а не тварину. Якщо *тамид* читати як постійне поклоніння Богу, а не як конкретний обряд жертвоприношення, то у березні 2027 року скасовується постійне поклоніння світу, яке витісняється, коли Звір схвалюється, а народи навертаються. Таке тлумачення певною мірою підтверджується тим, як цей термін використовується в Даниїла 8, і це зручно для мене, що є причиною не звертати на нього особливої уваги.

Друга можливість полягає в тому, що два речення називають одну складну подію, описану з двох сторін, і в цьому випадку складність полягає радше в граматиці, ніж в історії. Вирішення цього питання вимагає судження про граматику івриту, яке я не збираюся прикидати.

1335-й і де він кидає якір

Даниїл наводить четверте число у наступному вірші:

«Блаженний той, хто терпить і досягає 1335 днів!» — Даниїла 12:12

Відлік від Пізніх дощів 27 квітня 2027 року, 1335 день – це **21 грудня 2030 року** , що дорівнює 25 Кіслева, першого дня Хануки, свята повторного освячення Храму. Блаженний той, хто чекає і досягає освячення.

Дозвольте мені висловити свої припущення щодо того, як ці події відбудуться на практиці. Коли ми будемо захоплені на Йом Теруа, Бог почне виливати Свої Чаші Гніву протягом десяти днів. Він застосує ядерну зброю Ізраїлю, а можливо, і Ірану та/або Пакистану, і судитиме народи, які повстали проти Єрусалиму. Ми будемо безпечно перебувати у своїх покоях у Новому Єрусалимі із зачиненими дверима, поки світ горітиме. Третина людства, переважно мусульмани, загинуть протягом цих десяти днів. Ті, хто виживе, продовжуватимуть *чекати і досягнуть 1335 днів*, Хануки, коли Ісус повернеться з усіма нами та зцілить народи.

Мене це вражає. Ось що в цьому незручно.

Даниїла 12:11 та 12:12 розташовані поруч і зазвичай читаються як такі, що мають одну й ту ж відправну точку. Якщо 1335 рік рахувати з того ж дня, що й 1290 рік — 28 березня 2027 року — то він припадає на 21 листопада

2030 року, що взагалі ніщо.

Щоб досягти Хануки, 1335 рік має бути пов'язаний з Пізніми дощами, а не з Гидотою. Саме це чітко робить календар проєкту «Месія 2030»: їхній запис на 27 квітня 2027 року говорить «*ПОЧАТОК 1260 ТА 1335 РОКУ*». Тож це їхня заявлена структура, а не мій винахід. Але це все одно вибір, і простіший виклад двох суміжних віршів полягає в тому, що обидва числа відраховуються з одного й того ж моменту.

(Рівень 3. Результат вражає. Закріплення, необхідне для його отримання, є спірним, а альтернативне закріплення нічого не дає.)

Вся мікрошкала часу

Дата	День	Що
28 березня 2027 року	Початок 1290 року	Гидота спустошення · Первістки
28 березня – 26 квітня 2027 рік	дні 1–30	Відступництво — світ займає чиясь сторону
27 квітня 2027 року	1260 та 1335 починати	Пізній дощ · останній день Другої години опрісноків
24 квітня 2030 року	—	Термін вироку Юди закінчується · 21 Нісана
27 вересня 2030 року	день 1250	Йом Теруа — воскресіння, захоплення, повернення
27 вересня – 7 жовтня 2030 р.	десять днів	Дні благоговіння · за зачиненими дверима · гнів
7 жовтня 2030 року	кінець дня 1260 та дня 1290	Йом-Кіпур — обидва відліки закриваються
12 жовтня 2030 року	—	Суккот починається
21 грудня 2030 року	день 1335	Ханука · <i>Блаженний той, хто чекає</i>

Що нам дає розділ 12

- Усі чотири пункти підлягають визначенню часу відповідно до правила інклюзивності, проголошеного в Розділі 1.
(Рівень 1 — відтворюваний.)
- 1290 – 1260 = 30**, а два якірні моменти знаходяться на відстані тридцяти днів один від одного. Вікно відступництва випадає з арифметики, а не вставляється. **Це найсильніший внутрішній**

результат у книзі. (Рівень 1.)

- **1260 – 1250 = 10** , і існує рівно одна пара призначених часів з інтервалом у десять днів. Ці дні скорочуються саме Днями Благоговіння. (Рівень 1 щодо арифметики; Рівень 3 щодо читання Матвія 24:22 таким чином.)
- 1335 день — це 25 Кіслева, день повторного освячення Храму, **але лише якщо 1335 рік пов'язаний з Пізніми дощами, а не з Гидотою** , а Даниїла 12:11–12 зазвичай читають як такі, що мають спільний початок. (Рівень 3)
- **Невирішено: Даниїл 12:11 пов'язує 1290 зі скасуванням постійної жертви, а також з гидотою, і ця структура не має чіткого посилання на перший у березні 2027 року.**

Розділ 13 — Послідовність бенкету

Досі все було арифметикою. Цей розділ присвячений закономірності, а закономірність — це м'якший вид доказів, тому я буду відповідно скромними у своїх твердженнях.

Твердження полягає в наступному: призначені часи з Левит 23 не є сімома релігійними святами. Вони є послідовністю, і Ісус дотримувався цього порядку.

Сім

«Господні призначені дні, коли ви будете скликати святі збори, — Мої призначені дні ось ці». — Левит 23:2

Івритом є **מִועֵד** (*муедім*), і це не означає *свята* . *Муед* — це зустріч.

— заздалегідь домовлена зустріч між сторонами, які обидві мають намір її провести. Це слово використовується для позначення часу, який Бог призначив для зустрічі зі Своім народом.

Їх сім, розділених на два кластери:

Весна	День
1 Песах — <i>Песах</i>	14 Нісана
2 Прісний хліб — <i>маца</i>	15–21 Нісана
3 Перші плоди — <i>Йом га-Біккурім</i>	день після суботи того тижня
4 Тижні — <i>Шавуот</i>	50 днів після перших плодів

	Осінь	День
5	Труби — <i>Йом Теруа</i>	1 Тішрі
6	Спокута — <i>Йом-Кіпур</i>	10 Тішрі
7	Кучки — <i>Суккот</i>	15–21 Тішрі

Чотири навесні, згруповані протягом восьми тижнів. Три восени, згруповані протягом трьох. А між четвертим і п'ятим — проміжок приблизно чотири місяці, протягом якого взагалі нічого не призначається.

Перші чотири, збережені в той самий день

			у день?
Бенкет	Що це вимагало	Що Він зробив	
Песах	ягня, забите в сутінках, 14 Нісана	розп'ятий	так
Прісний хліб	закваска — образ корупцію — прибрати	тіло в гробниці, не бачачи тління	так
Перші плоди	подарували перший сніп жнив	підняті, « <i>перші плоди ті, хто спить</i> »	так
Тижні	зібраний урожай, п'ятдесят днів потому	Дух зійшов на Шавуот, п'ятдесят днів потому	так

Павло не трактує цю відповідність як декоративну. «*Христос, наша Пасха, також був принесений у жертву*» — не як пасхальний агнець, а сама річ. «*Христос воскрес із мертвих, первісток серед покійних*». Він використовує назву свята як опис події.

Чотири зустрічі. Чотири дотримані, по порядку, в той самий день. Не в потрібний час. В той самий день.

На цьому спостереженні ґрунтується решта розділу, і варто зупинитися на тому, як легко все могло відбутися інакше. Розп'яття — це не запланована подія; воно відбувається, коли натовп і правитель вирішують, що це станеться. Те, що воно випало на 14 Нісана, воскресіння — на Первістоків, а Дух — на Шавуот, є або найсуворішим збігом в історичних записах, або саме це означає слово «*моєд*». Дотримано зустрічі.

Три, яких не дотримуються

Потім закономірність припиняється. Йом Теруа, Йом Кіпур та Суккот ніколи не мали своєї відповідної події.

Щороку відтоді сурми лунають 1-го Тішрея, але нічого не відбувається. Щороку День Спокути настає і минає. Це не аргумент від мовчання – це спостереження, що послідовність, яка точно дотримувалася чотири рази поспіль, має чотири невиконані призначення і не виконувалася жодного з них протягом двох тисяч років.

Або цей візерунок ніколи не був візерунком, або решта три все ще попереду.

Чому розрив є формою церковної епохи

І ось тут сам календар говорить те, що розділи про Даниїла мали обґрунтувати.

Між Шавуот і Йом Теруах є проміжок приблизно в чотири місяці без визначеного часу. Жодного. Весняний сезон закінчується, і потім нічого не відбувається аж до звуку сурми.

У власному святковому календарі Тори є прогалина посередині — і ця прогалина знаходиться саме там, де закінчуються чотири свята, що дотримуються, і починаються три, що не дотримуються.

У розділі 8 довелося наполегливо працювати, щоб захистити переривання сімдесятого тижня Даниїла, і я вам прямо сказав, що ніщо в Даниїлі не оголошує про це. Левит 23 також не оголошує про це. Але там є таке переривання, вбудоване в рік, там само.

Я б не будував на цьому часову шкалу. Як стверджувалося на підтвердження прогалини з інших причин, це має певну цінність.

(Рівень 3. Відповідність реальна; її значення — це інтерпретація. Хтось може вважати, що чотиримісячний проміжок є сільськогосподарським — інтервалом між збором зерна та збором фруктів — і бути повністю правим у цьому, і це не зробить спостереження менш цікавим.)

Наступний по порядку

Якщо послідовність дотримується порядку, наступне призначення буде п'ятим, і є лише один кандидат.

Йом Теруа. 1 Тишрі. Свято сурм.

Те, що призначено на цей день, варто порівняти з тим, чого християни очікують під час повернення Христа. Це єдине свято, яке припадає на новий

місяць — день, початок якого не можна було оголосити заздалегідь, оскільки він залежав від появи півмісяця, тож вартові чекали, і ніхто не знав години. Це день сурмлення, тривоги та виклику. А в єврейській традиції він несе в собі спогад про коронацію: день проголошення царя. Сурма. День, який ніхто не міг визначити заздалегідь. Проголошення царя. І воскресіння під час останньої сурми.

Потім десять днів, Дні Благоговіння, які, як видно з 12-го розділу, в арифметиці дорівнюють різниці між 1260 і 1250 роками, і які Ісая описує як замкненість за зачиненими дверима, поки обурення триває.

Потім Йом-Кіпур — спокута, вирок завершено, книги вирішено. На цьому закінчуються два довгі пункти 12-го розділу.

Потім Суккот — збір плодів, Бог перебуває зі Своїм народом, де закінчується Об'явлення: *«скинія Бога серед людей, і Він перебуватиме серед них»*. Я досі не визначився, що саме відбувається в цей час. Чи перебуває Ісус на землі з нами, повернувшись, щоб боротися зі Своїми ворогами? Чи перебуває Він з нами в Новому Єрусалимі чи на «Небі» на деякий час? Кінець цитати з Об'явлення стосується прибуття Нового Єрусалиму та приходу Отця на землю, щоб царювати вічно.

Сурма, потім гнів, що терпиться за зачиненими дверима, потім спокута, потім оселя. Саме такий порядок встановлений у Левит 23, і саме в цьому порядку відлік днів у 12-му розділі відбувається без жодного прохання.

Що це показує і що ні

Він не дає жодного року. Ніщо в цьому розділі не датує нічого; Йом Теруа настає щоосені і триває вже три тисячі років.

Він показує, як має виглядати рік, отриманий у розділах з 6 по 10, коли він настане. Арифметика показує 2030 рік. Послідовність свят говорить, що якщо арифметика правильна, повернення припадає на Йом Теруа, а не на якусь довільну дату, а осінні свята 2030 року припадають на 27–28 вересня та 7 жовтня.

Щоб це спрацювало, мають узгодитися дві незалежні речі: рік за годинниками та день за послідовністю. Так і є.

Що нам дає розділ 13

- Моедім — це зустрічі, а не свята, — заздалегідь визначені фіксовані

зустрічі. (Рівень 2 — іврит.)

- Ісус дотримувався чотирьох весняних призначень **у день** , по порядку, і Новий Завіт називає їх такими. (Рівень 2.)
- Три осінні зустрічі не мають відповідної події і не мали жодної за дві тисячі років. (Рівень 2 — спостереження.)
- Тори містить чотиримісячний проміжок саме в тому місці, де закінчуються свята, що дотримуються, і починаються ті, що не дотримуються. (Рівень 3 — підтвердження проміжку, про який йдеться у розділі 8, а не його доказ.)
- Якщо послідовність продовжується по порядку, наступною зустріччю буде **Йом Теруа** : новий місяць, труба, коронація та день, початок якого не можна було оголосити заздалегідь. (Рівень 3.)
- Порядок, описаний у Левит 23 — сурма, потім десять днів, потім спокута, потім проживання — це порядок, у якому розташовуються

підрахунки у 12-му розділі. (1-й рівень за кількістю; 3-й рівень за значенням.)

Розділ 14 — Де два календарі збігаються

У другому розділі було сказано, що найслабшою ланкою цієї книги є календар, і що дата 27–28 березня 2027 року існує лише за спостережним обчисленням. Це коштувало мені чогось сказати.

Цей розділ — інша половина того реєстру, і це найкраща новина в книзі.

Заперечення, на яке відповідає цей розділ

Скептик, який уважно прочитав розділ 2, має в своєму розпорядженні нищівний рядок, і він звучить приблизно так:

«Ви створили свій власний календар, а потім виявили, що ваші дати припадають на ваші власні свята. Звісно, що так. Будь-який календар можна створити таким чином, щоб він відображав свята там, де вам потрібно. Покажіть мені дату, яка збереглася б після календаря, який ви не обирали».

Це справедливий виклик, це правильний виклик, і він заслуговує на пряму відповідь, а не на захист мого календаря.

Ось відповідь.

Порівняння

Я проводив кожне свято, щороку з 2025 по 2030 рік, за обома календарями: спостережним літочисленням, якого дотримується ця книга, та фіксованим рабинським календарем, який використовується єврейським світом приблизно з четвертого століття. Дві системи побудовані на несумісних правилах — одна встановлює перший місяць за місячним з'єднанням, найближчим до весняного рівнодення, інша — за дев'ятнадцятирічним циклом із чотирма доданими правилами відтермінування.

Рік	Розрив між двома календарями
2025 рік	від 0 до 1 дня
2026 рік	1 день
2027 рік	30-31 днів
2028 рік	1-2 дні
2029 рік	1-2 дні
2030 рік	1 день навесні · нуль на кожному осінньому святі

Дві речі в цій таблиці мають значення, і вони тягнуть у протилежних напрямках.

Спочатку знову «погані новини»

2027 рік — єдиний рік, що виходить за межі діапазону. У цьому році фіксований календар вставляє свій тринадцятий місяць, Адар II, а правило рівнодення — ні. Спостережувальний Песах 2027 року припадає на 22 березня; рабинський Песах 2027 року припадає на 21 квітня. Різниця становить цілий місяць за місячним календарем.

А від 2027 року залежить найближча дата. Я казав про це в розділі 2, і я повторюю це тут, у розділі, який має бути гарною новиною, бо читач, який пам'ятає лише добру половину, буде погано обслужений.

Якщо фіксований календар правильний, то 27-28 березня 2027 року не є святом, і аргумент про перші плоди на його користь зникає.

Тепер гарні новини

Ще раз подивіться на останній рядок.

У 2030 році два календарі збігаються точно. Не приблизно. Точно в день, на кожне осіннє свято:

Бенкет	Спостережувальний	Фіксований рабин
--------	-------------------	------------------

Йом Теруа — 1 Тішрі	28 вересня 2030 року	28 вересня 2030 року
Йом-Кіпур — 10 Тішре	7 жовтня 2030 року	7 жовтня 2030 року
Початок Суккоту — 15 Тішрі	12 жовтня 2030 року	12 жовтня 2030 року
25 Кіслева — 1335-й день	21 грудня 2030 року	21 грудня 2030 року

Чотири дати. Дві системи, які відрізняються на місяць у 2027 році. Нульова різниця у 2030 році.

Що це насправді купує

Скажу це якомога точніше, бо тут легко перебільшити, і я бачив, як люди це роблять.

Пункт призначення не залежить від мого календаря. Стартовий пістолет залежить.

Читач, який відкидає все, що зазначено в другому розділі, — який вважає, що спостережний літочислення є дивацтвом, а фіксований рабинський календар — єдиним законним єврейським календарем, — **все ж таки доходить до Йом Теруа 28 вересня 2030 року та Йом Кіпура 7 жовтня 2030 року.** Ці дати не є артефактом саморобного календаря. Це місце, де обидва календарі завершуються. Ви можете викинути весь мій другий розділ, і кінець залишиться незмінним.

Таким чином, усе в розділі 12, що закінчується восени 2030 року, переживає заперечення щодо календаря без змін: 1260 та 1290 роки завершуються Йом-Кіпуром, 1250 рік досягає Йом Теруа, десять днів благоговіння між ними, а 1335-й день припадає на Хануку.

Не збереглося лише 2027 рік, з якого починаються ці підрахунки. **Підрахунки не залежать від календаря в кінці та залежать від календаря на початку**, і це незручний, але точний опис поточного стану цієї книги.

А тепер дисципліна

Саме в такому разі в подібній книзі вживається слово «чудовий», а я цього не робитиму.

Збіжність — це не диво. Це те, що роблять дві місячно-сонячні системи, коли вони випадково потрапляють у фазу, і ви можете спостерігати за ними у 2025, 2026, 2028 та 2029 роках в одній таблиці. Обидві наближаються до одного й того ж місяця. У більшості років вони добре збігаються; іноді інтеркаляція

випадає по-різному, і вони розходяться на місяць. Те, що 2030 рік є одним із близьких років, не є знаком. Це арифметика.

Його цінність **захисна, а не доказова**. Він не доводить дату. Він усуває заперечення проти неї — і заперечення, яке він усуває, є найсильнішим, яке скептик має проти осінніх дат.

Це все, що вона робить. Вона варта окремого розділу, бо заперечення варте відповіді, а не тому, що угода щось доводить.

Якби я сказав вам, що шанси проти збігу двох календарів астрономічні, я б зробив те, проти чого була написана ця книга. Вони часто збігаються. Вони збігаються у 2030 році. Цього достатньо, і цього не більше ніж достатньо.

Що нам дає розділ 14

- Протягом 2025–2030 років два календарі зазвичай збігаються протягом одного-двох днів; це не конкуруючі системи, що дають різні роки. *(Рівень 1 — обчислений та відтворений на веб-сторінці).*
- **2027 рік — це єдине відхилення**, яке відрізняється на повний місячний місяць, і це рік, на який базується близька дата. *(Рівень 1 у обчисленні; вразливість реальна та зазначена двічі.)*
- **2030 рік – це рік точної згоди** щодо Йом Теруа, Йом Кіпур, Суккот та 25 Кіслева. *(Рівень 1.)*
- Таким чином, дати осені 2030 року **не залежать від календаря цієї книги** та повністю витримують заперечення щодо календаря. 2027 рік – ні. *(Рівень 2.)*
- Ця збіг **не є дивом** — це те, що роблять місячно-сонячні системи у фазі. Його цінність полягає в тому, що він усуває заперечення, а не в тому, що доводить дату. *(Сказано так, щоб ніхто не міг звинуватити книгу в тому, що вона стверджує щось більше.)*

ЧАСТИНА VI — ЗМАГАЛЬНІСТЬ

Розділ 15 — Найвагомші заперечення

Я намагався відповісти на заперечення там, де вони виникали, а не залишати їх усі на потім, бо аргумент, який відкладає свої труднощі, привчає читача довіряти йому. Але деякі заперечення стосуються не окремого розділу. Вони стосуються всієї справи.

Ось вони, у найсильнішій формі, яку я можу висловити. Я спробував сформулювати кожен з них так, як це зробив би його найкращий прихильник, а не як солом'яний пан. На два з них я відповідаю, що заперечувач має рацію.

1. «Ніхто не знає ні дня, ні години».

Ви робите те, що Ісус прямо заборонив. Він сказав, що ніхто не знає — ні ангели, ні навіть Син. Хто ви? Кожне покоління народжує таких людей, як ви, і той факт, що у вас є електронна таблиця, не відрізняє вас від чоловіків з діаграмами у 1844 та 1988 роках. Настанова полягала в тому, щоб спостерігати, а не рахувати.

Це заперечення, яке майже всі висувують першим, і наведена вище версія є переконливішою за ту, яку я зазвичай чую, тому дозвольте мені поставитися до неї серйозно.

Три речі правдиві одночасно.

По-перше, Матвія 24:36 стосується дня та години, і я не стверджую, що це саме так. Ця книга називає дату, отриману шляхом висновку з текстів та історії, публічно, з показаним виконанням та перевіркою кожного числа. Це відрізняється від твердження, що мені сказали. Я ніколи не стверджував, що мені сказали.

Друге полягає в тому, що вірш був правдивим, коли його було сказано. *Ніхто не знає*, що це твердження про стан справ, а не постанова про те, що стан справ є постійним. Даниїлу було сказано, що слова були «заховані та запечатані до кінця часу» — це мова, яка очікує пізнішого розпечатування, а не постійного.

Третє — це те, що мені найважче спростувати, і воно на боці заперечувача. **Чоловіки використовували саме такі міркування, щоб виправдати саме цю діяльність протягом двохсот років, і всі вони помилялися.** Це не дрібниця. Це вагомий аргумент проти мене, і я сам його дотримуюся.

Я б сказав, що наказ пильнувати несумісний з настановою не робити висновків. Ісус дорікнув фарисеям за те, що вони читали небо, а не пору року. Він сказав церкві, що якщо вона не прокинеться, Він нападе на неї, як злодій, — а це означає, що альтернатива була доступна. Бути неспаним має зміст, або це слово нічого не означає.

Заперечення не розвіяно. На нього відповідає людина, яка усвідомлює, що всі до неї думали так само.

2. «Ти спочатку знайшов рік, а потім працював у зворотному порядку».

Маючи Біблію, калькулятор і достатню мотивацію, кожен може досягти будь-якого року. У вас є 390, 40, сім, 2000, 80, 1260, 1290, 1335, три календарі та чотири кандидатські декрети, з якими можна погратися. Звичайно, щось трапляється і на 2030 рік. Ви б знайшли щось і на 2028 рік.

Це заперечення я поважаю найбільше, бо саме його я б висунув, і розділ 3 був написаний, щоб відповісти на нього до того, як будуть зроблені висновки.

Три тести, і я б застосував усі три до системи будь-кого іншого.

Чи були параметри обрані незалежно від цілі? 390 та 40 є в Єзекіїля 4. Сім є в Левит 26. Вісімдесят є в Псалмі 90. 1260, 1290 та 1335 є в Об'явленні та Даниїлі. Жодне з цих чисел не було вибрано мною. Я обираю, звідки починається кожен годинник — саме тому розділи 6 та 7 більшу частину своєї довжини присвячені захисту дат початку, а не арифметичним розрахункам.

Скільки вільних параметрів і наскільки приблизно? Два на такт: якір і скільки разів застосовується множник. Другий — це справжній вибір, і в розділі 3 це сказано. Але множник дорівнює сім, тому кожне додаткове застосування масштабує все на сім. Для Ізраїлю: жодне множення не дає 311 рік до нашої ери, один дає 2030 рік, два дає 18410 рік. Для Юдеї: один дає 350, два дають 2030 рік, три дають 13790. **Рівно одне налаштування на такт потрапляє в будь-яке місце в записаній історії.** Це не циферблат. Це перемикач з одним правдоподібним положенням.

Чи дає система результати, для яких вона не була створена? Це найсильніший тест, і відповідь – ні. Підібрана система дає саме те, для чого вона була створена. Ця система створила тридцятиденне вікно відступництва з різниці між 1290 роком Даниїла та 1260 роком Івана – двома числами, записаними з різницею в шість століть – що відповідає проміжку між двома святковими датами, встановленими місячним з'єднанням. І вона створила десятиденний інтервал, який виявляється єдиною парою десятиденних призначених часів у єврейському календарі.

Жоден з них не був спрямований на це.

Де заперечувач отримує справжній враження : генераційний годинник. Шість правдоподібних налаштувань, одне з яких дає 2030 рік, і це той, який я використовую. У розділі 9 друкується сітка та цей годинник посідає останнє місце. На цьому місці заперечення потрапляє в поле зору.

3. «Єзекіїля 4 — це не годинник».

Єзекііль виконував знак для обложеного покоління про майбутнє вигнання. Ніщо в уривку не вказує на зворотний відлік двох з половиною тисяч років після його смерті. Ви взяли уривок ухваленого пророцтва приблизно від шостого століття до нашої ери та перетворили його на секундомір.

Правильно, наскільки це можливо, і це шарнір, тому я не буду його пом'якшувати.

Цей уривок є знаком про вигнання. Уривок також визначає **кількість** — 390 і 40, з чітким коефіцієнтом перетворення, *один день за кожен рік*. Бог не сказав Єзекіїлю довго лежати там. Він дав числа та назвав одиницю вимірювання. Числа, видані точно, з вказаним перетворенням, видані для підрахунку; Даниїл так само порахував сімдесят Єремії та молився, коли вони закінчилися.

Справжня слабкість полягає не в підрахунку. Це в прив'язці. Те, що 390 років йдуть вперед від облоги 701 року до н. е., а 40 років йдуть до облоги 70 року н. е., походить від тлумачення лівої та правої сторін Єзекіїля як напрямку на часовій шкалі справа наліво. У розділі 4 чітко зазначено, що читач, який сприймає ліворуч і праворуч просто як *північ* і *південь*, нічого не втрачає в ідентичності двох будинків і не виграє від годинника — і що при такому тлумаченні ця книга не має початкових дат.

Я дотримуюся цього тлумачення через те, що воно дає далі, і в розділі 4 визнається, що це обґрунтовано результатом, а не самоочевидно. **Це найбільша окрема залежність у книзі, і це інтерпретація.**

4. «Левит 26 означає суворість, а не тривалість».

Семикратне — це ідіома. Буття 4:15 — це не арифметика. Ви перетворили єврейський підсилювач на знак множення, бо множення допомагає вам дійти до потрібного результату, і більшість коментаторів читають це так само, як і

я.

Більшість справді читає це саме так, і в розділі 5 це сказано саме так, а не чекається, поки їх спіймають.

Те, що стверджується в розділі 5, є вужчим, ніж *більшість, помиляється*. Йдеться про те, що **тяжкість не є вимірюваною величиною** — немає одиниці, в якій один голод у сім разів перевищує інший, — тоді як тривалість має таку одиницю. Покарання застосовується з часом, тому воно має два виміри: наскільки суворим і як тривалим, а *семикратне покарання* — це твердження про загальну суму, що складається з обох. Тільки один із цих двох вимірів може мати перевірний коефіцієнт сім.

Це створює розгалуження без зручного виходу. Або *сім разів* є кількісним, і в цьому випадку воно стосується загальної кількості з часовим виміром, або це чиста ідіома повноти, і в цьому випадку воно взагалі нічого не множить, а чотири ескалації є радше акцентом, ніж сходами.

І мені не потрібна фальшива суворість. Мені потрібна доступна тривалість. Читач, який упевнений, що Левит 26 розповідає про суворість, може бути повністю правий, і ця книга все ще актуальна; він описував би той вимір, до якого я не враховую.

(У розділі 5 також детально викладено переконливий аргумент проти трактування суворості, який я відмовляюся друкувати, оскільки він не працює. Якщо ви хочете знати, що ця книга робить з аргументом, який їй лестить, саме там і потрібно шукати.)

5. «Ваш календар вигаданий».

Ви відкидаєте календар, якого єврейський світ дотримувався протягом шістнадцяти століть, на користь календаря, розрахованого за астрономічними таблицями, а потім оголошуєте, що ваші дати припадають на свята. Вони припадають на ваші свята. Покажіть мені дату, яка збереглася за календарем, який ви не обирали.

Справедливо, і це правильний виклик. Розділ 14 існує для того, щоб відповісти на нього.

Осінні дати 2030 року повністю збереглися. Обидва календарі — спостережний, якого дотримується ця книга, і фіксований рабинський —

розміщують Йом Теруа на 28 вересня 2030 року, Йом Кіпур на 7 жовтня 2030 року, Суккот на 12 жовтня та 25 Кіслева на 21 грудня. Читач, який повністю відкидає розділ 2, все одно потрапляє до кожного з них. Кінцева дата не залежить від календаря.

Якір 2027 року не переживає цього. У 2027 році, і тільки в 2027 році за шість років, які я перевінив, два календарі розходяться на повний місячний місяць, оскільки фіксований календар вставляє II Адар, а правило рівнодення — ні. За рабинським літочисленням, 27–28 березня 2027 року взагалі не є святом.

Отже, позиція розділена. **Пункт призначення не залежить від календаря; стартова гармата — ні.** Це зазначено в розділі 2, знову в розділі 14 і знову тут, бо це, найімовірніше, правда і небажано.

6. «Кожен, хто призначав побачення, помилявся».

Міллер. Рассел. Візенант. Кемпінг. Кожен з них мав знання писань, арифметику та щирість. У кожного були послідовники, які продавали свої будинки. Базова ставка з цієї діяльності дорівнює нулю, і ви не дали мені жодної підстави вважати, що ви виняток.

Базова ставка реальна, і я не збираюся бути милим з цього приводу.

Звичайна відповідь — *дев'ять дівчат сказали «ні», тож десята може сказати «так»* — це відповідь на погану версію аргументу. Гарна версія — це не логічне твердження; це статистичне твердження, а статистичні аргументи не спростовуються, вказуючи на те, що вони не є дедуктивними. **Дуже тривала серія невдач — це доказ, і це доказ проти мене.**

Те, що я можу запропонувати, не є приводом вважати себе особливим. Це інший спосіб зазнати невдачі.

Кожне ім'я у цьому списку просило, щоб йому повірили. Ця книга просила, щоб її перевірили. Кожне число в ній відтворюється з введених даних за встановленими правилами; веб-сторінка перераховує та повідомляє про помилки; сторінка огляду дозволяє вороже налаштованому читачеві змінити будь-яке припущення та спостерігати за зміною висновку. Я роздрукував сітку, яка бентежить годинник покоління, ескалацію, яка зламала мій власний аргумент, помилку прив'язки, яка перевела годинник Джуди на 1990 рік, і сорокадвозначне число, яке я відмовився використовувати.

Якщо ця книга помилкова, **то механізм для демонстрації цієї помилки є в самій книзі.**

Це не твердження про правильність. Це єдине, що варто запропонувати натови.

7. «Ваші чотири годинники не є незалежними».

Ізраїль та Юдея походять з Єзекіїля 4 та Левит 26 і потребують однакових інтерпретаційних кроків. Юдея та ваш ювілейний лічильник починаються з 30 року нашої ери. Ваша конвергенція — це одна система, що узгоджується сама з собою.

Ви маєте рацію, і я казав це раніше за вас. У розділі 9 перевіряється кожен годинник на наявність спільних джерел, спільних точок опори та спільних інтерпретаційних рухів, і робиться саме такий висновок. Я вилучив з книги фразу «чотири незалежні годинники».

Те, що збереглося, є меншим: один фреймворк, застосований двічі майже без спільних вхідних даних — 390 проти 40, робить якір з різницею в сім століть, одне множення проти двох — і двічі призводить до одного й того ж року. Це перевірка узгодженості фреймворку, а не два свідки факту. У розділі 7 показано, як легко цей фреймворк дає 1990 або 2420 рік, коли якір рухається, тому перевірка не є тривіальною.

Менше, ніж здавалося. Більше, ніж нічого.

8. «Ви використовуєте хронологію меншин, коли вам це зручно».

Згідно з численними даними більшості, п'ятнадцятий рік правління Тиберія датується 28 або 29 роком нашої ери, а розп'яття — приблизно 33 роком нашої ери. Ви використовуєте численну дату співправительства меншості, яка дає 26 та 30 роки нашої ери — єдині цифри, які дозволяють вам точно визначити час. А ваші чотири Пасхи в Євангелії від Івана вимагають читання 5:1 як Пасхи, тоді як грецька версія говорить лише «свято».

Обидва вірні, обидва розкриті в розділі 7 і знову в розділі 8.

Якщо розп'яття відбулося в 33 році нашої ери, то сорок років Юди сягають 73 року нашої ери — не пасхальної облоги Єрусалима, а падіння Масади — і

годинник Юди не закривається. Ювілейний годинник рухається разом з ним, оскільки він має спільний якір.

Ізраїльський годинник не порушувався. Він встановлений у 701 році до нашої ери і не залежить від жодної хронології Нового Заповіту.

Отже: з двох найсильніших годинників один спирається на спірну дату першого століття, а інший — ні, і вони сидять на одному й тому ж році. Це чогось варте. Не варто вдавати, що спірний годинник усталений.

Що залишилося

Вісім заперечень. Щодо двох із них — незалежності годинників та шестикомпонентної сітки генеруючого годинника — заперечувач має повну рацію, і книгу було змінено, щоб стверджувати це. Щодо решти я дав найкращу відповідь, яку маю, і позначив, де вона закінчується.

Якщо ви дочитали до цього місця і все ще не переконані, я б волів це, а не альтернативу. Найгірший результат для такої книги — це коли читач повірить їй, бо автор звучав впевнено.

Натомість я б попросив ось про що. Не сприймайте висновки на мій авторитет. Скористайтеся методом: сформулюйте свої правила, перш ніж рахувати, позначте найслабші ланки у власному тексті та дозвольте будь-якій цифрі, яка вам подобається, бути неправильною. Якщо ви зробите це з цими розділами, і все це завалиться, книга все одно буде варта написання, і я захочу почути вашу думку.

info@purelife2030.com

purelife2030.com/the-numbers.html

Додатки

Додаток А — Головна хронологія

Кожна датована подія, на яку спирається ця книга, — з 701 року до нашої ери до 21 грудня 2030 року. Єврейські дати є рабинськими та були обчислені, а не скопійовані. Мітки рівнів пояснюються в розділі 3. Кожен рядок тут має окремий розділ.

#	Дата	Дата на єврейс ькому	Подія	Годинник	Святе Письмо	Рівень
1	722 р. до н. е.		Падіння вигнання Ізраїлю Ассирією	Самарії; Ізраїль дому	2 Царів 17:5-6	2 · ІСТОРИЧНИЙ
2	701 р. до н. е.		Облога Єрусалима Санхерівом зазнала невдачі — Початок 390 років Ізраїлю	Ізраїль	Єзек. 4:5; 2 Царів 19	3 · ТЛУМАЧЕННЯ
3	458 р. до н. е.		Артаксеркс I видає укази реставрація Єрусалим (Ездри 7)	Даниїла 9	Ездри 7; Дан. 9:25	2 · ІСТОРИЧНИЙ
4	409 р. до н. е.		Кінець першої 7-ми тижнів (49 років) — Відбудований Єрусалим	Даниїла 9	Дан. 9:25	1 · АРИФМЕТИКА
5	311 р. до н. е.		390 років Ізраїлю закінчуються. Покаяння немає. Речення, помножене на сім.	Ізраїль	Лев 26:18, 21, 24, 28	1 · АРИФМЕТИКА
6	26 р. н. е. (Тевет 1)		Ісус охрестився — кінець 69-го тижня; початок 70-	Даниїла 9	Лк 3:1,21-23; Дан. 9:25	3 · ТЛУМАЧЕННЯ

го тижня					
7	5 квітня н. е. 30	РОЗП'ЯТТЯ — Песах,	Юда / Даниїл 9	Дан. 9:26-27; 1 Кор 5:7	3 · ТЛУМАЧЕННЯ
#	Дата	Дата на єврейськ Подія ому	Годинник	Святе Письмо	Рівень
		середина 70-го тижня. Початок 40 років Юди.			
8	24 травня 30 р. н. е.	П'ятидесятниця — вилиття Духа; початок церковного віку	Месія	Дії 2	3 · ТЛУМАЧЕННЯ
9	Песах, 70 р. н. е. (~середина квітня)	ПОЧИНАЄТЬСЯ ОСТАННЯ облога Єрусалима — 40 років Юди минають. Покаяння немає.	Юда	Лк 21:20	2 · ІСТОРИЧНИЙ
10	9-10 Авеню, 70 р. н. е. (~4 р. н. е. Серпень)	Храм спалений.	Юда	Мт. 24:2	2 · ІСТОРИЧНИЙ
11	350 р. н. е.	Перший помножений Юда вирок Юди (280 років) закінчується. Покаяння все ще немає.	Юда	Лев 26:24,28	1 · АРИФМЕТИКА
12	14 травня 1948 рік	Ізраїль віродився як нація	Покоління	Мт. 24:32-34	2 · ІСТОРИЧНИЙ
13	23 січня 1950 рік	Кнесет оголошує Єрусалим столицею — 60 до 2	Покоління	Пс 90:10; Мт. 24:34	3 · ТЛУМАЧЕННЯ
14	7 жовтня 2023 рік	Атака ХАМАСу на Ізраїль — Шміні	Маркер	—	2 · ІСТОРИЧНИЙ

Ацерет

15	27 березня 2027 (субота)	Адар 2 18 років, 5787	ГИДОТИННЯ СПУСКУВАННЯ — гідота — це налаштувати	Скорбота Дан. 12:11; 2 Чт 2	4 · ПРОРОЧИЙ
----	--------------------------------	-----------------------------	--	--------------------------------	--------------

#	Дата	Дата на єврейському	Подія	Годинник	Святе Письмо	Рівень
16	28 березня 2027 рік (Сонце)	Адар 2 19, 5787	День 1 з 1290 року · початок 30 днів відступництва	Скорбота	Дан. 12:11	4 · ПРОРОЧИЙ
17	26 квітня 2027 рік (Пн)	Нісан 19, 5787	День 30 — кінець відступництва	Скорбота	2 Сол. 2:3	1 · АРИФМЕТИКА
18	27 квітня 2027 рік (Вівторок)	Нісан 20, 5787	ПІЗНІ ДОЩІ — День 1 1260 та 1335 років	Скорбота	Об'явлення 11:3;4 Дан. 12:12	4 · ПРОРОЧИЙ
19	15 квітня 2030 рік (Пн)	Нісан 12, 5790	Песах (Пасха), М2030 календар — 14-те число першого місяця	Термін дії	Лев 23:5	4 · ПРОРОЧИЙ
20	24 квітня 2030 рік (Сер)	Нісан 21, 5790	ТЕРМІН ПОКАРАННЯ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ — 21 Нісан, останній день Опрісних хлібів. Початок п'яти місяців.	Термін дії	Об'явлення 9:5	4 · ПРОРОЧИЙ
21	27 вересня 2030 рік (Пт)	Елул 29, 5790	Йом Теруа — День 1250. Воскресіння, Вознесіння, Повернення. Дні скорочені.	Повернення	Лев 23:24; Мт 24:22; Іс. 26:19-21	4 · ПРОРОЧИЙ
22	7 жовтня 2030 рік (Пн)	10 Тішрей, 5791	Йом-Кіпур — День 1260 і 1290-й день закінчуються. Десять днів гнів завершує.	Повернення	Лев 23:27; Дан. 12:11	4 · ПРОРОЧИЙ

23	11 жовтня 2030 (пт)	14 Тішрея, 5791	Свято Кучок починається той/та/те	Повернення Лев 23:34; Зах. 14:16	4 · ПРОРОЧИЙ
----	------------------------	-----------------------	---	-------------------------------------	--------------

#	Дата	Дата на єврейському	Подія	Годинник	Святе Письмо	Рівень
---	------	------------------------	-------	----------	--------------	--------

Тисячолітнє Царство

24	21 рік Грудень 2030 (субота)	Кіслев 25, 5791	День 1335 — «Блаженний він» хто чекає». Ханука: той/та/те Храм переосвячений.	Повернення Дан. 12:12	4 · ПРОРОЧИЙ
----	---------------------------------------	--------------------	---	-----------------------	--------------

#	Що встановлює	воноПоча	Операція	Роки	Результат	Читається як	Правило
1	Ізраїль: закінчується термін дії початкового терміну покарання	-700	701 р. до н. е. + 390	390	-310	311 р. до н. е.	Єзекіїля 4:5 — 390 днів, один день за рік (Єзек. 4:6).
2	Ізраїль: вироки, помножений на сім	-700	701 р. до н. е. + (390 x 7)	2730	2030 рік	2030 рік нашої ери	Левит 26:18, 21, 24, 28 — «у сім разів більше». Вийшов з облоги, яка розпочинає термін Ізраїлю (лівий бік Єзекіїля). Див. розділ 7.
3	Юда: термін покарання закінчується	30	30 р. н. е. + 40	40	70	70 р. н. е.	Єзекіїля 4:6 — 40 днів, один день за рік. Розп'яття до облоги Єрусалиму.
4	Юда: перше множення	70	70 р. н. е. + 280 (40 x 7)	+280	350	350 р. н. е.	Левит 26 — перше посилення. 40 x 7 = 280, продовження облоги з 70 року н. е.

5	Юда: друге множення	70	70 р. н. е. +1960 (40 x 7 x 7)	рік	2030 рік	2030 рік нашої ери	Левит 26 — друге посилення. 40 x 7^2 = 1960. НЕ '280 x 7' — Сімка в квадраті – це очко. Подається вперед. з облоги, яка
#	Що встановлює	воно Початок	Операція	Роки	Результат	Читається як	Правило
		ок					бо Юда ЗАВЕРШУЄ свій термін (права сторона Єзекіїля). Див. розділ 7.
6	Розп'яття 2000 років (40 ювілеїв)	+30	30 р. н. е. + 2000 2000 рік	рік	2030 рік	2030 рік нашої ери	Осія 6:2; 2 Петра 3:8. Сорок ювілеїв по 50 років.
7	Покоління Єрусалиму відновлене	з 1950 рік	1950 + 80	80	2030 рік	2030 рік нашої ери	Псалом 90:10 (80 років); Матвія 24:34. Кнесет голосування від 23 січня 1950 року, 60 до 2.
8	Даниїла перші тижнів	9:-457 сім	458 р. до н. е. + 49		-408	409 р. до н. е.	Даниїла 9:25 — 7 тижнів років.
9	Даниїла шістдесят дев'ять тижнів Месії	9:-457 до	458 р. до н. е. + 483		26	26 р. н. е.	Даниїла 9:25 — (7 + 62) x 7 = 483 роки.
10	Відродження Ізраїлю покоління (заперечення)	1948 + рік	1948 + 80	80	2028 рік	2028 рік нашої ери	Показано навмисно. 1948 рік НЕ дає 2030 рік — саме тому в книзі використовується 1950 рік. відновлення міста.

Додаток С — Дні мають значення

Усі підрахунки **включають обидві кінцеві точки** : день 1 – це дата початку.

Щоб відтворити їх на timeanddate.com, поставте позначку біля опції «Включити дату завершення в розрахунок — кожен підрахунок, кожного разу».

Кількість	Святе Письмо	Від	Початок	До	Кінець є	Іврит (кінець)
1290	Даниїла 12:11	28 березня 2027 рік	Первістки — гидота спустошення	7 жовтня 2030 рік	Йом-Кіпур — 10 Тішре	10 Тішрей, 5791
30	2 Сол. 2:3	28 березня 2027 рік	Початок відступництва	26 квітня 2027 рік	Відступництво закінчується	Ніссан 19, 5787
1260	Об'явлення 11:3; 12:6	27 квітня 2027 рік	Пізній дощ — останній день Другої години опрісноків	7 жовтня 2030 рік	Йом-Кіпур — 10 Тішре	10 Тішрей, 5791
1250	Матвія 24:22	27 квітня 2027 рік	Пізні дощі — свідки, що надали сили	27 вересня 2030 рік	Йом Теруа — дні, скорочені на десять	Елул 29, 5790
Кількість	Святе Письмо	Від	Початок	До	Кінець є	Іврит (кінець)
1335	Даніель 12:12	27 квітня 2027 рік	Пізні дощі «Блаженний він» хто чекає	21 грудня 2030 рік	Ханука — 25 Кіслева, повторне освячення Храму	Кіслев 25, 5791
2558	Маркер	7 жовтня 2023 рік	Напад ХАМАС Шміні Ацерет	7 жовтня 2030 рік	Йом-Кіпур сім років до дня	10 Тішрей, 5791
157	Об'явлення 9:5	24 квітня 2030 рік	21 Нісан (рабинський) — термін покарання минає; п'ять місяців починати	27 вересня 2030 рік	Йом Теруах двері зачиняються	Елул 29, 5790

Виведено: $1290 - 1260 = 30$, і два якірні періоди розташовані з інтервалом у 30 днів. $1260 - 1250 = 10$, і Йом Теруа та Йом Кіпур розташовані з інтервалом у 10 днів. Жоден із цих зв'язків не був розроблений. Див. Розділ 12.

Додаток D — Святковий календар 2025–2030 років, обидва літочислення

Дати спостережень – це опублікований календар проєкту «Месія 2030» (рівнодення плюс місячне з'єднання, єрусалимський час). Тут було розраховано рабинські дати. Усі дати – це дати **денного світла** ; кожне свято починається із заходом сонця попереднього вечора. Див. розділи 2 та 14.

Рік	Бенкет	Спостережувальн рабинський		Розрив
		ий		
2025 рік	Песах (14-те число, 1-й місяць)	12 квітня 2025 р.	12 квітня 2025 р.	того ж дня
2025 рік	Початок приготування прісного хліба (15-го числа)	13 квітня 2025 р.	13 квітня 2025 р.	того ж дня
2025 рік	Перші плоди	20 квітня 2025—		н/д
2025 рік	Шавуот / Тижні	9 червня 2025—		н/д
2025 рік	Йом Теруа / Труби (1 тишрі)	22 вересня 2025	23 вересня 2025	1 день
2025 рік	Йом Кіпур / Спокута (10 тишрі)	1 жовтня 2025 р.	2 жовтня 2025 р.	1 день
2025 рік	Початок Суккоту / Кучок	6 жовтня 2025 р.	7 жовтня 2025 р.	1 день
2026 рік	Песах (14-те число, 1-й місяць)	2 квітня 2026 р.	1 квітня 2026 р.	1 день
2026 рік	Початок приготування прісного хліба (15-го числа)	3 квітня 2026 р.	2 квітня 2026 р.	1 день
2026 рік	Перші плоди	5 квітня 2026 р.	—	н/д
2026 рік	Шавуот / Тижні	25 травня 2026—		н/д
2026 рік	Йом Теруа / Труби (1 тишрі)	13 вересня 2026	12 вересня 2026	1 день
2026 рік	Йом Кіпур / Спокута (10 тишрі)	22 вересня 2026	21 вересня 2026	1 день
2026 рік	Початок Суккоту / Кучок	27 вересня 2026	26 вересня 2026	1 день

2027 рік	Песах (14-те число, 1-й місяць)	22 березня 2027	21 квітня 2027 р.	30 днів
2027 рік	Початок приготування прісного хліба (15-го числа)	23 березня 2027	22 квітня 2027 р.	30 днів
Рік	Бенкет	Спостережувальн	рабинський	Розрив ий
2027 рік	Перші плоди	28 березня 2027—		н/д
2027 рік	Друга Пасха (14-те, 2-й місяць)	20 квітня 2027 р.	21 травня 2027	31 день року
2027 рік	2-й край прісного хліба (21-й)	27 квітня 2027 р.	28 травня 2027	31 день року
2027 рік	Шавуот / Тижні	17 травня 2027—		н/д
2027 рік	Йом Теруа / Труби (1 тишрі)	1 вересня 2027 р.	2 жовтня 2027 р.	31 день
2027 рік	Йом Кіпур / Спокута (10 тишрі)	10 вересня 2027	11 жовтня 2027 р.	31 день
2027 рік	Початок Суккоту / Кучок	15 вересня 2027	16 жовтня 2027 р.	31 день
2028 рік	Песах (14-те число, 1-й місяць)	9 квітня 2028 р.	10 квітня 2028 р.	1 день
2028 рік	Початок приготування прісного хліба (15-го числа)	10 квітня 2028 р.	11 квітня 2028 р.	1 день
2028 рік	Перші плоди	15 квітня 2028 р.	—	н/д
2028 рік	Шавуот / Тижні	4 червня 2028 р.	—	н/д
2028 рік	Йом Теруа / Труби (1 тишрі)	19 вересня 2028	21 вересня 2028	2 дні
2028 рік	Йом Кіпур / Спокута (10 тишрі)	28 вересня 2028	30 вересня 2028	2 дні
2028 рік	Початок Суккоту / Кучок	3 жовтня 2028 р.	5 жовтня 2028 р.	2 дні
2029 рік	Песах (14-те число, 1-й місяць)	28 березня 2029	30 березня 2029	2 дні
2029 рік	Початок приготування прісного хліба (15-го числа)	29 березня 2029	31 березня 2029	2 дні
2029 рік	Перші плоди	1 квітня 2029 р.	—	н/д
2029 рік	Шавуот / Тижні	21 травня 2029—		н/д
2029 рік	Йом Теруа / Труби (1 тишрі)	9 вересня 2029 р.	10 вересня 2029	1 день

рік			р.			
2029 рік	Йом Кіпур / Спокута (10 тишрі)	18 вересня 2029	19 вересня 2029	1 день		
2029 рік	Початок Суккоту / Кучок	23 вересня 2029	24 вересня 2029	1 день		
2030 рік	Песах (14-те число, 1-й місяць)	16 квітня 2030	17 квітня 2030	1 день року		
2030 рік	Початок приготування прісного хліба (15-го числа)	17 квітня 2030 р.	18 квітня 2030 р.	1 день		
2030 рік	Прісний хліб (кінці)	23 квітня 2030 р.	24 квітня 2030 р.	1 день		
2030 рік	Перші плоди	21 квітня 2030 р.	—	н/д		
2030 рік	Шавуот / Тижні	10 червня 2030 року	—	н/д		
2030 рік	Йом Теруа / Труби (1 тишрі)	28 вересня 2030	28 вересня 2030	того ж дня		
2030 рік	Йом Кіпур / Спокута (10 тишрі)	7 жовтня 2030 р.	7 жовтня 2030 р.	того ж дня		
2030 рік	Початок Суккоту / Кучок	12 жовтня 2030 р.	12 жовтня 2030 р.	того ж дня		
2030 рік	8-й день Хануки (закінчується роком)	13 грудня 2030 року	21 грудня 2030 року	того ж дня		

Додаток Е — Хронологічні примітки

Кожен орієнтир, який може атакувати критик, разом із науковим діапазоном та причиною зробленого вибору.

Невдала облога Санхеріва — у цій книзі використовується *701 рік до н. е.* .
Альтернативи: Безперечні.

Зафіксовано асирійським епонімічним каноном, Призмою Сеннаххеріва та 2 Царів 18-19. Облога Єрусалима провалилася: у власних анналах Ассирії сказано, що Єзекію замкнули, «як птаха в клітці», але ніколи не стверджується, що місто впало.

СУПЕР. Меншість (Ші) пропонує другий похід приблизно у 688-686 роках до н. е.; більшість проводить один похід у 701 році.

Падіння Самарії — у цій книзі використовується 722 р. до н. е. (лише контекст) . Альтернативи: 720 р. до н. е. (Саргон II).

2 Царів 17:5-6 та вавилонські джерела вказують на те, що Салманасар V приписав йому трирічну облогу бл. 722 р. Саргон II претендує на особисту заслугу; вчені датують його завоювання або придушення повстання 720 роком.

Не використовується в жодних розрахунках. Вказано, щоб ніхто не припустив, що на нього тихо покладалися. Див. Розділ 6.

Указ Артаксеркса до Ездри — у цій книзі використовується 458 р. до н. е. . Альтернативи: 457 р. до н. е.

458 р. до н. е. дотримується літочислення за Нісаном, яке не є роком сходження на престол, починаючи з 465/464 р. до н. е. за періодом сходження на престол. 457 р. до н. е. дотримується літочислення за роком сходження на престол, а також єврейського цивільного календаря Тішрі та ~7-місячного міжцарювання Артабана. Обидва періоди є виправданими.

У цій книзі використовується 458 рік до н. е. Той, хто рахує з 457 року до н. е., знайде кожну дату з 9-го розділу книги Даниїла на рік пізніше, і аргументація з 8-го розділу переживає цю зміну без змін.

15-й рік правління Тиберія — у цій книзі використовується 26 рік н. е. . Альтернативи: 27 рік н. е. · 28/29 рік н. е.

Більшість літочислень ведеться від смерті Августа (19 серпня 14 р. н. е.) і дає дату кінець 28 р. н. е.

/ початок 29 р. Відлік співрегентства ведеться від рівноправної провінційної влади Тиберія

бл. 11-13 рр. н. е. та дає 26-27 рр. н. е.

Найслабша історична ланка в ланцюзі. У цій книзі використовується підрахунок часу співрегентства меншості, і в розділах 7 і 8 це стверджується, а не представлено 26 рік нашої ери як беззаперечний.

Розп'яття — у цій книзі використовується *5 квітня 30 р. н. е.* . Альтернативи: 33 р. н. е. · 31 р. н. е.

Пасха, 14 Нісана. Вимагає хрещення 26 року н. е. плюс 3,5 роки служіння (чотири Пасхи: Ів. 2:13, 5:1, 6:4, 11:55).

Точний, враховуючи 26 рік н. е., але він відповідає вищезазначеному літочисленню Тиберія, а не незалежно від нього.

Початок облоги Єрусалима — у цій книзі використовується *Песах 70 року н. е.* . Альтернативи: —.

Йосип Флавій: Війська Тита використали пасхальний натопт, щоб 14 нісана, приблизно в середині квітня 70 року н. е., підступити до стін.

Суцільний, і це правильний орієнтир для підрахунку від Песаху до Песаху. Див. Розділ 10.

Зруйнований храм — у цій книзі використовуються *9-10 роки Авеню, 70 р. н. е.* . Альтернативи: ~4 серпня 70 р. н. е.

Йосип Флавій говорить 10 Ав; Мішна Тааніт 4:6 каже 9 Ав. Приблизно через 3,5 місяці ПІСЛЯ початку облоги.

Переконливо, і ця різниця має значення. У моїй попередній книзі було сказано, що Храм був зруйнований на Песах. Це не так — облога почалася на Песах, і Храм згорів приблизно через три з половиною місяці. виправлений факт — це той, який насправді потрібен годиннику Юдеї.

311 р. до н. е. — у цій книзі використовується *ізраїльський термін дії 390 року*. Альтернативи: —.

Весна 311 року до н. е. — це епоха Селевкідської ери (1 Нісан = 3 квітня 311 року до н. е.), яку пізніше євреї прийняли як міньян штарот, «Еру договорів», що використовувалася в 1 Макавеїв та в єврейських юридичних документах протягом понад тисячоліття.

У 311 році до нашої ери в Юдеї не відбулося жодного завоювання, битви чи зміни правління. Значення має лише календарне значення, і розділ 6 говорить про це. Проста версія досі вражає.

350 р. н. е. — у цій книзі використовуються *перші терміни дії x7 Юди*. Альтернативи: 351-352 рр. н. е.

Єврейське повстання проти Констанція Галла датується 351-352 роками, а не 350 роком. Галл став Цезарем у березні 351 року; Урсицин зруйнував Діокесарію (Сепфоріс) та спустошив Тіверію та Лідду.

Суміжний, не точний. У самому 350 році нашої ери немає нічого конкретного, і арифметика не залежить від того, що сталося в тому році. Див. Розділ 7.

Кнесет оголошує Єрусалим столицею — у цій книзі використовується *23 січня 1950 року*. Альтернативи: переселення у грудні 1949 року.

Перевірено: 23 січня 1950 року голосування відбулося з рахунком 60 проти 2. Бен-Гуріон оголосив про перехід до Кнесету 5 та 13 грудня 1949 року, після голосування в ООН 9 грудня щодо інтернаціоналізації міста.

Суцільно. Заперечення 1948 року — $1948 + 80 = 2028$ — висувається та відповідає на нього в розділі 9, де надруковано повну сітку правдоподібних комбінацій.

Атака ХАМАС — у цій книзі використовується *7 жовтня 2023 року*. Альтернативи: —.

Субота, 7 жовтня 2023 року, Шміні Ацерет. Рівно за сім років до 7 жовтня 2030 року.

Твердый.